

ISSN 1731-9773

GŁOS

MINY ŁĄCUT

nr 4 (34) październik 2006

ALBIGOWA
CIERPISZ
GŁUCHÓW
HANDZŁÓWKA
KOSINA
KRACZKÓWA
ROGOZNO
SONINA
WYSOKA

Gmina Łańcut wśród Laureatów V edycji konkursu “Gmina Fair Play 2006”

*Gmina Łańcut już po raz drugi
została wyróżniona i otrzymała
Certyfikat “Gmina Fair Play”
– Certyfikowana Lokalizacja
Inwestycji.*

Podstawowym celem konkursu jest wyłonienie, nagrodzenie a następnie wsparcie samorządów w pełni zaangażowanych w tworzenie jak najlepszych warunków do prowadzenia działalności gospodarczej oraz aktywnych w przyciąganiu nowych inwestorów. Konkurs organizowany jest przez Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym a afiliowany przy Krajowej Izbie Gospodarczej. Projekt prowadzony jest pod patronatem Marszałków oraz przy bliskiej współpracy z Urzędami Marszałkowskimi. Do udziału w V edycji konkursu **zgłosiło się 185 samorządów** z całej Polski. Ostatecznie Kapituła Konkursu wyłoniła **174 gminy**, które spełniły wymagania konkursu i przeszły pozytywnie procedurę weryfikacyjną uzyskując tym samym tytuł i certyfikat „Gmina Fair Play 2006” – Certyfikowana Lokalizacja Inwestycji. “Gminy Fair Play” kreują dobre wzorce współpracy samorządów z przedsiębiorcami godne naśladowania przez wszystkie jednostki administracyjne w Polsce. Są to także **gminy godne zaufania, otwarte na nowe inicjatywy gospodarczo – inwestycyjne, zapewniające przyjazny klimat dla inwestorów oraz profesjonalną obsługę inwestycyjną.**

29 września 2006 r. w Sali Koncertowej Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie odbyła się uroczysta Gala, podczas której ogłoszono wyniki tegorocznej edycji konkursu oraz wręczono nagrody, wyróżnienia i certyfikaty.

Gminę Łańcut reprezentowali i certyfikat odebrali – Wójt Gminy Zbigniew Łoza oraz Sekretarz Gminy Marek Jucha.

Marek Jucha

Zdjęcie: Wójt Gminy Łańcut wraz z Prezydentem Miasta Rzeszowa, Burmistrzem Miasta Łańcuta i Burmistrzem Miasta Leżajska.

GŁOS
MINY ŁAŃCUT

redaguje zespół: Marta Pyda, Katarzyna Karczmarz. Adres redakcji: Urząd Gminy Łańcut, ul. Mickiewicza 2a, 37-100 Łańcut, tel. (0-17)225 22 64, fax (0-17) 225 65

36, e-mail: bip@gminalancut.pl, www.gminalancut.pl • Redakcja techniczna Centrum Kultury Gminy Łańcut • Redakcja zastrzega sobie prawo wyboru i skracania nadsyłanych materiałów. Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie ponosi odpowiedzialności.

I strona okładki – krajobraz jesienny – Danuta Szul, II i IV strona okładki – Dożynki Gminne w Kraczkowej – fot. Witosław Rajzer

Szanowni Państwo

Dobiega końca kolejna kadencja samorządu terytorialnego. W dniu 27 października br. zakończy pracę obecna Rada Gminy i skończy się także kadencja Wójta Gminy, który cztery lata temu został wybrany po raz pierwszy w wyborach powszechnych. Obecne dni to czas podsumowań czteroletniej pracy.

Niniejsze zestawienie najważniejszych faktów mijającej kadencji zostało przygotowane przez pracowników samorządo-

wych. Jest to wersja skrócona. W pełniejszej formie opracowanie takie otrzymali radni i sołtysi wsi. Jest to przypomnienie zakresu wykonanych prac i aktywności w poszczególnych wsiach Gminy. Na pewno jest to materiał podsumowujący, ale i świadczący o aktualnym stanie i kondycji Gminy.

z poważaniem
Zbigniew Łoza

SPRAWOZDANIE Z MIJAJĄCEJ KADENCJI 2002-2006

INFORMACJA o pracy Rady Gminy i Komisji Rady Gminy

Realizując zadania organu stanowiącego gminy, Rada Gminy Łańcut w kadencji 2002-2006 odbyła 41 sesji, podczas których podjęła uchwały w 301 sprawach.

Sesje Rady Gminy Łańcut w kadencji 2002-2006

Lp.	Rok						R a - z e m
		2002	2003	2004	2005	2006	2006
1.	Sesje Rady Gminy	4	10	8	10	9	41
2.	Liczba uchwał,	32	68	60	86	54	301
2a		16	17	9	21	7	70

Do najważniejszych decyzji Rady Gminy należą takie sprawy, jak :

- Zarządzenie wyborów do samorządu mieszkańców wsi w kadencji 2002-2006
- Uchwalenie Statutu Gminy Łańcut w roku 2003
- Uchwalenie wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Łańcut
- Przyjęcie programu inwestycyjnego na lata 2003-2006
- Zarządzenie przeprowadzenia konsultacji społecznych w Rogóżnie w sprawie pisowni nazwy wsi
- Nadanie im. Bł. Achillesa Puchały Publicznemu Gimnazjum w Kosinie oraz im. Św. Jadwigi Królowej Zespołowi Szkół w Głuchowie
- Przyjęto program zapobiegania bezdomności psów
- Utworzono targowisko gminne
- Podjęto inicjatywę utworzenia grupy producentów zbóż
- Przeprowadzono wybory ławników do Sądu Rejonowego w Łańcutcie na kadencję 2004-2007
- Uchwalenie Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Łańcut na lata 2004-2006 z perspektywą na lata 2007-2013
- Przyjęcie Programu Ochrony Środowiska Gminy Łańcut
- Zatwierdzenie Planów rozwoju poszczególnych wsi (w latach 2004-2006)
- Uchwalenie Statutów Sołectw Gminy Łańcut – 2005
- Przyjęcie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy

16. Coroczne uchwalanie budżetu gminy, ustalanie stawek podatku lokalnego oraz taryf opłat za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków

17. Uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości gminy

Miejscem obrad Rady Gminy zdecydowanie najczęściej była siedziba Urzędu Gminy Łańcut. Czterokrotnie odbyły się sesje wyjazdowe: I sesja – 18 listopada 2002 r. – Szkoła Podstawowa w Cierpiszu, XVIII sesja – 30 czerwca 2004 r. – Starostwo Powiatowe w Łańcutcie, XX sesja – 28 października 2004 r. – Dom Strażaka w Rogóżnie, XXXIV sesja – 29 marca 2006 r. – Szkoła Podstawowa w Albigowej, XLI sesja – 25 października 2006 r. – Dom Kultury w Wysokiej.

Radni, Wójt Gminy, kierownicy jednostek organizacyjnych oraz niektórzy pracownicy samorządowi corocznie składali oświadczenia majątkowe. Od 2003 r. treść oświadczeń jest jawna i udostępniona w BIP-ie.

Praca Komisji Rady Gminy w kadencji 2002-2006

W kadencji 2002-2006 Komisje Rady Gminy odbyły łącznie 243 posiedzenia.

Lp.	Nazwa Komisji	Rok					Razem
		2002	2003	2004	2005	2006	
1.	Komisja Rewizyjna	2	13	14	13	12	54
2.	Komisja Finansów i Gospodarki Mieniem Gminy	3	14	15	15	15	62
3.	Komisja Inicjatyw Gospodarczych, Rolnictwa i Ekologii	2	12	15	12	13	54
4.	Komisja do Spraw Społecznych	2	15	19	17	14	67
5.	Komisja d/s Opracowania Założeń do Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Łańcut	-	-	6	-	-	6
Razem		9	54	69	57	34	243

SEKRETARZ GMINY

1. Zarządzenia Wójta Gminy

Od początku kadencji Wójt Gminy wydał 294 zarządzeń.

Lp.	Rok	Liczba zarządzeń
1.	2002	9
2.	2003	77
3.	2004	78
4.	2005	77
5.	2006	53
RAZEM		294

Wśród zarządzeń do najważniejszych należy zaliczyć: powołanie zastępcy wójta, opracowanie planu operacyjnego przed powodzią, ustalenie stawek czynszu za lokale użytkowe stanowiące własność i administrowane przez Urząd Gminy Łañcut, przygotowanie procedury i realizacji zamówień publicznych w ramach zadań prowadzonych przez gminę, regulamin konkursu na stanowiska dyrektorów placówek oświatowych prowadzonych przez gminę, w sprawie funkcjonowania biuletynu informacji publicznej gminy Łañcut, powołanie Gminnego Zespołu Reagowania, ustalenie stawki bazowej czynszu za wynajem lokali mieszkalnych mieszczących się w budynkach stanowiących mienie komunalne gminy, powołanie gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, w sprawie wymagań jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odbioru odpadów komunalnych oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, powołanie komisji przetargowych oraz komisji do odbioru wykonanych remontów i inwestycji.

2. Organizacja wyborów

W tym czasie wybory odbyły się sześciokrotnie:

2002 r. – Wybory do samorządu terytorialnego, w tym po raz pierwszy bezpośrednie wybory Wójta Gminy

2003 r. – Referendum Ogólnokrajowe w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej. Referendum po raz pierwszy zostało przeprowadzone w ciągu dwóch dni

2004 r. – Wybory do Parlamentu Europejskiego oraz Wybory uzupełniające do Senatu RP

2005 r. – Wybory do Sejmu i Senatu RP oraz dwie tury wyborów Prezydenta RP.

W ramach zadań związanych z przeprowadzeniem wyborów na terenie gminy, każdorazowo przygotowywanych było dla wyborców 11 stałych obwodów głosowania oraz jeden obwód odrębny utworzony w ZOZ Łañcut Zakładzie Opiekuńczo-Lecznicznym w Handzlówce.

3. Rozpatrywanie skarg

W okresie kadencji wpłynęło 11 skarg dotyczących działalności urzędu oraz jednostek organizacyjnych, które zostały rozpatrzone przez uprawnione organy.

4. Kontrola działalności Urzędu

W latach 2002-2006 przeprowadzonych zostało 11 kontroli wewnętrznych przez uprawnione instytucje. Były to:

Rok 2003 – kontrola Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego dotycząca prowadzenia ewidencji ludności i wydawania dowodów osobistych

Rok 2004 – kontrola Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Rzeszowie dotycząca prawidłowości wykorzystania pożyczki, – kontrola Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w zakresie wybranych zagadnień związanych z ochroną środowiska

Rok 2005 – kompleksowa kontrola Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie w zakresie gospodarki finansowej gminy, – kon-

trola Urzędu Kontroli Skarbowej w Rzeszowie dotycząca prawidłowości wykorzystania środków z funduszu SAPARD, – kontrola Kuratorium Oświaty w Rzeszowie w zakresie wykorzystania dotacji przyznanej w ramach Kontraktu Wojewódzkiego na budowę sali gimnastycznej w Kraczkowej, – kontrola Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w zakresie realizacji zadań z zakresu powszechnego obowiązku obronnego RP, – kontrola Archiwum Państwowego w Rzeszowie w zakresie funkcjonowania archiwum zakładowego UG, – kontrola Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w zakresie realizacji zadań dotyczących nadzoru nad uprawami maku

Rok 2006 – kontrola Krajowego Biura Wyborczego Delegatura w Rzeszowie z wykorzystania dotacji przyznanej na Wybory do Sejmu i Senatu RP oraz Prezydenta RP, – kontrola Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Rzeszowie w zakresie zadania budowy sieci kanalizacyjno-sanitarnej na terenie wsi Cierpisz i części wsi Kraczkowa.

Również upoważnieni przez Wójta pracownicy dokonali kontroli jednostek organizacyjnych gminy : GOPS, ZGK, GCI, CK i ZAFOSiP.

5. Poświadczenia o prowadzeniu gospodarstwa rolnego

Realizując postanowienia ustawy z 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego zostało wydanych 371 poświadczeń Wójta wymaganych przy transakcji zakupu gruntów rolnych

Lp.	Rok wydania	Liczba poświadczeń
1.	2003	46
2.	2004	100
3.	2005	165
4.	2006	60
Razem		371

6. Potwierdzenia własnoręczności podpisów

W celu umożliwienia mieszkańcom gminy realizacji ich spraw w innych urzędach i instytucjach dokonano potwierdzenia własnoręczności podpisów oraz stwierdzenia zgodności kserokopii dokumentacji wytworzonej w Urzędzie Gminy. Zostało załatwione 607 takich spraw.

Lp.	Rok	Liczba spraw
1.	2003	173
2.	2004	176
3.	2005	165
4.	2006	93
Razem		607

7. Inne

Opracowane zostały wnioski w/s uczestnictwa gminy w konkursach zorganizowanych przez : Ministerstwo Spraw Wewnętrznych „Bezpieczna gmina” oraz Krajową Izbę Gospodarczą i Instytut Badań nad Demokracją „Gmina Fair Play” w roku 2005.

W miesiącu wrześniu br. Gmina Łañcut została po raz drugi laureatem VI edycji konkursu „Gmina Fair Play”.

Od roku 2004 są przygotowywane i ogłaszane otwarte konkursy dla organizacji pozarządowych na realizację zadań z zakresu ochrony i promocji zdrowia oraz działania na rzecz osób niepełnosprawnych. Gmina wspomaga zadania wykonywane przez organizacje, jak Polski Związek Niewidomych, Polski Związek Głuchych oraz Polskie Stowarzyszenie Diabetyków.

W roku 2003 zostały podjęte ponowne starania o zmianę pisowni nazwy wsi ROGÓŻNO. W roku 2004 sprawa ta definitywnie została zakończona.

Rozporządzeniem Rady Ministrów dokonano, na podstawie przeprowadzonych konsultacji społecznych w sołectwie oraz w oparciu o rozległą dokumentację historyczną, ustalenia pisowni nazwy sołectwa przez „ż”, a nie „ź”.

Otwierając się na współpracę z samorządami innych krajów podjęto kroki w celu nawiązania kontaktów. W roku 2004 w gminie gościła delegacja samorządowców szwajcarskich z miejscowości Lenzburg, a w roku 2005 delegacja węgierska gminy Ökörítőfűlpös i w trakcie

tej wizyty doszło do podpisania wstępnej deklaracji o współpracy pomiędzy gminami w zakresie edukacji, sportu i kultury oraz wymiany młodzieży.

Opr: Marek Jucha

REFERAT FINANSOWO – BUDŻETOWY

Referat finansowo – budżetowy prowadzi kompleksową obsługę finansową Gminy Łañcut w zakresie ewidencji dochodów i przychodów gminy, wydatków i rozchodów budżetu, ewidencji i rozliczenia środków pomocowych pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Realizacja budżetu na przestrzeni kończącej się kadencji przedstawia się następująco:

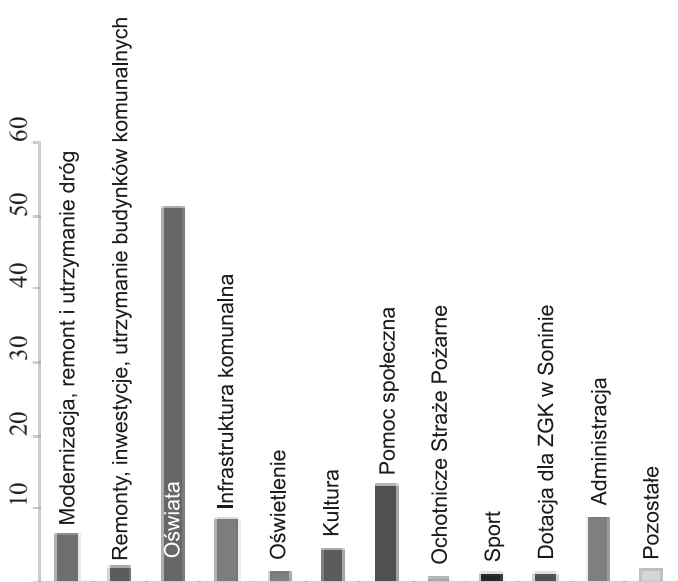
	Dochody (w zł)	Wydatki (w zł)
Rok 2003	24.286.020	24.658.735
Rok 2004	25.790.830	25.150.443
Rok 2005	29.932.864	29.221.090
Rok 2006 (wg planu na 30.06.)	31.829.591	37.955.516

Różnica między wydatkami a dochodami w 2006 roku zostanie pokryta nadwyżkami z lat ubiegłych.

Kwotowy i procentowy udział ważniejszych grup wydatków w ogólnej kwocie wydatków w poszczególnych latach przedstawia się następująco:

Lp.	Ważniejsze grupy wydatków	2003	2004	2005	2006	Razem lata 2003-2006	% udział w ogólnej kwocie wydatków
1.	Modernizacje, remonty i utrzymanie dróg	1.295.000	1.426.000	1.347.000	3.566.000	7.634.000	6,5
2.	Remonty inwestycje oraz bieżące utrzymanie budynków komunalnych (domy kultury, domy społeczne, ośrodki zdrowia)	299.000	226.000	730.000	801.000	2.056.000	1,8
3.	Oświata (szkoły podstawowe, gimnazja, przedszkola, ZAFOSiP) w tym: inwestycje i remonty	13.152.000	13.996.000	16.036.000	16.715.000	59.899.000	51,2
4.	Infrastruktura komunalna (budowa i remonty wodociągów i kanalizacji)	2.525.000	1.596.000	1.202.000	4.656.000	9.975.000	8,5
5.	Oświetlenie (wydatki za energię oraz inwestycje)	292.000	348.000	333.000	566.000	1.539.000	1,3
6.	Kultura (bez remontów i inwestycji)	1.260.000	1.278.000	1.404.000	1.361.000	5.303.000	4,5
7.	Pomoc społeczna	1.922.000	2.806.000	4.537.000	5.927.000	15.192.000	13,0
8.	Ochotnicze straże pożarne	164.000	185.000	191.000	169.000	709.000	0,6
9.	Sport	278.000	308.000	291.000	381.000	1.258.000	1,1
10.	Dotacje dla ZGK w Soninie	831.000	220.000	200.000	200.000	1.451.000	1,2
11.	Administracja (rada gminy, urząd gminy, utrzymanie biur, sołtysów, pobór podatków)	2.339.000	2.455.000	2.559.000	2.713.000	10.066.000	8,6
12.	Pozostałe	302.000	306.000	391.000	901.000	1.900.000	1,6
Ogółem:		24.659.000	25.150.000	29.221.000	37.956.000	116.986.000	

Rys.1 Procentowy udział poszczególnych grup wydatków w ogólnej kwocie wydatków budżetowych w latach 2003 – 2006 przedstawia się następująco:

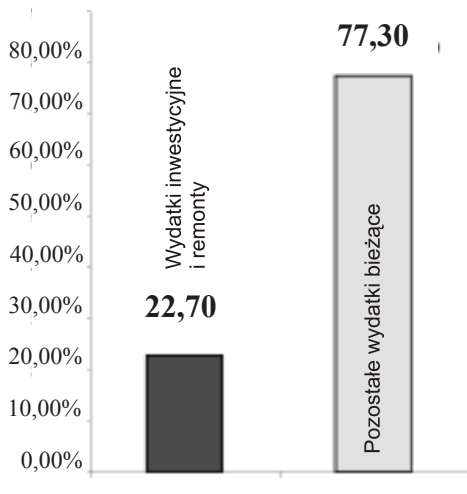
Wydatki na inwestycje i remonty w latach 2003 – 2006 w stosunku do ogólnej sumy wydatków budżetu gminy przedstawia poniższe zestawienie:

Rok	Wydatki na inwestycje i remonty	Ogólna kwota wydatków	udział %
2003	5.236.000	24.659.000	21,2
2004	4.799.000	25.150.000	19,1
2005	5.285.000	29.221.000	18,1
2006	11.200.000	37.956.000	29,5
Ogółem:	26.520.000	116.986.000	22,7

Zdecydowanie wyższe wydatki na inwestycje i remonty w 2006 roku wynikają z bardzo długich procedur przygotowawczych (dokumentacja, sprawy własnościowe, pozwolenie na budowę, przetargi, składanie i rozpatrywanie wniosków o środki pomocowe) dotyczących inwestycji infrastruktury komunalnej, które zostały rozpoczęte już na początku obecnej kadencji.

Rys. 2. Udział inwestycji i remontów w latach 2003 – 2006 w ogólnej kwocie wydatków

W latach 2003 – 2006 Gmina Łañcut pozyskała łącznie kwotę **3.567.978 zł** środków zewnętrznych, w tym pochodzących z budżetu Unii Europejskiej **2.591.237 zł** z tego:

Rok 2003

- dotacja z FOGR do drogi w Kraczkowej 25.000 zł
- dotacja z Kontraktu Wojewódzkiego do drogi w Kraczkowej 38.326 zł
- środki z Wojewódzkiego Urzędu Pracy na utrzymanie Gminnego Centrum Informacji 61.440 zł
- dotacje z SAPARD na kanalizację w Kraczkowej 475.000 zł
- 599.766 zł**

Rok 2004

- dotacja z FOGR do drogi w Kraczkowej 30.000 zł
- dotacja z SAPARD na modernizację drogi w Wysokiej 297.336 zł
- dotacja z Kuratorium Oświaty do budowy hali sportowej w Kraczkowej 100.000 zł
- środki z Programu Aktywizacja Obszarów Wiejskich na remont stołówki w Kraczkowej 11.266 zł
- sprzęt komputerowy dla C.K. z programu „Ikonka” 7.875 zł
- dotacja z Ministerstwa Kultury na zakup książek do Bibliotek Gminnych 2.500 zł
- dofinansowanie z PZU budowy oświetlenia 6.000 zł
- 454.977 zł**

Rok 2005

- dotacja z FOGR na drogę w Kraczkowej 24.000 zł
- dotacja z Europejskiego Funduszu Rozwoju Wsi Polskiej na montaż windy w Kosinie 10.200 zł
- dotacja z WFOŚiGW do zakupu pompy dla OSP w Gluchowie 3.000 zł
- dotacja z Ministerstwa Sportu na budowę sali gimnastycznej w Kraczkowej 500.000 zł
- środki z projektu „Szkoła Marzeń” dla szkół podstawowych w Albigowej i Kraczkowej oraz Gimnazjum w Albigowej 61.925 zł
- dotacja z programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich na remont szkoły w Handzlówce 8.149 zł
- środki programu „Socrates-Comenius” dla gimnazjum w Kosinie 14.628 zł
- dotacja z Wojewódzkiego Biura Pracy na działalność GCI 20.000 zł
- dotacja z SAPARD do kanalizacji w Kraczkowej 165.129 zł
- dofinansowanie z PZU budowy oświetlenia w Wysokiej 5.000 zł
- dotacja z Biblioteki Narodowej na zakup książek dla Centrum Kultury 13.000 zł
- 825.031 zł**

Rok 2006 (środki otrzymane oraz te, na które są podpisane umowy)

- dofinansowanie ze środków ZPORR budowy drogi w Kraczkowej 599.746 zł
- dotacja z FOGR-u do dróg w Kraczkowej i Kosinie 33.000 zł
- dotacja z Sektorowego Programu Operacyjnego do wymiany dachu w Kosinie (za 2005) 69.018 zł

- dotacja z Sektorowego Programu Operacyjnego do modernizacji c.o. w budynku społecznym, bibliotece i hali sportowej w Soninie 73.803 zł
- dotacja z Ministerstwa Sportu do budowy sali gimnastycznej w Kraczkowej 100.000 zł
- środki z projektu „Szkoła Marzeń” dla szkół podstawowych w Albigowej i Kraczkowej oraz Gimnazjum w Albigowej 176.247 zł
- dotacja z SAPARD do kanalizacji w Cierpiszu (zwrot za 2005 r.) 644.990 zł
- dofinansowanie z PZU budowy oświetlenia w Wysokiej 3.400 zł
- 1.694.204 zł**

Referat finansowo – budżetowy prowadzi ewidencję podatników podatku rolnego, leśnego, podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych. Na przestrzeni lat 2003 – 2006 liczba podatników kształtowała się w następujący sposób:

	ogółem w tym:		
	osoby fizyczne	osoby prawne	
2003 r.	9.308	9.203	105
2004 r.	9.367	9.262	105
2005 r.	9.471	9.373	98
2006 r.	9.664	9.560	104

Wysokość uchwalonych przez Radę Gminy podatków w latach 2003 – 2006 przedstawia się następująco:

Podatek rolny z 1 ha przeliczeniowego (w zł)	2003	2004	2005	2006
Dla podatników posiadających grunty powyżej 1 ha	83,63	83,63	94,18	69,70
Dla podatników posiadających grunty poniżej 1 ha	167,25	167,25	188,35	139,40

Podatek od nieruchomości (w zł od 1 m)	2003	2004	2005	2006
Budynki mieszkalne	0,50	0,50	0,52	0,52
Budynki związane z działalnością gospodarczą	16,83	16,83	17,50	17,50
Budynki związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych	3,46	3,46	3,61	3,61
Budynki pozostałe (szopy, garaży itp.)	4,00	4,00	4,20	4,20
Budowle	2% wartości	2%	2%	2%
Grunty związane z działalnością gospodarczą	0,62	0,62	0,65	0,65
Grunty pozostałe (nie objęte podatkiem rolnym)	0,10	0,10	0,11	0,11

Każdego roku Wójt Gminy w związku z wpływającymi podaniami osobom najuboższym, znajdującym się w trudnej sytuacji finansowej, dotkniętych nieszczęściami losowymi czy też klęskami żywiołowymi, jak również mając na względzie ważny interes społeczny (np. utrzymanie czy tworzenie nowych miejsc pracy) umarza w części lub całości zobowiązania podatkowe jak również odacza termin płatności podatku niektórym podatnikom. Szczegółowy wykaz podatników, którym umorzono lub odacza płatność zobowiązań podatkowych za każdy rok zostaje udostępniona na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy.

Ogólna ilość wniosków złożonych przez podatników, którzy skorzystali z pomocy w formie umorzenia na przestrzeni lat 2002 – 2006 przedstawia się następująco:

Liczba udzielonych umorzeń

Rok	osoby fizyczne	osoby prawne
2002	939	19
2003	611	15
2004	520	14
2005	561	14
2006 (I półrocze)	171	4

Podatnicy mogą korzystać również z ulg ustawowych (m.in. z tytułu nabycia gruntów, odlogowienia gruntów, ulgi żołnierskiej - udzielonych na wniosek podatnika). Z tej możliwości w okresie 2002 –2006 skorzystało ogółem 719 podatników. Ilość zastosowanych ustawowych ulg i zwolnień w poszczególnych latach wynosi:

Rok 2002 – 158 szt., 2003 – 161 szt., 2004 – 162 szt., 2005 – 128 szt., 2006 – 110 szt.

Do podatników nie płacących terminowo podatków wysyłane są upomnienia, a następnie na zalegających wystawiane są tytuły wykonawcze do komornika skarbowego celem egzekucji należności. Ilość wystawionych upomnień i tytułów wykonawczych wystawionych w latach 2002 – 2006 przedstawia się następująco:

Rok	Upomnienia (w szt.)	Tytuły wykonawcze (w szt.)
2002	6.291	171
2003	5.332	285
2004	3.973	550
2005	3.308	213
2006 (I półrocze)	1.559	277

W referacie finansowo – budżetowym wydawane są również dla mieszkańców gminy zaświadczenia o stanie majątkowym oraz wysokości dochodu z gospodarstwa. Na przestrzeni lat 2002 – 2006 ilość wydanych zaświadczeń przedstawia się następująco:

Rok				
2002	2003	2004	2005	2006
2.031 szt.	1.494 szt.	2.846 szt.	2.528 szt.	1.280 szt.

W latach 2002 – 2004 były wydawane również zaświadczenia na bony paliwowe dla rolników, w tym:

Rok		
2002	2003	2004
815 szt.	1.149 szt.	673 szt.

Zadłużenie Gminy Łańcut na koniec 2006 roku wyniesie 200.000 zł co stanowi 0,6% budżetu (Gminie została w bieżącym roku umorzona pożyczka w kwocie 300.000 zł zaciągnięta na kanalizację Albigowa i Kraczkowa). Zobowiązania te wynikają z pożyczki zaciągniętej w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki wodnej na budowę kanalizacji w Cierpiszu.

Gmina kończy tę kadencję z dodatnim wynikiem finansowym.

*Opr. Skarbnik Gminy
przy udziale pracowników referatu*

PROJEKTY O DOFINANSOWANIE SKŁADANE W LATACH 2003-2006

2003 r.

- Modernizacja drogi Kraczkowa przez wieś** w km 0+000 – 1+200 – wniosek złożony w ramach Kontraktu Wojewódzkiego na lata 2002-2003. Wartość projektu – 659.346 zł w tym 38.326,00 zł otrzymana kwota dofinansowania.
- Budowa kanalizacji we wsi Kraczkowa, etap 2003** – wniosek złożony w ramach Działania 3 Rozwój i poprawa infrastruktury obszarów wiejskich Programu SAPARD. Wartość projektu – 950 000,00 zł w tym dotacja 475 000,00 zł.

2004 r.

- Modernizacja drogi gminnej Nr 3521013 w Wysokiej** – wniosek złożony w ramach Działania 3 Rozwój i poprawa infrastruktury obszarów wiejskich Programu SAPARD.

Wartość projektu – 641.779,00 zł w tym 297.336,21 zł otrzymane dofinansowanie.

- Budowa kanalizacji sanitarnej z przykanalikami w Kraczkowej (etap VI)** – wniosek złożony w ramach Działania 3 Rozwój i poprawa infrastruktury obszarów wiejskich Programu SAPARD. Wartość projektu – 330.257,06 zł w tym 165.128,53 zł uzyskana dotacja.
- Budowa sieci kanalizacji sanitarnej na terenie wsi Cierpisz i części wsi Kraczkowa** – wniosek złożony w ramach Działania 3 Rozwój i poprawa infrastruktury obszarów wiejskich Programu SAPARD. Wartość projektu – 1.501.023,12 zł w tym dofinansowanie 644.989,63 zł.

2005 r.

- Remont obiektów Ośrodka Zdrowia w Kosinie** wniosek finansowany z Europejskiego Funduszu Rozwoju Wsi Polskiej. Wartość projektu – 87.544,20 zł w tym 10.200,00 zł otrzymana kwota dofinansowania.
- Przebudowa istniejącego stropodachu na dach wielospadowy na budynku Domu Kultury w Kosinie** – wniosek złożony w ramach Działania 2.3 Odnowa wsi oraz zachowanie i ochrona dziedzictwa kulturowego Sektorowy Programu Operacyjnego Restrukturyzacja i Modernizacja Sektora Żywnościowego oraz Rozwój Obszarów Wiejskich. Wartość projektu – 78.773,00 zł w tym 63.018,00 zł uzyskane dofinansowanie.
- Modernizacja Budynku Domu Społecznego, biblioteki i hali sportowej w Soninie** - wniosek złożony w ramach Działania 2.3 Odnowa wsi oraz zachowanie i ochrona dziedzictwa kulturowego Sektorowy Programu Operacyjnego Restrukturyzacja i Modernizacja Sektora Żywnościowego oraz Rozwój Obszarów Wiejskich. Wartość projektu – 134.355,48 zł w tym dotacja 73.803,00 zł. *Projekt uzyskał pozytywną decyzję o dofinansowaniu w roku 2006 r. – w chwili obecnej jest w trakcie realizacji.*
- Budowa sieci kanalizacyjnej z przyłączami we wsi Handzlówka** – wniosek złożony w ramach Działania 3.2 „Obszary podlegające restrukturyzacji” ZPORR (Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego). Wartość projektu – 4.789.012,85 zł w tym 2.945.415,09 zł wnioskowana kwota dofinansowania. *Projekt przeszedł pozytywnie ocenę merytoryczno-formalną dokonaną przez Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego. Został umieszczony na liście rezerwowej.*
- Rozbudowa drogi gminnej Nr 1 0 9852 R „Kraczkowa przez wieś” w km 1+232-2+394** – wniosek złożony w ramach Działania 3.1 „Obszary wiejskie - odrębny nabór wniosków dotyczących dróg gminnych i powiatowych o ograniczonej skali finansowej ZPORR (Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego). Wartość projektu – 956.115,21 zł w tym 568.807,18 zł otrzymana kwota dofinansowania. W chwili obecnej projekt jest w trakcie realizacji.
- Budowa sieci wodociągowej z pompowniami i przyłączami w miejscowości Albigowa – przysiółek Honie** – wniosek złożony w ramach Działania 3.1 „Obszary wiejskie” ZPORR (Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego) Wartość projektu – 1.385850,57 zł w tym 692.741,54 zł wnioskowana kwota dofinansowania. *Projekt przeszedł pozytywnie ocenę merytoryczno-formalną dokonaną przez Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego. Został umieszczony na liście rezerwowej.*
- „e-Urz@d w Gminie Łańcut” - wdrożenie systemu elektronicznego obiegu dokumentów** – wniosek złożony w ramach Działania 1.5 Infrastruktura społeczeństwa informacyjnego ZPORR (Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego) Wartość projektu – 160.000,00 w tym 120.000,00 zł wnioskowana kwota dofinansowania. *Projekt przeszedł pozytywnie ocenę merytoryczno-formalną dokonaną przez Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego. Został umieszczony na liście rezerwowej.*

2006 r.

1. **Modernizacja budynku Domu Społecznego w Soninie na cele kulturalne** – wniosek złożony w ramach działania „Rozwój infrastruktury kultury i szkolnictwa artystycznego Współfinansowanie budowy, modernizacji, adaptacji nieruchomości na cele kulturalne i filmowe (z wyjątkiem projektów współfinansowanych ze środków europejskich)” Programu Operacyjnego Ministra Kultury i Ochrony Dziedzictwa Narodowego.

Wartość projektu – 113.993,00 zł w tym uzyskane dofinansowanie – 50.000,00 zł.

Projekt jest realizowany ze środków uzyskanych z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego.

2. **Budowa drogi gminnej tzw. „Ścieżki” we wsi Kosina – Etap I** – wniosek złożony w ramach Podkarpackiego Programu Wyrównywania Szans Rozwoju Obszarów Wiejskich finansowanego z Budżetu Województwa Podkarpackiego.

Wartość projektu – 200.000,00 zł w tym 100.000,00 zł wnioskowana kwota dofinansowania. Projekt nie uzyskał dofinansowania.

3. **Budowa boisk sportowych przy Szkole Podstawowej w Kraczkowej** – wniosek złożony w ramach Programu Wyrównywania Szans Edukacyjnych Województwa Podkarpackiego.

Wartość projektu – 164.839,10 zł w tym 82.000,00 zł wnioskowana kwota dofinansowania. Projekt nie uzyskał dofinansowania.

4. **Budowa Pawilonu Zaplecza Sportowego w Kraczkowej** – wniosek złożony w ramach Wojewódzkiego Wieloletniego Programu Rozwoju Bazy Sportowej Województwa Podkarpackiego finansowanego ze środków MENiS

Wartość projektu – 90.000,00 zł w tym 50.000,00 zł wnioskowana kwota dofinansowania. Projekt nie uzyskał dofinansowania.

5. **Budowa boisk sportowych przy Szkole Podstawowej w Kraczkowej** – wniosek złożony w ramach Programu Ministerstwa Sportu (Departament Infrastruktury sportowej) „Budowa wielofunkcyjnych boisk sportowych ogólnie dostępnych dla dzieci i młodzieży”. Projekt nie uzyskał dofinansowania.

6. **Znajomość języka obcego to Kapitał dobrego pracownika** – wniosek złożony w partnerstwie z Powiatem Łańcuckim w ramach Działania 2.1 Rozwój umiejętności powiązanych z potrzebami regionalnego rynku pracy i możliwości kształcenia ustawicznego w regionie ZPORR (Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego).

Wartość projektu 361.526,70 zł (100% dofinansowania). Projekt nie uzyskał dofinansowania.

7. Wniosek konkursowy złożony do Konkursu „Polska bez azbestu” ogłoszonego przez Ministerstwo Gospodarki - wyniki konkursu nie zostały ogłoszone.

Opr. Agnieszka Szpytma

REFERAT

SPOŁECZNO-ADMINISTRACYJNY I KADR

Sekretariat UG

Ilość spraw przyjętych w formie pisemnej:				
2003	2004	2005	2006 (do VIII)	RAZEM
5.418	5.959	4.980	3.180	19.537

Opr. Teresa Świątoniowska

Stanowisko d/s Obrony Cywilnej, straży pożarnej i kultury fizycznej

1. Ochotnicze Straże Pożarne

Na terenie gminy Łańcut działa 10 jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych we wszystkich miejscowościach licząc łącznie 478 druhów w tym 34 kobiet. Wszystkie OSP posiadają osobowość prawną. W ostatnich latach bardzo zmienił się charakter pracy i obowiązków

strażaków ochotników. W znacznym stopniu zmniejszyło się zagrożenie pożarowe, wzrosło natomiast zagrożenie spowodowane warunkami atmosferycznymi (powodzie, huragany, śnieżyce, susze).

Strażacy brali udział w następujących akcjach: - akcje przeciwpowodziowe – 6 razy w latach 2003-2005, najczęściej w Głuchowie, - pożary – 18 interwencji (największy pożar w Kraczkowej w 2006 r. Zajazdu „Pod Strzechą”), - gaszenie traw – 27 interwencji, - usuwanie przeszkód na drogach – 12 razy, - inne (wypompowywanie wody z piwnic, podcinanie drzew) – 87 razy

Trudno wyobrazić sobie różne święta i uroczystości bez udziału strażaków. Należą do nich: strażę grobowe przy grobie Pańskim, udział w procesji Bożego Ciała, nawiedzenie kopii Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w 2004 r., uroczystości Świąt 3 Maja, Dożynki wiejskie.

OSP mogą poszczycić się długą i bogatą historią. W ostatnich latach odbyły się uroczystości rocznicowe: 2004 – 110-lecie OSP Kraczkowa, 2005 – 100-lecie OSP Albigowa, 2006 – 60-lecie OSP Cierpisz, 2006 – 80-lecie OSP Głuchów

Wydatki ogólne na OSP w latach 2003 -2006		
Lp.	Rok	Wydatki (tys zł)
1.	2003	160
2.	2004	165
3.	2005	163
4.	2006	166,5
RAZEM		654,5

a/ zakup sprzętu, w tym:

- zakup samochodu typ. Ford (dofinansowanie) wraz z uzbrojeniem – Kraczkowa - 2003
- uzbrojenie samochodu typ. Mercedes Benz (samochód zakupiony ze środków własnych Jednostki- 2005 - Rogóźno
- piła motorowa, pompa szlamowa – Głuchów
- agregat prądotwórczy – Kraczkowa
- piła motorowa – Cierpisz
- mundury strażackie, węże strażackie (wszystkie Jednostki). Większość wymienionych zakupów dokonano z wykorzystaniem dotacji Zarządu Wojewódzkiego OSP

b/ prace budowlane wykonane w budynkach OSP

- wymiana okien - Rogóźno
- remont pomieszczeń garażowych, wykonanie ogrzewania gazowego – Kosina
- remont garażu, adaptacja pomieszczenia na świetlicę OSP – Głuchów
- rozbudowa remizy strażackiej – Sonina – od 2004
- wykonanie zadaszenia nad starą sikawką, ogrodzenie zbiornika pożarowego – Wysoka
- modernizacja garaży, wykonanie ogrzewania – Albigowa
- remont garażu – Handzlówka
- wykonanie podjazdu do remizy, naprawa dachu w budynku po dawnym Kółku Rolniczym – Cierpisz
- naprawa instalacji elektrycznej – Kraczkowa

2. Sport

Zrzeszenia Sportowe w gm. Łańcut skupiają 9 Ludowych Klubów Sportowych oraz 3 Uczniowskie Kluby Sportowe (Sonina, Kosina, Handzlówka).

Łącznie w zespołach tych sport czynnie uprawia ok.750 osób, a kibicuje im ok. 2500 kibiców. Do najbardziej popularnych dyscyplin zaliczyć należy: piłkę nożną, siatkową, koszykową, tenis stołowy oraz szachy.

Drużyny biorące udział w rozgrywkach związkowych utrzymały dotychczasowe pozycje w danych grupach rozrywkowych. Kontynuowana była liga na szczeblu gminy w piłkę nożną (trampkarzy, juniorów) oraz piłkę siatkową (seniorzy).

a/ w ramach działalności merytorycznej kluby otrzymały następujące dotacje:

L.p.	Nazwa klubu	Rok 2003 w tys.	Rok 2004 w tys.	Rok 2005 w tys.	Rok 2006 w tys.
1.	LKS Szarotka Rogóźno	16	16	17	17
2.	LKS Dąb Kosina	20.5	21.5	23	23
3.	LKS Głuchowianka Głuchów	9.	10	12	12
4.	LKS Sawa Sonina	30	33	40	40
5.	LKS Orzeł Wysoka	3.5	3	5	5
6.	LKS Arka Albigowa	4	3.5	7.5	7.5
7.	HKS Grom Handzlówka	16	15,5	16,5	16,5
8.	LKS Fart Cierpisz	2	3.5	10	10
9.	LKS Czarni Kraczkowa	20.5	22	23	23
10.	UKS Guliwer Kosina	1.5	-	0.5	1.5
11.	UKS Soninianka Sonina	1.5	-	0.5	1.5
12.	UKS Handzlówka	-	-	-	-

b/ w trakcie kadencji zostały wykonane następujące prace remontowo- budowlane przy obiektach sportowych:

- Rogóźno – remont boiska, remont budynku klubowego,
- Kosina – remont budynku klubowego, wykonanie ławek, ogrodzenia, na boisku piłkarskim wykonanie parkingu,
- Głuchów – zakończenie i oddanie pawilonu sportowego (2003),
- Sonina – malowanie budynku klubowego, malowanie całego obiektu ogrodzenie, ławki itp./ oddanie boiska rezerwowego do użytku,
- Wysoka – oddanie do użytku nowo wybudowanego boiska piłkarskiego (2006),
- Albigowa – oddanie do użytku nowo wybudowanego boiska piłkarskiego (2006) oraz szatni,
- Handzlówka – remont budynku klubowego, doprowadzenie i wykonanie instalacji elektrycznej, budowa boiska do piłki plażowej (2005),
- Cierpisz – poszerzenie płyty boiska piłkarskiego, adaptacja pomieszczeń klubowych,
- Kraczkowa – budowa pawilonu sportowego, bieżące utrzymanie obecnego budynku (szatni),
Dla wszystkich klubów zostały zakupione kosiarki – ciągniczki (2005-2006).

c/ organizacja cyklicznych imprez masowych.

1. Ligi siatkówki mężczyzn i kobiet (okres zimowy).
2. Turnieje szachowe i tenisa stołowego (okres zimowy).
3. Rajd trójkołowców Handzlówka.
4. Liga juniorów i trampkarzy w piłce nożnej.
5. Dwa turnieje finałowe w piłce nożnej ligi gminnej.

Opr. Tadeusz Nycz

Stanowisko d/s ewidencji ludności

Stan ludności Gminy Łañcut w poszczególnych latach					
Miejscowość	2002 r	2003 r	2004 r	2005 r	2006 r
Albigowa	2.901	2.899	2.931	2.928	2.925
Cierpisz	812	813	818	810	810
Głuchów	1.620	1.640	1.663	1.677	1.672
Handzlówka	1.521	1.523	1.524	1.525	1.520

Kosina	3.534	3.541	3.531	3.517	3.498
Kraczkowa	3.325	3.360	3.376	3.393	3.409
Rogóźno	1.169	1.167	1.160	1.163	1.163
Sonina	2.811	2.828	2.873	2.887	2.899
Wysoka	2.483	2.498	2.523	2.537	2.556
Razem :	20.176	20.269	20.399	20.437	20.452

Urodzenia i zgony w latach 2003 r - 2006 r :								
Miejscowość	2003		2004		2005		2006	
	urodz.	zgony	urodz.	zgony	urodz.	zgony	urodz.	zgony
Albigowa	35	39	42	14	41	41	22	10
Cierpisz	10	7	12	5	8	9	7	6
Głuchów	16	15	18	12	18	9	9	14
Handzlówka	19	20	14	14	17	25	8	12
Kosina	38	33	20	32	35	32	16	25
Kraczkowa	50	30	30	23	34	32	18	19
Rogóźno	14	9	12	15	9	12	10	10
Sonina	29	24	38	24	22	16	16	19
Wysoka	34	27	32	21	24	19	26	14
Razem :	245	204	218	160	208	195	132	129

Na terenie Gminy Łañcut w latach 2003 - 2006 zameldowało się na pobyt stały 536 osób, wymeldowało się 529 osób, migrowało 1734 osób, na pobyt czasowy zameldowało się 137 osób, wydano 2220 zaświadczeń o zameldowaniu, wszczęto 13 postępowań o wymeldowanie administracyjne, wszystkie zostały zakończone wydaniem decyzjami ostatecznymi.

Udzielono 410 informacji dotyczących danych osobowych.

W latach 2003-2006 131 par małżeńskich otrzymało „Medale za Długoletnie Pożycie Małżeńskie”. Odbyły się 3 uroczystości z okazji 100-lecia urodzin mieszkańców Gminy Łañcut.

Opr. Olga Chomiczka

Stanowisko d/s dowodów osobistych

W roku 2001 został zapoczątkowany proces wymiany dowodów osobistych. W tym czasie zostało wydanych 6.403 nowych dowodów osobistych, co oznacza, że do tej pory wymiany dokonało 41 % ogółu uprawnionych.

Termin wymiany starego dowodu osobistego na nowy ubiega z dniem **31 grudnia 2007 r.** W roku bieżący (2006) obowiązek wymiany dowodów spoczywa na osobach, których d.o. zostały wydane w latach 1992-1995 lub wcześniej.

Przyczyna wydania	2003	2004	2005	2006 (do 31.07)	Razem
Po raz pierwszy	295	302	357	1 175	2.129
Wymiana ustawowa, zniszczenie	949	1 541	1 459	189	4.138
Utrata, kradzież, zagubienie	56	33	30	17	136
RAZEM	1 300	1 876	1 846	1 381	6 403

Procedura wydania nowego dokumentu tożsamości wymaga wnikliwego sprawdzenia wniosku z aktami stanu cywilnego (urodzenia, małżeństwa), co pozwala niejednokrotnie sprostować błędne dane. Wyrobienie nowego dowodu osobistego zgodnie z obecnymi wymogami, w przypadku osób urodzonych i zawierających związek małżeński poza Łañcutem, wiąże się z koniecznością dostarczenia aktualnych dokumentów (ważnych 2 miesiące od daty ich wydania). W takim przypadku wydłuża się termin realizacji wniosku.

Równocześnie w ślad za wydanymi dowodami osobistymi sporządzane jest na bieżąco archiwum kopert dowodowych, które na wniosek o udostępnienie danych ze zbioru danych udostępniane są policji, prokuraturze, urzędowi skarbowemu lub do badań grafologicznych.

Nadmienić należy, że archiwum kopert dowodowych, które do roku 2004 mieściło się w pokoju nr 102, po kapitalnym remoncie biura zostało przeniesione do piwnic urzędu (koperty dowodowe, zgony).

Stanowisko d/s informacji publicznej i promocji

1. Informacja publiczna

Od 1 lipca 2003 r. funkcjonuje Biuletyn Informacji Publicznej. Był wprowadzony trójstopniowo (1.07.2003, 1.01.2004 oraz 1.01.2005) i jest na bieżąco aktualizowany.

BIP jest głównym publikatorem informacji o Gminie Łańcut, dostępnym wyłącznie w Internecie pod adresem: www.gmlancut.biuletyn.net. Funkcjonowanie BIP zapewnia pozyskiwanie szerokiego wachlarza informacji publicznych. Zawiera on 12 działów tematycznych, rozbudowanych na 48 podrozdziałów. Od początku istnienia BIP-u zostało wprowadzonych ponad 670 informacji, w tym rocznie nanoszonych jest około 220 zmian i aktualizacji.

Biuletyn tworzony jest głównie dla mieszkańców i wszystkich innych podmiotów zainteresowanych pozyskiwaniem informacji publicznych.

2. Portal www

W grudniu 2004 r. strona internetowa Gminy Łańcut, dostępna pod adresem: www.gminalancut.pl zmieniła swój wizerunek. Zmianie uległy również wszystkie adresy e-mail. Portal internetowy jest sukcesywnie rozbudowywany i aktualizowany – średnio nanoszonych jest 300 zmian miesięcznie. Obecne menu portalu zbudowane jest pod względem tematycznym z 45 działów, które dzielą się dalej na ponad 100 podrozdziałów.

W okresie niepełnych 2 lat liczba odwiedzin oficjalnej strony internetowej Gminy Łańcut wyniosła 37.500, średnio 50 odwiedzin w ciągu każdego dnia.

W 2005 r. portal zajął II miejsce w konkursie „Najlepsza strona www – w kategorii gmin Województwa Podkarpackiego”.

3. Gazeta „Głos Gminy Łańcut”

W trakcie kadencji wydanych zostało 20 gazet samorządowych „Głos Gminy Łańcut” (po 5 numerów w ciągu każdego roku). Gazeta stanowi jedno z ważniejszych ogniw przekazu aktualnych informacji mieszkańcom gminy oraz dokumentowania ważnych wydarzeń z życia gminy. Na stronie internetowej Gminy umieszczona jest gazeta w formie elektronicznej.

Realizowany jest również obowiązek przekazywania egzemplarzy obowiązkowych gazety do 15-tu bibliotek uniwersyteckich na terenie całego kraju.

4. Promocja

W roku 2003 został opracowany i wydany kolejny folder promocyjny Gminy Łańcut. Po wyczerpaniu jego nakładu w 2006 r. wydany został następny folder (poszerzony i zaktualizowany).

Opr. Katarzyna Karczmarska

REFERAT ROLNICTWA, INICJATYW GOSPODARCZYCH I EKOLOGII

Na stanowisku d/s działalności gospodarczej

1. W zakresie działalności gospodarczej

- 380 zaświadczeń o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej,
- 460 zaświadczenia o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej,
- 205 zaświadczenia stwierdzające aktualność wpisu,
- 69 zaświadczenia uzupełniające dane prowadzonej ewidencji (Nr Pesel i Nr PKD)
- 426 decyzji o zakończeniu działalności gospodarczej,
- 2 decyzje odmawiające wpis do ewidencji działalności gospodarczej,
- przygotowano i przesłano 160 informacji dotyczących podmiotów gospodarczych dla potrzeb zainteresowanych urzędów i instytucji.

W w/w temacie prowadzony jest rejestr podmiotów gospodarczych, oraz rejestr przyjętych i przekazanych deklaracji podatkowych, zaś kopie odpowiednich zaświadczeń i decyzji przesyłane są na bieżąco do ZUS, Urzędu Skarbowego i Powiatowego Inspektoratu Sanitarnego.

REFERAT INFRASTRUKTURY KOMUNALNEJ

1. Planowanie przestrzenne

Realizując wnioski w tym zakresie w referacie prowadzono procedury mające na celu przygotowanie dokumentów pozwalających podjęcie przez Radę Gminy uchwał o zmianie przeznaczenia terenu. W wyniku tych działań uchwalono łącznie 138 sztuk miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a w tym 110 sztuk z zakresu budownictwa mieszkaniowego, 2 szt. z zakresu budownictwa infrastrukturalnego, oraz 73 szt. z zakresu innego budownictwa – pozorna niespójność ww liczb wynika z tego, że część przedmiotowych planów obejmowała tereny o różnym przeznaczeniu.

Poniesione koszty opracowań tych dokumentów to kwota 130 000 złotych.

Ze względu na to, że po zmianie przepisów w zakresie planowania przestrzennego i utracie ważności znacznej części obowiązujących planów z.p., aby nie dopuścić do zahamowania procesów budowlanych działalność skupiono na wydawaniu decyzji w zakresie zagospodarowania przestrzennego; wydano łącznie 487 sztuk decyzji, w tym o warunkach zabudowy 405 szt. i o lokalizacji inwestycji celu publicznego 82 sztuk.

W temacie zalesień działek informuję, że na 4-y złożone wnioski, do chwili obecnej 3-y z nich uzyskały decyzje o warunkach zabudowy.

Dodać należy, że dokumenty te przygotowuje osoba ze stosownymi uprawnieniami – brak takiej w Urzędzie – co spowodowało wydatki z tego tytułu rzędu 50.000 złotych. Natomiast cały tryb postępowania administracyjnego jest prowadzony siłami pracowników referatu RIK.

Przewiduje się, że do końca br zostanie wydane jeszcze 46 szt. decyzji, a koszt ich przygotowania to kwota rzędu 13.000 złotych.

Równolegle realizowano wnioski w zakresie zaświadczeń o przeznaczeniu działek; wydano łącznie 1762 szt. zaświadczeń dotyczących ponad 3000 działek gruntowych, a prognoza do końca br. przewiduje że liczba zaświadczeń przekroczy 2000 szt.

Ocenia się, że dotychczasowe działania gminy w omawianym temacie pozwalały na równomierny rozwój inwestycyjny gminy bez niepotrzebnych opóźnień i zahamowań.

Stwierdzenie takie znajduje również oparcie w Uchwale nr XXXV/269/06 Rady Gminy Łańcut, gdzie Rada przyjęła analizę odnośnie aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, uznała aktualność obowiązujących m.p.z.p., równocześnie zalecając aktualizację studium w zakresie terenów osuwiskowych. Ponadto Rada uznała potrzebę opracowania mpzp dla cmentarza w Albigowej.

2. Gospodarka komunalna

Działania w tej materii skupiają się na racjonalnym gospodarowaniu posiadanym zasobem lokalowym powstałym wskutek działalności inwestycyjnej gminy, bądź przyjętym jako darowizna. Nieodłącznym elementem tej gospodarki jest działalność inwestycyjno-remontowa pozwalająca utrzymać istniejący zasób na odpowiednim i nie dekapitalizującym się poziomie technicznym.

Działania referatu dotyczą 41 szt. obiektów objętych gospodarką komunalną o łącznej powierzchni 7750 m².

Aktualnie wynajmowanych jest 36 szt lokali, a 2 szt. lokali mieszkalnych w Rogóźnie pozostaje jako rezerwa Wójta Gminy i jest wykorzystywane okresowo.

Opisywany zasób lokalowy do końca br. powiększy się o lokale wykorzystywane na cele rehabilitacyjne w Ośrodkach Zdrowia w Albigowej i Kosinie, o łącznej powierzchni prawie 140 m².

Gospodarka lokalami obejmuje 16 szt. lokali mieszkalnych o łącznej powierzchni 278 m²; są to lokale objęte czynszem regulowanym w ilości 12 szt. i czynszem socjalnym 2 szt.- 1 szt. Kosina i 1 szt.

Wysoka.

W opisywanym okresie gmina przejęła w formie darowizny obiekty Ośrodków Zdrowia w Albigowej i Kosinie. Tworzą je łącznie 11 szt. lokali usługowych o pow. 630 m² i 8 szt. mieszkań o pow. prawie 390 m².

Lokale mieszkalne w tych budynkach są zagospodarowane w 100%, natomiast w grupie lokali usługowych pozostaje wolnych 5 szt. pokoi w OZ Albigowa, o powierzchni prawie 71 m².

Ponadto w Ośrodku Zdrowia w Kosinie przejęto skrzydło budynku w stanie surowym (I piętro, II piętro, poddasze) możliwe do zagospodarowania na różne cele; jest to powierzchnia prawie 450 m² i kubatura 6750 m³.

W omawianym okresie gmina zbyła budynek mieszkalny w Soninie, lokal mieszkalny w b. Agronomówce w Albigowej, b. Lecznice zwierząt w Albigowej. Ponadto zbyła za symboliczną cenę nieruchomości zabudowaną budynkiem mieszkalnym i gospodarczym w Kosinie dla Rodziny Polskiej sprowadzonej z Kazachstanu.

3. Dbałość o niedopuszczenie do dekapitalizacji istniejącej substancji lokalowej przejawia się w nakładach na **działalność inwestycyjno-remontową**, której zakres i kierowane środki budżetowe są uzależnione od aktualnych potrzeb. Informacja o poszczególnych zakresach rzeczowo-finansowych jest zbyt obszerna dla celów tego opracowania, dlatego ograniczono ją o dane zagregowane. I tak:

- w roku **2003**

wykonano remont bud. OK w Soninie – **35.300**, remont bud. OK w Cierpiszu G.- **33.300**, remont DK w Wysokiej – **42.600**, remont bud. OZ w Kraczkowej – **33.400**, roboty remontowe w DK Albigowa – **9.100**, Handzlówka – **53.600**, Kosina – **13.900**, Rogóźno – **7.800**. Wydatki wyniosły łącznie **234.000** złotych.

- w roku **2004**

wykonano prace remontowe w bud. Orkiestry w Handzlówce – **9.600**, OZ Kosina – **8.300** i OZ Kraczkowa – **22.200**. Wydatki wyniosły **40 100** złotych.

- w roku **2005**

wykonano roboty remontowo-budowlane w obiektach; DK Głuchów – **51.700**, DK Cierpisz G. – **22.200**, DS Sonina – **11.700**, OSP Albigowa Honie – **6.600**, DS i DK Kosina – **174.900**, DK Wysoka – **56.000**, OZ-ach w Albigowej – **69.300**, Kosinie – **87.500** i Kraczkowej – **41.000**. Łącznie wydatkowano kwotę prawie **519.900** złotych.

- w roku **2006**

wykonano prace modernizacyjno-remontowe w budynkach DK Głuchów – **35.200**, DK Albigowa – **53.100**, DK Handzlówka – **11.900**, DK Kosina – **17.300**, pawilonie sportowym w Rogóźnie, budynkach Ośrodków Zdrowia w Albigowej – **25.500**, Kosinie – **55.100** i Kraczkowej – **43.000**, budynku Domu Społecznego w Kosinie – **9.900**. Łączne wydatki zamknęły się sumą **245.900** złotych.

Do końca br. planuje się jeszcze dokończenie remontu budynku społecznego w Kosinie, wymianę pokrycia dachowego bud. Albigowa Honie oraz dokończenie remontu Domu Społecznego w Kosinie, a wydatki na zadania remontowe roku 2006 przewiduje się jeszcze zrealizować w kwocie ponad **200.000** złotych.

4. W omawianym okresie gmina podejmowała także **działania inwestycyjne**, w efekcie których powstały /bądź są jeszcze w trakcie realizacji/ całkowicie nowe obiekty. I tak we wsiach Albigowa i Wysoka wybudowano i oddano do użytku boiska sportowe zrealizowane kosztem odpowiednio 135 000 złotych i 90 000 złotych, w Kraczkowej jest na etapie stanu wykończeniowego budowa Pawilonu Sportowego, gdzie poniesione dotychczas koszty to rząd 120.000 złotych, bez udziału materiałów przekazanych przez miejscowe społeczeństwo, których wartość szacuje się na kwotę około 43.000 złotych. Do końca roku 2006 przewiduje się jeszcze wydatki ok. 34.000 złotych, co pozwoli na użytkowanie obiektu w ograniczonym zakresie, we wsi Sonina na końcowym etapie znajduje się zadanie Rozbudowa Remizy OSP – dotychczas poniesione wydatki z budżetu gminy to kwota prawie 98.000 złotych, do końca br. przewiduje się jeszcze wydatkowanie kwoty ok. 20.000 złotych.

Odrębnym tematem jest realizacja nowej inwestycji pn. „Budowa

Izby Pamięci w Albigowej” zrealizowana dla Stowarzyszenia Dla Albigowej i na koszt tego Stowarzyszenia na podstawie Umowy zawartej z gminą. Pomimo braku wydatków budżetowych całość zagadnień związanych z przygotowaniem, realizacją i rozliczeniem inwestycji realizowana jest siłami pracowników RIK.

Podobnie też na podstawie umowy i na koszt Spółki Wodno-Ściekowej w Kraczkowej RIK przygotowuje realizację dużej inwestycji jaką będzie budowa budynku wielofunkcyjnego im. ks Mazurka w Kraczkowej, który pomieści funkcje domu kultury, przedszkola, biura Sołtysa i innych placówek służących lokalnej społeczności.

Wspomnieć także wypada o angażowaniu pracowników RIK w cały cykl inwestycyjny budowy hali sportowej w Kraczkowej – inwestycja prowadzona przez ZAFOSiP gminy Łańcut.

5. Sieciowa infrastruktura techniczna

W tej grupie działalności gminy dominują nowe inwestycje, których realizacja służy podniesieniu jakości życia mieszkańców i ochronie środowiska. Są to przede wszystkim; kontynuacja budowy sieci kanalizacyjnej i wodociągowej i budowa nowych oświetleń drogowych. Podkreślić tutaj należy nie zawsze wymierne nakłady pracy pracowników RIK w przygotowanie tych inwestycji pod kontem formalno-prawnym.

I tak ;

- w roku **2002**

w oparciu o rozstrzygnięcie przetargu nieograniczonego rozpoczęto proces projektowania kanalizacji wsi Handzlówka

- w roku **2003**

- opracowano dokumentację modernizacji przepompowni ścieków w Głuchowie i Soninie, odcinka sieci wodociągowej w Handzlówce – wydatki z tego tytułu to kwota 17.000 złotych

- opracowano projekty oświetleń drogowych we wsiach Wysoka, Cierpisz, Kosina, Albigowa, Kraczkowa, Sonina i Rogóźno – wydatki wyniosły **52.000** złotych

- wykonano odcinki oświetleń drogowych we wsiach Kosina – **8.500**, Głuchów – **51.100**, Sonina – **37.700** i Wysoka – **31.800** o łącznej długości prawie 3.0 km i 92 szt punktów świetlnych – wydatki z tego tytułu to kwota **129.100** złotych

- kontynuowano budowę kanalizacji wiejskiej we wsi Kosina; wybudowano ogółem 11.5 km kanałów i przyłączono 178 odbiorców – koszty inwestycji wyniosły 1.000.000 złotych

- kontynuowano budowę kanalizacji w Kraczkowej; wykonano łącznie 12.9 km nowych kolektorów kanalizacyjnych za kwotę **1.100.000** złotych

- w roku **2004**

- kontynuowano działalność inwestycyjną w branży oświetleń drogowych we wsiach Albigowa – **21.800**, Cierpisz – **11.600**, Kraczkowa – **33.800**, Wysoka – **45.700**, Rogóźno – **32.000**. W jej wyniku wybudowano razem prawie 4.0 km sieci oświetleniowej wyposażonej w 70 punktów świetlnych, a nakłady na ten cel to kwota **144.900** złotych

- kontynuowano ostatni etap budowy kanalizacji w Kosinie; powstało 4.7 km kanałów ściekowych, a do sieci przyłączono 200 nowych odbiorców – koszty zamknęły się kwotą 340.000 złotych. Inwestycje zakończono.

- kontynuowano także ostatni etap budowy kanalizacji w Kraczkowej; wybudowano 5.2 km kanałów podłączając 92 odbiorców za kwotę ponad **500.000** złotych. Inwestycje zakończono.

- rozpoczęto budowę kanalizacji we wsi Cierpisz; w roku tym zrealizowano 9 km sieci kanalizacyjnej za kwotę **560.000** złotych

- wykonano odcinek sieci wodociągowej we wsi Handzlówka o łącznej długości 1.1 km, z której skorzystało 7-miu odbiorców wody. Koszty to **69.000** złotych.

- w roku **2005**

- kontynuowano prace projektowe w kwestii oświetleń drogowych we wsiach Sonina, Wysoka i Kosina- nakłady na ten cel to kwota **32.000** złotych

- zakończono proces projektowania kanalizacji wiejskiej we wsi Handzlówka. Wydatki to kwota **160.000** złotych

- zrealizowano znaczny zakres oświetleń drogowych we wsiach Sonina – **64.800**, Wysoka – **64.500** i Głuchów – **18.400**, w efekcie powstało 3.6 km nowej sieci energetycznej z 58 sztuk punktów oświetleniowych.

Wydatki to kwota **147.700** złotych

- wybudowano odcinek wodociągu spinający sieci wodociągowe we wsiach Kraczkowa i Wysoka o długości prawie 1.0 km za kwotę **35.000** złotych

- rozpoczęto budowę kanalizacji dla przysiółka Korczak w Głuchowie; zrealizowano 0.8 km sieci kanalizacyjnej za kwotę **47.000** złotych

- zakończono budowę kanalizacji we wsi Cierpisz realizując w br. ponad 17 km sieci kanalizacyjnej i przyłączając do niej 218 odbiorców. Całkowity koszt inwestycji wyniósł **1.500.000** złotych.

- w roku **2006**

- kontynuowano prace projektowe sieci wodociągowej dla przysiółka Hyrów i przedszkola w Handzlówce; opracowanie przewiduje podanie wody dla 37 odbiorców. Koszt projektu to kwota **16.000** złotych

- zakończono prace projektowe kanalizacji dla przysiółka Działy Zach. w Kraczkowej, stwarzając możliwość przyłączenia dla 6 budynków – wydatki to kwota ponad **6.000** złotych

- kontynuowano prace projektowe odcinka sieci wodociągowej dla końcowych zabudowań wsi Cierpisz G., z uwzględnieniem możliwości podania wody do sąsiadujących zabudowań gminy Chmielnik. Koszty to prawie **10.000** złotych, a zakończenie prac projektowych przewiduje się do końca br. Zwłoka w opracowaniu spowodowana została głównie faktem zmiany przepisów nakładających na Inwestora obowiązek przygotowania dokumentów umożliwiających uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

- w trakcie realizacji jest budowa kolejnego etapu budowy oświetlenia drogowego w Soninie; przewiduje się budowę 1.6 km sieci wyposażonej w 27 szt. punktów świetlnych, a koszty inwestycji to **77.000** złotych

W opisywanej infrastrukturze sieciowej przewiduje się jeszcze do końca 2006 r;

– budowę oświetleń drogowych we wsiach Kosina i Wysoka – powstanie odpowiednio 1.8 km i 1.6 km sieci oświetleniowych wyposażonych odpowiednio w 27 szt i 22 sztuk punktów oświetleniowych. Przewidywane wydatki dla inwestycji w Kosinie to kwota **79.000** złotych w Wysokiej **59.000** złotych

W tej materii przewiduje się jeszcze zakończenie prac projektowych oświetleń drogowych w Albigowej, Soninie i Kraczkowej a wydatki to kwota rzędu 22.000 złotych

– budowę odcinka sieci wodociągowej w Handzlówce z podaniem wody do przedszkola za kwotę ok. **155.000** złotych

– kontynuację budowy kanalizacji dla przysiółka Korczak w Głuchowie za kwotę ok. **120.000** złotych

Z wyżej opisaną działalnością inwestycyjną z dziedziny sieciowej infrastruktury komunalnej korespondują działania prowadzone w referacie RIK w kwestii opłat adiacenckich dla mieszkańców wsi Kosina – zgodnie z odpowiednią uchwałą Rady Gminy.

6. Infrastruktura drogowa – budowa i modernizacja dróg i placów

Do poprawy stanu sieci drogowej na terenie gminy władze samorządowe przywiązują duże znaczenie; dotyczy to nie tylko dróg gminnych i wiejskich, ale także dróg wyższej kategorii, których zarządcy otrzymują systematycznie celowe wsparcie finansowe z budżetu gminy.

Oczywiście głównym kierunkiem inwestowania gminy są drogi gminne i wiejskie; wydatki na ich remonty i modernizacje stanowią znaczący udział w budżecie gminy. Cele inwestycyjne to remonty i modernizacje oraz rosnąca pozycja w wydatkach na utrzymanie dróg (letnie i zimowe).

Poniżej przytaczam najważniejsze inwestycje z opisywanego zakresu zrealizowane w analizowanym okresie czasu w poszczególnych miejscowościach;

Albigowa

– budowa chodnika przy drodze „Przez wieś” – 277 mb, utwardzenie placu przy remizie OSP – 374 m², modernizacja drogi „Ślebodówka” – 651 mb, modernizacja drogi „Przez wieś” – 826 mb, modernizacja drogi „Ciemna ulica” – 325 mb, modernizacja drogi „Za szkołą” – 370 mb

Koszt realizacji tych zadań wyniósł **ponad 441.000 złotych**. Ponadto na utrzymanie dróg gminnych wydatkowano w tej miejscowości kwotę prawie 60 000 złotych, dowożąc na ten cel prawie 500 m³ materiałów kamiennych.

Do końca br przewiduje się jeszcze realizację; budowa parkingu przy OZ, utwardzenie placu przy DK, asfaltowanie zjazdu (2 szt) do stadionu.

Planowane koszty tych zadań to kwota prawie 60.000 złotych.

Łączne nakłady wyniosą 561.000 zł

Cierpisz

remont drogi „Poręba” – roboty ziemne – 840 mb, modernizacji drogi „Srokówka” – 410 mb, dofinansowanie nawierzchni drogi powiatowej – 901 mb, remont drogi „Do cementarza” – 633 m², zakup wiat przystankowych – 2 szt.

Koszt realizacji tych zadań to **kwota rzędu 290.000 złotych**. Ponadto na utrzymanie infrastruktury drogowej w tej miejscowości wydatkowano prawie 7.000 złotych, wbudowano prawie 100 m³ materiałów kamiennych.

Do końca roku 2006 przewiduje się jeszcze wykonanie nawierzchni drogi „Poręba” za kwotę prawie 60.000 złotych.

Łączne nakłady wyniosą 357.000 zł

Głuchów

remont drogi „Do zalewu” – 340 mb, modernizacja drogi „Kołło pastwiska” – 822 mb, modernizacja drogi „Kołło szkoły” – 130 mb, modernizacja drogi „Malawa” – 851 mb, budowa chodnika dla pieszych – 671 m².

Koszt realizacji tych zadań wyniósł prawie 451.000 złotych. Na utrzymanie dróg w tej miejscowości wydatkowano prawie 25.000 złotych. Wbudowano w drogi 271 m³ materiałów kamiennych.

Łączne nakłady wyniosą 476.000 zł

Handzlówka

modernizacja drogi „Doły” – 930 mb, modernizacja drogi „Hyrów” – 308 mb, modernizacja drogi „Pańska” – 450 mb, remont drogi „Równina” – 404 mb, utwardzenie wjazdu do remizy OSP – 200 m², modernizacja dróg „Bąkowiec” i „Drozdówka” – 600 mb, remont drogi „Gościńczyk”, zakup wiaty przystankowej – szt. 1.

Łączny koszt tych inwestycji **wyniósł prawie 637.000 złotych**, a na utrzymanie dróg wydatkowano ok. 46.500 złotych, przy czym wbudowano w nie 342 m³ materiałów kamiennych.

Łączne nakłady wyniosą 683.500 zł

Kosina

remont drogi „Na lotnisko” – 650 mb, modernizacja drogi „Skotnik” – 660 mb, budowa chodnika dla pieszych przy dr nr 4 – 1260 mb.

Koszt tych robót wyniósł **ogółem prawie 338.000 złotych**. Ponadto na utrzymanie dróg wydano prawie 62.000 złotych. W drogi gminne i wiejskie wbudowano 637 m³ materiałów kamiennych.

Ponadto do końca br. planuje się zakończyć modernizację drogi „Skotnik” za kwotę ok. 85.000 złotych, oraz rozpocząć modernizację drogi „Ścieżki” za kwotę ok. 115115.000 złotych.

Łączne nakłady wyniosą 600.000 zł

Kraczkowa

remont drogi „Działy zach.” – 255 mb, modernizacja drogi „Stara droga” – 786 mb, modernizacja drogi „Przez wieś” – 329 mb, remont drogi „Działy wsch.” – 2500 mb, utwardzenie placu koło bud społecznego – 268 m², remont chodnika przy dr. nr 4 – 1817 mb

Koszt tych robót wyniósł **ogółem prawie 385.000 złotych**, a ponadto na utrzymanie dróg wydatkowano w tym okresie kwotę prawie 75.000 złotych.

Dowieziono i wbudowano w drogi wewnętrzne 569 m³ materiałów kamiennych.

Do końca br. planuje się zakończyć będące aktualnie w realizacji zadania; modernizacja drogi „Przez wieś Zagumnia południowe strona zachodnia” (II etap) – 1162 mb, modernizacja drogi „Do cmentarza” – 350 mb, remont drogi „Działy Zachodnie” – 10.000, remont drogi „Kopciówka” – 8.000, droga na Błonia – 16.000.

Wartość tych prac szacuje się na **kwotę blisko 1.099.000 złotych.**

Ponadto w opracowaniu jest projekt budowlany modernizacji drogi „Zagumnia płn.” – długość drogi to ok. 2.4 km.

Łączne nakłady wyniosą 1.559.000 zł

Rogóżno

modernizacja drogi gminnej - „Cesin” – 710 mb, 0,00% modernizacja drogi „Zagumnia zach.” – 905 mb, modernizacja drogi „Zagumnia wsch.” – 520 mb.

Koszt wykonanych modernizacji dróg **to kwota prawie 450.000 złotych.** Oprócz tego na utrzymanie dróg wewnętrznych wydatkowano w tej miejscowości prawie 7.000 złotych; dowieziono i wbudowano 274 m³ materiałów kamiennych.

Łączne nakłady wyniosą 457.000 zł

Sonina

– modernizacja drogi „Barania G.” – 512 mb, modernizacja drogi „Do pastwiska” – 363 mb, modernizacja drogi „Koło zalewu” – 703 mb, modernizacja drogi „Kozakówka” – 565 mb.

Koszty tych modernizacji **to kwota prawie 485.000 złotych.**

Ponadto zrealizowano remonty dróg wewnętrznych przy udziale mieszkańców wykonane za kwotę ponad 93.000 złotych.

Koszty utrzymania dróg wewnętrznych szacuje się na kwotę prawie 24.000 złotych. Dowieziono i wbudowano w drogi 746 m³ materiałów kamiennych.

Łączne nakłady wyniosą 602.000 zł

Wysoka

– modernizacja drogi „tzw. Ziajówka” – 1928 mb, modernizacja drogi „Michniówka” – 457 mb, modernizacja drogi „Budy” – 300 mb, modernizacja drogi „Koło kościoła” – 460 mb, wykonanie parkingu przy Sz.P. – 161 m², zakup wiat przystankowych – 7 szt.

Wartość wykonanych robót **to kwota rzędu 900.000 złotych.** Prócz tego wydatkowano na utrzymanie dróg kwotę ponad 33.000 złotych oraz dowieziono i wbudowano 500 m³ materiałów kamiennych.

Ponadto w trakcie realizacji znajduje się zadanie, które zostanie zrealizowane jeszcze w br pod nazwą „remont dróg wiejskich z udziałem mieszkańców”. Planuje się że z tego tytułu powstanie ok. 455 mb nowych nawierzchni drogowych, których koszty realizacji to kwota rzędu 77.000 złotych.

Łączne nakłady wyniosą 1.010.000 zł

Niezależnie od powyższego dla doraźnej poprawy stanu dróg wewnętrznych dowieziono na teren gminy prawie 15.001.000 ton żużla paleniskowego.

Wydatki na drogi przekazane jako pomoc dla Powiatu Łąncuckiego w latach 2003-2006 – łącznie 446.866 zł, w tym :

2004 r. – 31.866 zł – modernizacja drogi powiatowej „Cielec” w Handzlówce – 31.866 zł

2005 r. – 100.000 zł – remont drogi powiatowej Kraczkowa-Cierpisz – 50.000 zł, remont rowów przy drogach powiatowych – 50.000 zł

2006 r. – 315.000 zł – renowacja rowów przy drogach powiatowych – 40.000 zł, budowa chodnika przy drodze powiatowej w Wysokiej – 65.000 zł, remont drogi powiatowej w Kosinie – 60.000 zł, remont drogi powiatowej w Albigowej – 87.000 zł, remont drogi powiatowej Kraczkowa-Cierpisz – 53.000 zł, remont drogi powiatowej w Wysokiej – 10.000 zł

Wydatki przekazane jako pomoc finansowa dla Województwa Podkarpackiego w latach 2003-2006 – łącznie 155.000 zł, w tym :

2004 r. – 20.000 zł – projekty chodników przy drodze wojewódzkiej w Albigowej i Wysokiej – 20.000 zł

2005 r. – 35.000 zł – budowa chodnika przy drodze wojewódzkiej w Wysokiej – 35.000 zł

2006 r. – 100.000 zł – budowa chodnika przy drodze wojewódzkiej w Albigowej – 100.000 zł

Opr. Józef Pelc

DZIAŁALNOŚĆ JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH

ZAKŁAD GOSPODARKI KOMUNALNEJ

W chwili obecnej ZGK Gminy Łącut z siedzibą w Soninie obsługuje i zaopatruje w wodę 9 wsi. Dla 4512 odbiorców dostarcza około 470000 m³ wody rocznie, siecią o łącznej długości 294 km. W 2004 i 2005 roku został wykonany odcinek sieci wodociągowej długości 1100 mb na terenie Handzlówki oraz odcinek sieci wodociągowej długości 1000 mb łączący wodociągi wiejskie Wysoka – Kraczkowa. W 2004 roku wykonano dwie nowe studnie głębinowe na ujęciu Albigowa i Kraczkowa.

Sukcesywnie prowadzone są wymiany hydrantów P.Poż. oraz wymiany wodomierzy domowych oraz wymiana pokryć dachowych z papy na blachę na stacjach wodociągowych Albigowa – Głuchów.

ZGK prowadzi także obsługę sieci kanalizacji sanitarnej w 8 miejscowościach gminy dla 4235 budynków o łącznej długości 366 km. Ścieki przetłaczane są na oczyszczalnię w Łącutcie poprzez 45 przepompowni ścieków zbiorowych i 20 przepompowni indywidualnych. Dla potrzeb obsługi sieci wodociągowej i kanalizacyjnych zakupiono w 2005 roku samochód brygadowy Gazela oraz spiralę elektryczną do czyszczenia i udrażniania sieci kanalizacyjnych.

Zestawienie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w gminie Łącut				
Nazwa miejscowości	Długość sieci wodociągowej wraz z przyłączami	Liczba odbiorców sieci wodociągowej	Długość sieci kanalizacyjnej wraz z przyłączami	Liczba odbiorców sieci kanalizacyjnej
Handzlówka	4,9	59	-	-
Albigowa	42,7	718	50,1	640
Wysoka	35,2	669	45,5	591
Sonina	34,5	673	52,1	683
Głuchów	21,9	378	34,1	358
Kosina	48,5	729	69,3	694
Rogóżno	24,8	267	20,3	276
Kraczkowa	69,3	847	68,3	772
Cierpisz	12,2	172	26,5	221
RAZEM	294	4512	366,2	4235

Opr. Franciszek Nycz

DZIAŁALNOŚĆ OŚWIATOWA ZESPÓŁ ADMINISTRACYJNO-FINANSOWY OBSŁUGI SZKÓL I PRZEDSZKOLI

W gminie Łącut funkcjonuje 5 gimnazjów – 4 publiczne w Albigowej, Kosinie, Kraczkowej i Wysokiej oraz 1 niepubliczne o uprawnieniach szkoły publicznej – w Handzlówce; 9 publicznych szkół podstawowych i 9 publicznych przedszkoli (w każdej miejscowości znajduje się przedszkole i szkoła podstawowa). Łącznie każdego roku do w/w placówek uczęszcza ok. 3 tys. uczniów. Każdego roku w oświacie zatrudnionych jest ponad 400 osób. Szczegółowy wykaz przedstawia tabela 1.

W każdym przedszkolu a także w szkołach podstawowych lub gimnazjach funkcjonują stołówki tak, aby każdy chętny uczeń miał możliwość skorzystania z posiłków szkolnych. Łącznie na dożywian-

nie we wszystkich stołówkach w Gminie każdego roku wydatkuje się ok. 1 mln. złotych.

W roku 2005 wprowadzono nowy system stypendiów socjalnych i naukowych – z tego tytułu wypłacono stypendia:

– w 2005 r. stypendia socjalne łącznie dla 1350 uczniów na kwotę 207.321 zł; stypendia naukowe – 50.000. zł

– w 2006 r. do 30 czerwca 2006 r. wypłacono stypendia socjalne dla 602 uczniów na kwotę 120.400 zł. W miesiącu wrześniu 2006 r. wpłynęło ok. 700 wniosków na nowy rok szkolny 2006/07; na wypłatę stypendiów naukowych w 2006 r. przeznaczono 50.000 zł.

Łączne koszty utrzymania placówek oświatowych w latach 2003-2006 przedstawia tabela 2.

* * *

Wszystkie wymienione wyżej zadania realizowane są poprzez Zespół Administracyjno Finansowy Obsługi Szkół i Przedszkoli Gminy Łańcut. Zespół jest jednostką organizacyjną Gminy Łańcut powołaną do obsługi ekonomiczno finansowej i administracyjnej placówek oświatowo – wychowawczych prowadzonych przez Gminę Łańcut. W Zespole, oprócz prowadzenia bieżącej obsługi kadrowej i księgowo – placowej, przyjmowane i rozpatrywane są wszelkie sprawy związane z gminną oświatą, przygotowywane są analizy i projekty rozwiązań najbardziej korzystnych dla gminnej polityki oświatowej.

Do bieżącej działalności Zespołu należy obsługa księgowo administracyjna 22 placówek oświatowo – wychowawczych (9 szkół podstawowych, 9 przedszkoli, 4 gimnazja). Dla pracowników tych placówek w każdym miesiącu naliczane są wypłaty wynagrodzeń i zasiłków, dokonywane są rozliczenia z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych i Urzędem Skarbowym.

Realizacja głównych zadań stawianych przed Zespołem w latach 2003 – 2006 przedstawia tabela 3. Szczegółowe zadania remontowo – inwestycyjne przedstawia tabela 4.

Opr. w ZAFOSiP

Tabela 1. Liczba uczniów i pracowników.

placówka	2002/03		2003/04		2004/05		2005/06		2006/07	
	Liczba uczniów	Zatrudnienie (w osobach)	Liczba uczniów	Zatrudnienie (w osobach)	Liczba uczniów	Zatrudnienie (w osobach)	Liczba uczniów	Zatrudnienie (w osobach)	Liczba uczniów	Zatrudnienie (w osobach)
PG Albigowa	155	22	154	21	154	19	134	20	121	21
PG Kosina	243	26	256	28	288	30	299	30	277	33
PG Kraczkowa	197	32	206	33	232	37	216	33	200	40
PG Wysoka	132	19	140	19	169	22	160	19	150	21
NG Handzlówka	63	brak danych.	61	brak danych	63	brak danych	68	brak danych	71	brak danych
Razem gimnazja	790	99	817	101	906	108	877	102	819	115
SP Albigowa	249	32	228	31	218	32	216	31	223	31
SP Cierpisz	99	15	96	15	85	18	82	17	74	16
SP Głuchów	177	23	171	23	157	23	142	23	144	21
SP Handzlówka	117	17	121	20	108	19	101	18	101	18
SP Kosina	295	33	277	35	273	33	273	31	275	32
SP Kraczkowa	330	32	293	34	265	35	253	34	242	36
SP Rogóżno	101	15	96	16	95	16	84	18	86	16
SP Sonina	214	30	209	30	217	32	218	30	200	31
SP Wysoka	215	27	218	27	207	30	216	29	219	28
Razem szkoły podstawowe	1797	224	1709	231	1625	238	1585	231	1564	229
PP Albigowa	73	14	88	15	89	15	91	15	83	15
PP cierpisz	26	6	25	6	23	6	16	6	21	6
PP Głuchów	40	10	65	10	45	10	46	10	41	10
PP Handzlówka	30	7	30	7	25	7	25	8	28	8
PP Kosina	64	10	69	10	70	12	67	9	58	9
PP Kraczkowa	62	12	63	12	63	12	67	11	75	11
PP Rogóżno	29	7	25	7	25	7	25	7	25	7
PP Sonina	80	12	76	13	65	12	54	11	64	13
PP Wysoka	64	9	61	10	61	10	64	9	61	11
Razem przedszkola	468	87	502	90	466	91	455	86	456	90
RAZEM (gimnazja, szkoły i przedszkola)	3055	410	3028	422	2997	437	2917	419	2839	434

Tabela 2. Łączne koszty utrzymania placówek oświatowych.

Rok	Kwota subwencji oświatowej	Wydatki szkół podstawowych i gimnazjów	Wydatki przedszkoli
2003	10.341.433	10.916.157	2.235.843
2004	10.538.617	11.622.272	2.373.728
2005	10.549.658	13.630.794	2.405.206
2006	11.236.847	13.904.660	2.810.340

Na utrzymanie szkół podstawowych i gimnazjów gmina otrzymuje subwencję oświatową z budżetu państwa. Nie wystarcza ona w pełni na pokrycie kosztów utrzymania tych placówek (patrz tabela). Brakującą część gmina dokłada ze swojego budżetu. Przedszkola utrzymywane są wyłącznie z budżetu gminy.

Tabela 3. Realizacja zadań ZAFOSiP.

Treść zadania	Realizacja w latach			
	2003	2004	2005	I-IX 2006
Sporządzenie umów o pracę	247	250	213	210
Wystawienie świadectw pracy	94	91	63	100
Zgłoszenia i wyrejestrowania pracowników i członków ich rodzin do/z ZUS	216	270	213	180
Skompletowanie wniosków o ustalenie kapitału początkowego	4	155	124	0
Wystawienie zaświadczeń ZUS Rp-7 do ustalenia kapitału początkowego	135	241	75	8
Skompletowanie wniosków emerytalno – rentowych	7	1	5	8

Wydanie decyzji w sprawie stypendiów i zasiłków szkolnych	-	-	1374	602
Obsługa awansów zawodowych nauczycieli kontraktowych	5	6	16	11
Sporządzenie umów o roboty remontowo budowlane	23	28	26	26
Opracowanie wniosków o dofinansowanie	1	3	2	3

Tabela 4. Sprawozdanie z realizacji remontów i inwestycji w latach 2003-2006

Rok	Opis wykonanych robót	Wartość(zł)
Szkola Podstawowa w ALBIGOWEJ		
2003	montaż radiowęzła	2 996
2004	wymiana lamp oświetleniowych	3 915
2005	wymiana stolarki okiennej wymiana lamp oświetleniowych	4 169
2006	wymiana lamp oświetleniowych remont pieca gazowego budowa sali gimnastycznej – dokumentacja	141 200
RAZEM		152 280
Publiczne Gimnazjum w ALBIGOWEJ		
2003	malowanie lamperii	1 999
2005	montaż wkładu kominowego naprawa obróbek blacharskich	1 720
RAZEM		3 719
Przedszkole Publiczne w ALBIGOWEJ		
2003	usunięcie awarii związanej z napływem wody do piwnicy	4 876
2004	malowanie klatki schodowej modernizacja i doposażenie kuchni dokumentacja techniczna i nadzór remont komina w mieszkaniu służbowym	14 591
2005	drenaż podposadzkowy wykonanie zasilania elektrycznego do obieralni	2 996
2006	adaptacja WC pod potrzeby zmywalni adaptacja części WC dzieci dla WC personelu modernizacja i doposażenie kuchni	40 000
RAZEM		62 463
Łącznie wydatki na remonty i inwestycje w ALBIGOWEJ		218 462
Zespół Szkół w CIERPISZU		
2003	remont kuchni i zakup patelni elektrycznej	7 176
2006	okucie kominów blachą malowanie dachu i naprawa orynnowania wykonanie schodów zewnętrznych	27 000
Łącznie wydatki na remonty i inwestycje w CIERPISZU		34 176
Zespół Szkół w GLUCHOWIE		
2003	zakup patelni elektrycznej budowa sali gimnastycznej	289 967
2004	montaż dodatkowych odpowietrzników oraz pompy obiegowej centralnego ogrzewania wykonanie placu parkingowego	6 383
2005	wykonanie zasilania elektrycznego do zmywarki konserwacja pokrycia i remont obróbek blacharskich	12 387
2006	wymiana stolarki okiennej i drzwiowej konserwacja pokrycia elewacja w sali gimnastycznej wykonanie izolacji poziomej metodą iniekcji	54 200
Łącznie wydatki na remonty i inwestycje w GLUCHOWIE		362 937
Szkola Podstawowa w HANDZLÓWCE		
2003	remont stołówki i zakup zmywarki naprawa rynien montaż grzejników	9 682
2004	remont gzymsu wyprowadzenie dodatkowych kominów nad dach remont sanitariatów dla dziewcząt	15 846

2005	remont sanitariatu na parterze i na I piętrze wykonanie ogrodzenia i furtki od strony rzeki wykonanie sufitu podwieszanego i oświetlenia w gabinecie dyrektora montaż okna w pom. socjalnym pracowników kuchni remont obróbek blacharskich	29 060
2006	malowanie pokrycia na budynku Niepublicznego Gimnazjum przebudowa biblioteki szkolnej wymiana drzwi i montaż daszku w budynku Niepublicznego Gimnazjum remont budynku gospodarczego wykonanie natrysków i modernizacja szatni W-F	45 000
RAZEM		99 588
Przedszkole Publiczne w HANDZLÓWCE		
2003	wymiana przyłącza wody wymiana stolarki okiennej	8648
2004	remont ogrodzenia i bramy wjazdowej malowanie pomieszczeń wymiana stolarki okiennej	8 279
2005	wymiana stolarki okiennej	2 276
2006	wymiana stolarki okiennej	7 000
RAZEM		26 203
Łącznie wydatki na remonty i inwestycje w HANDZLÓWCE		125 791
Szkola Podstawowa w KOSINIE		
2003	remont częściowy kotłowni modernizacja centralnego ogrzewania	168 169
2004	montaż dodatkowych grzejników malowanie szatni przy małej sali gimnastycznej wymiana stolarki okiennej	17 938
2005	wymiana stolarki okiennej ulożenie paneli podłogowych wymiana pieca węglowego	57 858
2006	wymiana stolarki okiennej adaptacja sali na potrzeby sali komputerowej wykonanie ogrodzenia od strony drogi nr 4	76 200
RAZEM		320 165
Publiczne Gimnazjum w KOSINIE		
2003	ulożenie kostki brukowej wymiana stolarki okiennej i drzwiowej	54 997
2004	adaptacja magazynku na salę lekcyjną	11 500
2005	remont oświetlenia. w sali komputerowej wymiana stolarki okiennej montaż kotary grodzącej w sali gimnastycznej	9 671
2006	remont sanitariatów adaptacja magazynku na II piętrze remont instalacji elektrycznej w sali komputerowej remont zaplecza dla sali gimnastycznej	202 000
RAZEM		278 168
Przedszkole Publiczne w KOSINIE		
2005	naprawa obróbek blacharskich usunięcie awarii w sanitariatach	2 174
2006	wymiana łączników do pieca gazowego c.o. roboty remontowe w sanitariatach, kuchni i magazynie żywności	15 000
RAZEM		17 174
Łącznie wydatki na remonty i inwestycje w KOSINIE		615 507
Szkola Podstawowa w KRACZKOWEJ		
2003	malowanie sali gimnastycznej malowanie stolarki okiennej budowa sali gimnastycznej	31 082
2004	montaż barier śnieżnych na dachu roboty konserwacyjne elektryczne przeład i remont pieca c.o. cyklinowanie parkietów budowa sali gimnastycznej	811 832
2005	wymiana oświetlenia w sali komputerowej remont kancelarii dyrektora budowa sali gimnastycznej	1 223 877

2006	wymiana drzwi zewnętrznych roboty remontowe dachu i elewacji przy małej sali gimnastycznej budowa sali gimnastycznej	595 000
RAZEM		2 661 791
Publiczne Gimnazjum w KRACZKOWEJ		
2004	modernizacja i doposażenie kuchni	38 742
2005	zakup i montaż wiaty przystankowej	3 538
RAZEM		42 280
Przedszkole Publiczne w KRACZKOWEJ		
2003	malowanie korytarza oraz stolarki okiennej i drzwiowej wymiana stolarki okiennej	9 868
2004	remont pomieszczenia kuchni wymiana zaworów c.o.	34 085
2005	montaż bariery ochronnej wyprowadzenie kominów nad dach	4 480
RAZEM		48 433
Łącznie wydatki na remonty i inwestycje w KRACZKOWEJ		2 752 504
Zespół Szkół w ROGÓŹNIE		
2003	remont sanitariatów wykonanie drogi dojazdowej z kostki brukowej	75 433
2004	zakup i montaż kuchni gazowej wymiana stolarki okiennej	16 229
2005	wymiana oświetlenia. w sali komputerowej wymiana stolarki okiennej naprawa obróbek blacharskich remont elewacji frontowej ulożenie kostki brukowej przy pomniku	35 055
2006	remont bieżący instalacji c.o. remont kominów wymiana stolarki okiennej	12 200
Łącznie wydatki na remonty i inwestycje w ROGÓŹNIE		138 917
Szkoła Podstawowa w SONINIE		
2003	remont mieszkania służbowego remont podłóg roboty malarskie częściowy remont dachu wymiany stolarki okiennej	41 925
2004	konserwacja obróbek blacharskich remont instalacji odgromowej remont podłóg w salach lekcyjnych	21 339
2005	remont bieżący c.o. wymiana stolarki okiennej i drzwiowej wymiana pieców węglowych na piece miałowe	73 630
2006	bieżący remont c.o. wymiana łączników do piecyka gazowego w mieszk. służbowym wymiana stolarki okiennej remont podłóg	61 200
RAZEM		198 094
Przedszkole Publiczne w SONINIE		
2003	malowanie pomieszczeń	996
2004	malowanie pomieszczenia kuchni malowanie pokrycia dachowego montaż okapów kuchennych remont komina	6 994
2005	remont sali zabaw montaż umywalki zmywarki	3 970
2006	remont podłogi w piwnicy remont sali w przedszkolu wymiana gazowego podgrzewacza wody	16 000
RAZEM		27 960
Łącznie wydatki na remonty i inwestycje w SONINIE		226 054
Szkoła Podstawowa w WYSOKIEJ		
2003	roboty malarskie wymiana stolarki okiennej	44 959

2004	malowanie kancelarii i sekretariatu wymiana stolarki okiennej ulożenie paneli w kancelarii i sekretariacie	11 999
2005	wymiana oświetlenia. w sali komputerowej wymiana stolarki okiennej	25 854
2006	wymiana łączników do piecyka gaz. w mieszk. służb. ulożenie paneli podłogowych i wymiana oświetlenia w sali lekcyjnej	29 200
RAZEM		112 012
Publiczne Gimnazjum w WYSOKIEJ		
2003	adaptacja pomieszczenia na sekretariat	5 451
2004	remont zaplecza przy sali gimnastycznej malowanie 2 sal lekcyjnych	20 750
2005	remont podłogi i oświetlenia w klasopracowni	4 937
2006	instalacja elektryczna i alarmowa do pracowni komputerowej ulożenie paneli podłogowych i wymiana oświetlenia w sali lekcyjnej	8 851
RAZEM		39 989
Przedszkole Publiczne w WYSOKIEJ		
2003	malowanie i ułożenie płytek	1 100
2005	wymiana części ogrodzenia	2 356
2006	wykonanie ogrodzenia adaptacja części magazynu na obieralnię warzyw wymiana tablicy głównej elektrycznej	13 000
RAZEM		16 456
Łącznie wydatki na remonty i inwestycje w WYSOKIEJ		56 445
OGÓLEM wydatki na remonty i inwestycje w latach 2003-2006		4 530 793 zł

REALIZACJA ZADAŃ POMOCY SPOŁECZNEJ

W latach 2002 - 2006 Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łańcucie zadania pomocy społecznej realizował na podstawie starej ustawy o pomocy społecznej z 29 listopada 1990 roku, jak również na podstawie nowej ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r.

Analizując działalność pomocy społecznej w ciągu ostatnich lat zauważa się systematyczny wzrost klientów pomocy społecznej o czym świadczy liczba wydawanych decyzji, sporządzanych wywiadów rodzinnych środowiskowych. Zmieniła się również struktura przyznawanych świadczeń. W ramach ustawy z 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej większość świadczeń realizowana była w ramach zadań zleconych.

Środki przeznaczone na realizację zadań pomocy społecznej w latach 2002-2006			
Lata	Zadania zlecone (zł)	Zadania własne (zł)	Dofinansowanie zadań własnych (zł)
2002	1.002.493	544.846	80.000
2003	814.580	545.800	85.000
2004	211.225	639.604	160.844
2005	90.241	747.740	264.400
2006	68.911	700.000	440.484

Liczba wydanych decyzji w zakresie zadań realizowanych przez GOPS w latach 2002-2006	
Lata	Liczba wydanych decyzji
X-XII 2002	513
2003	2 097
2004	2 864
2005	3 563
2006	2 170*

*Dane na dzień 30 września 2006 r.

Liczba sporządzonych wywiadów rodzinnych środowiskowych przez pracowników socjalnych GOPS	
Lata	Liczba wywiadów
2002	394
2003	1.382
2004	1.388
2005	1.364
2006	1.041
*Dane na dzień 30 września 2006r.	

Rosła liczba osób ubiegających się o świadczenia obligacyjne, tj. takie, które przysługują po spełnieniu określonych w ustawie kryteriów np. zasiłki stałe, renty socjalne, zasiłki z tytułu ochrony macierzyństwa.

Zadania zlecone w zakresie pomocy społecznej

Od maja 2004 r. wypłatę niektórych świadczeń przejęły świadczenia rodzinne zasiłki stałe, zasiłki z tyt. ochrony macierzyństwa, zasiłki okresowe gwarantowane, zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne.

Sukcesywnie coraz więcej zadań zleconych z zakresu pomocy społecznej przejmowały samorządy gminne jako zadania własne gminy np. ponoszenie kosztów za pobyt w domach pomocy społecznej, wypłata zasiłków okresowych jako świadczeń obligacyjnych.

W latach 2004-2007 zgodnie z ustawą o pomocy społecznej z 12 marca 2004 r. gminy mogą liczyć na dofinansowanie zadania własnego np. wypłatę zasiłków okresowych. Ponadto Rządowe programy w zakresie dożywiania uczniów czy Program Posiłków dla potrzebujących są źródłem dofinansowania zadań w zakresie dożywiania.

Zadania własne gminy w zakresie pomocy społecznej					
Wyszczególnienie	2002	2003	2004	2005	2006
Usługi opiekuńcze	26	23	24	29	26
Obiady	715	771	668	610	566
Zasiłki celowe	120	374	399	810	488
Zasiłki okresowe	-	-	240	155	85
Odpłatność za pobyt w domu pomocy społecznej	-	-	1	8	9

W ramach Programu nieodpłatnego przekazania żywności z zasobów Rynku Rolnego w 2003 roku na potrzeby jednostek organizacyjnych pomocy społecznej i organizacji pozarządowych wykonujących zadania z zakresu pomocy społecznej Ośrodek otrzymał 2 296,4 kg konserw mięsnych. Wsparcie otrzymało 512 rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji bytowej.

W roku 2003 Gmina Łańcut przystąpiła do Akcji „Pomóż Dzieciom Przetrwać Zimą 2003” - w wyniku której zebrano odzież, żywność, środki czystości – 170 rodzin otrzymało w/w pomoc rzeczową.

W roku 2005 i 2006 w ramach realizacji Programu „Dostarczanie Żywności dla najuboższej ludności UE” Podkarpacki Bank Żywności przekazał Gminie Łańcut gotowe artykuły spożywcze (mleko, ryż, makaron, mąkę, ser, cukier, kaszę). W 2005 roku tutaj GOPS wspomógł 220 rodzin. W 2006 r. otrzymano 10 ton żywności, którą otrzymało 266 rodzin.

W ramach zadań zleconych z zakresu administracji rządowej poza realizacją świadczeń z pomocy społecznej zgodnie z ustawą z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych oraz zgodnie z ustawą z 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych i zaliczce alimentacyjnej z upoważnienia Wójta Gminy, Ośrodek wypłaca świadczenia rodzinne – Zasiłki rodzinne, dodatki do zasiłków rodzinnych, zasiłki pielęgnacyjne, świadczenia pielęgnacyjne i zaliczki alimentacyjne.

Wyszczególnienie	2004	2005	2006
Zasiłki rodzinne	642	1350	1664
Dodatek z tyt. urodzenia dziecka	24	21	110
opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego	124	104	106

samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych 2 1 -			
samotnego wychowywania dziecka	140	43	51
kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego	89 154 174		
rozpoczęcia roku szkolnego	385 1042	411	
podjęcia przez dziecko nauki poza miejscem zamieszkania	189 526 746		
Zasiłki pielęgnacyjne	81	337	368
Świadczenia pielęgnacyjne	114	43	44
Zaliczki alimentacyjne	-	42	47
Razem kwota w zł	1 516 905	3 094 536	3 363 695

Świadczenia rodzinne i zaliczki alimentacyjne w latach 2004-2006

*Dane na koniec września 2006 r. Liczby te wzrastają, gdyż na bieżąco przyjmowane są wnioski na nowy okres zasiłkowy.

Od maja 2004 roku sukcesywnie przejmowana była przez gminy wypłata świadczeń rodzinnych od zakładów pracy, ZUS, KRUS, służb podległych MSWiA, a od września br. żadna instytucja poza Gminami nie jest organem właściwym do wypłaty w/w świadczeń.

Uwaga: Do końca roku 2006 przewiduje się wydatki w zakresie świadczeń rodzinnych i zaliczek alimentacyjnych w łącznej kwocie ok. 5 mln zł.

Opr. Halina Sieczkowska

CENTRUM KULTURY GMINY ŁAŃCUT

Działalność społeczno-kulturalna

Gmina Łańcut była i jest jedną z najaktywniejszych kulturalnie gmin nie tylko w województwie podkarpackim, ale i w Polsce. Przemawia za tym nie tylko statystyka, ale i codzienna rzeczywistość. Instytucją powołaną do organizowania, prowadzenia i koordynowania działalności kulturalnej w gminie Łańcut jest Centrum Kultury Gminy Łańcut (CKGŁ) powstałe w roku 2000 z połączenia Gminnego Ośrodka Kultury i Gminnej Biblioteki Publicznej. Siedziba CKGŁ znajduje się w budynku Urzędu Gminy Łańcut, a każdym sołectwie funkcjonują ośrodki kultury obejmujące dom kultury i bibliotekę publiczną. Pod względem tej infrastruktury nasza gmina jest jedną z wyróżniających się w Polsce.

Bardzo dobre warunki lokalowe, nieustannie poprawiane i modernizowane służą zaspokajaniu niemalejącej aktywności społeczno-kulturalnej mieszkańców naszej gminy. Poniższe zestawienie ujmuje formy funkcjonujące w latach 2002-2006 w poszczególnych wioskach gminy Łańcut, które organizacyjnie, bądź na zasadzie bliskiej współpracy związane są z CKGŁ (formy nieaktywne w czasie pisania niniejsze informacji – wrzesień 2006 – głównie z powodu zakończenia lub przerwy w działalności, oznaczono gwiazdką*).

- Amatorski ruch artystyczny, koła i kluby zainteresowań.
  - Albigowa:** 1) orkiestra dęta; 2) kapela ludowa „Albigowianie”; 3) zespół piosenki i ruchu „Pyza”; 4) zespół taneczny „Młodzi Albigowianie”; 5) zespół wokalny „Alwa-Luz”; 6) zespół tańca nowoczesnego „Mikado”; 7) chór mieszany czterogłosowy „Alcanto”; 8) zespół małych form teatralnych; 9) kółko szachowe; 10) klub seniora; 11) szkoła orkiestrowa; 12) kurs j. angielskiego; 13) gimnastyka kondycyjna;
  - Cierpisz:** 1) zespół tańca ludowego „Ogarek”*; 2) zespół taneczny „Promyczek”*; 3) zespół tańca estradowego; 4) klub seniora;
  - Głuchów:** 1) zespół śpiewaczy „Nasturcje”*; 2) zespół śpiewaczy „Jagódki”; 3) zespół wokalny „Chanson”; 4) zespół tańca nowoczesnego „Smaragd”; kapela lwowska „Batiary od Zochy”; 5) teatrzyk dziecięcy „Potki i śmieszki”; 6) kabaret

„Cicho sza”; 7) zespół tańca estradowego „Dessa”;

- 1.4. **Handzlówka:** 1) orkiestra dęta; 2) szkółka orkiestrowa; 3) zespół śpiewaczy „Jarzębina”; 4) klub seniora;
- 1.5. **Kosina:** 1) chór mieszany czterogłosowy „Fraza”; 2) zespół instrumentalno-wokalny „Solinki”; 3) zespół wokalny „Solo”; 4) zespół piosenki i ruchu „Małe Dziubki”; 5) zespół instrumentalno-wokalny „Dysonans”; 6) zespół instrumentalno-wokalny „Jet-son”; 7) klub tańca break-dance; 8) aerobic; 9) zespół małych form teatralnych;
- 1.6. **Kraczkowa:** 1) zespół pieśni tańca „Patria”; 2) zespół taneczno-wokalny „Contrast”; 3) młodzieżowa orkiestra dęta CKGŁ; 4) szkółka orkiestrowa; 5) chór mieszany czterogłosowy; 6) orkiestra kameralna; 7) klub seniora; 8) gminne koło poetów;
- 1.7. **Rogóżno:** 1) zespół wokalny „Rigo”; 2) zespół śpiewaczy; 3) zespół instrumentalno-wokalny; 4) kabaret „Wąski uśmiech”;
- 1.8. **Sonina:** 1) kapela biesiadna „Śwagry”; 2) zespół ludowy „Sonina”; 3) chór mieszany czterogłosowy „Camerata”; 4) klub seniora; 5) kółko szachowe; 6) formy rekreacyjno-sportowe; 7) amatorska liga siatkówki;
- 1.9. **Wysoka:** 1) zespół obrzędowy „Tkacze”; 2) orkiestra dęta; 3) kapela podwórkowa „Wysoczenie”; 4) młodzieżowa orkiestra dęta; 5) orkiestra janczarska; 6) zespół taneczny „Perelki”; 7) zespół instrumentalno-wokalny „Kompania Country”; 8) chór męski; 9) klub seniora; 10) kółko plastyczne.

Średnio w latach 2003-2006 funkcjonuje od 50 do ponad 60 różnych form aktywności społeczno-kulturalnej skupiających ok. 1400 do 1600 osób, z czego w samych zespołach artystycznych około 800-900 osób w różnym wieku – od dwóch i pół do dziewięćdziesięciu lat. Pracą z nimi zajmują się odpowiednio wykwalifikowani animatorzy i instruktorzy, niektórzy społecznie, inni zatrudnieni na umowę o pracę lub najczęściej na umowę zlecenie.

2. Ważniejsze imprezy i wydarzenia społeczno-kulturalne organizowane na terenie gminy Łańcut. Aktywność kulturalna mieszkańców gminy przekłada się na wielość i różnorodność zdarzeń, w których może się ona realizować. Niektóre imprezy mają już swoją wieloletnią tradycję, inne dopiero zaczynają ją tworzyć. Ich charakter jest różny: od lokalnego po międzynarodowy, od ściśle tematycznego, po wielowątkowy. Z najważniejszych działań należy wymienić:

- 2.1. **Koncerty noworoczne** – organizowane w karnawale w większości wiosek naszej gminy, prezentujące dorobek zespołów środowiskowych i gminnych.
- 2.2. **„Z kołędą w Nowy Rok” Koncert Kołęd i Pastorałek** (od 2005 r.) – Kraczkowa. Współorganizacja z parafią p.w. Św. Miłkołaja w Kraczkowej.
- 2.3. **Spotkania opłatkowe** – coraz częściej organizowane spotkania społeczności poszczególnych sołectw, piękny, rozwijający się zwyczaj.
- 2.4. **Międzynarodowy Turniej Szachowy i (od 2006) Mistrzostwa Województwa Podkarpackiego w Szachach Szybkich „Podkarpacka Szachownica”** – współorganizatorzy: Zespół Szkół w Wysokiej, Podkarpacki Związek Szachowy. Wysoka.
- 2.5. **Gminny Konkurs Obrzędów Bożonarodzeniowych** – Kosina.
- 2.6. **Wystawa rękodzieła i twórczości „Wielkanocne tradycje” oraz świąteczny konkurs kulinarny** – współorganizacja: Powiatowa Rada Kół Gospodyń Wiejskich w Łańcutcie, lokalne KGW. Albigowa. Zasięg – powiat łańcucki.
- 2.7. Eliminacje gminne i powiatowe konkursu **„Poeci i pisarze dzieciom”**.
- 2.8. **Koncert Pieśni Wielkanocnej** – impreza międzynarodowa, główny organizator Stowarzyszenie Kulturalne „Fraza” w Kosinie. Kosina.
- 2.9. Gminne **Święto 3-Maja** – Kraczkowa.
- 2.10. **Święto Kwitnących Sadów** – Albigowa.
- 2.11. Gminny konkurs wokalny dla dzieci i młodzieży **„Śpiewać każdy potrafi”** – finał Wysoka.
- 2.12. **Festiwal Regionalny – Majówka** – impreza o charakterze folklorystycznym, połączona z edukacją i warsztatami. Główny

organizator – Szkoła Podstawowa w Głuchowie. Miejsce – Ośrodek Kultury w Głuchowie.

- 2.13. **Wysockie Dni Kultury** – Wysoka.
- 2.14. **Przedszkolada** – koncert organizowany przez wszystkie przedszkola gminy Łańcut. Albigowa.
- 2.15. **Festiwal Kapel Podwórkowych** (od 2004 r.), impreza o zasięgu wojewódzkim – Wysoka.
- 2.16. **„Smaki i aromaty z galicyjskiej chaty”** – impreza poświęcona lokalnej kuchni i tradycyjnym potrawom wiejskim. Organizator KGW w Soninie. Sonina.
- 2.17. **„Weekend z Rodziną”** – impreza o charakterze typowo biesiadnym organizowana nad zalewem lub obok Ośrodka Kultury w Głuchowie.
- 2.18. **Diathlon rowero-biegowy** – impreza rekreacyjno-sportowa w Cierpiszu.
- 2.19. **„Jarmark z Piosenką Biesiadną”** (od 2004 r.) – Rogóżno.
- 2.20. **Rajd Rowerów Górskich** (od 2005 r.) – Handzlówka (współorganizacja).
- 2.21. **Rajd trójkołowców i samochodów crossowych** – Handzlówka (współorganizacja).
- 2.22. **Festiwal Kwiatów** – impreza o zasięgu wojewódzkim skierowana głównie do środowisk KGW. Główny organizator PR KGW w Łańcutcie, KGW w Albigowej. Albigowa.
- 2.23. **Biesiada Pszczelarska** – impreza o zasięgu wojewódzkim, Sonina. Główny organizator Gminne Koło Pszczelarskie Gminy Łańcut „Pasięka”.
- 2.24. **Dożynki wiejskie.**
- 2.25. **Dożynki gminne** – co roku organizowane w innej miejscowości gminy.
- 2.26. **Święto chleba** – Głuchów.
- 2.27. **Spotkanie Muzyków Ludowych „Stefanowa Nuta”** – impreza o zasięgu międzynarodowym organizowana średnio co dwa lata. Albigowa.
- 2.28. **Wystawa rękodzieła i twórczości „Czas Bożego Narodzenia** – Albigowa. Zasięg – powiat łańcucki.

3. Funkcjonowanie bibliotek

Księgozbiór bibliotek publicznych wynosi ponad 96000 książek, z tego 47% to literatura dla dorosłych, 28% - dla młodzieży, a 25% to literatura niebeletrystyczna (encyklopedie, słowniki, wydawnictwa popularnonaukowe itp.).

Systematycznie co roku dokonywane jest uzupełnienie księgozbioru bibliotek poprzez zakupy nowości. W ostatnich latach dokonano następujących zakupów: 2002 – 1179 książek za 15026 zł, 2003 – 945 książek za 10135 zł, 2004 – 161 książek za 2830 zł, 2005 – 1853 książki za 23105 zł, plan 2006 – 21700 zł

Oprócz środków gminnych pieniądze na książki przekazuje także Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego: w roku 2004 – 2500 zł, w 2005 – 13000 zł, w 2006 – 11700 zł.

W 2005 r. 7 bibliotek otrzymało nowe komputery z podłączeniem do Internetu, wcześniej Sonina otrzymała 3 komputery z programu lkonk@, a Wysoka korzysta z bogatego zestawu Gminnego Centrum Informacji. Czytelnie internetowe w bibliotekach cieszą się coraz większą popularnością (kosztem czytelnicy tradycyjnej z grubymi tomami encyklopedii i słowników).

Czytelnictwo kwitnie, a zainteresowanie książką nie maleje. Bardzo licznie korzystają z bibliotek publicznych uczniowie wszystkich typów szkół, bardzo często zaglądają tu młode mamy z dziećmi, ale i dorośli, szczególnie emeryci. Na niektóre tytuły czekają dość długie kolejki chętnych. Zaś każdy zakup nowości oczekiwany jest przez społeczność wiejską z utęsknieniem.

Poza opracowywaniem księgozbioru i wypożyczaniem książek biblioteki prowadzą jeszcze inne formy działalności. Są to wystawki i konkursy czytelnicze. Większość ma charakter lokalny, organizowane są również i konkursy gminne. W 2004 był to gminny konkurs czytelniczy „Moi ulubieni pisarze Jan Brzechwa i Julian Tuwim”, w roku 2005 – „Maria Konopnicka dzieciom”, w 2006 – konkurs na *ex libris* mojej biblioteki.

Opr. Andrzej Łobaza

XXXVIII Sesja Rady Gminy Łańcut – 31 lipca 2006 r.

Obrazy sesji Rady Gminy odbyły się w siedzibie Urzędu Gminy Łańcut. W sesji uczestniczyli wszyscy radni. Rada Gminy zajmowała się sprawą wyrażenia zgody na zawarcie umowy na dofinansowanie zadania „Modernizacja budynku Domu Społecznego, biblioteki i hali sportowej w Soninie” i jej zabezpieczenia wekslem „in blanco”. Pilny termin sesji został podyktowany ko-

niecznością podjęcia w/w uchwały do dnia 31 lipca br. Środki na ten cel będą pochodzić ze środków Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004-2006”.

Ze względu na krótki czas trwania sesji radni nie pobrali diet za udział w obradach sesji.

XXXIX Sesja Rady Gminy Łańcut – 24 sierpnia 2006 r.

Obrazy sesji Rady Gminy odbyły się w siedzibie Urzędu Gminy Łańcut. W sesji uczestniczyli wszyscy radni. Rada Gminy podjęła 5 uchwał. Głównymi tematami sesji było:

Zapoznanie się z informacją Wójta Gminy z wykonania budżetu Gminy Łańcut za I półrocze 2006 r. oraz podjęcie uchwały w sprawie zakresu i formy informacji o przebiegu wykonania budżetu Gminy Łańcut za I półrocze roku budżetowego.

Dokonanie zmian w budżecie Gminy Łańcut na 2006 r.

Podjęto uchwałę w sprawie udzielenia pomocy finansowej Powiatowi Łańcuckiemu w wysokości 8.000 zł na zakup sceny wido-

wiskowej dla Powiatowego Zespołu Ognisk Pracy Pozaszkolnej w Łańcucie.

Podjęto uchwałę w sprawie przyjęcia darowizny od Powiatu Łańcuckiego dotyczącej nieruchomości zajętych przez Zespół Szkół im. Tadeusza Kościuszki w Wysokiej.

Podjęto uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż działek będących w użytkowaniu wieczystym – sprawa dotyczy 11 działek położonych na terenie gminy Łańcut.

Wójt Gminy przedłożył informację o międzysesyjnej działalności oraz o realizacji uchwał i wniosków Rady Gminy.

XL Sesja Rady Gminy Łańcut – 27 września 2006 r.

Obrazy sesji Rady Gminy odbyły się w siedzibie Urzędu Gminy Łańcut. W sesji uczestniczyło 19 radnych. Rada Gminy podjęła 8 uchwał. Głównymi tematami sesji było :

Utworzenie obwodu odrębnego w ZOL Handzlówka dla przeprowadzenia głosowania w wyborach samorządowych ogłoszonych na 12 listopada br.

Rada Gminy wyraziła wolę zawarcia partnerskiej współpracy Gminy Łańcut z Samorządem Ökörítófülpös (Republika Węgierska).

Rada Gminy udzieliła Wójtowi pełnomocnictwa do zatwierdzenia projektu „Nowe umiejętności szansą na znalezienie zatrudnienia poza sektorem rolnym – kursy szkoleniowe dla rolników”

współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego.

RG dokonała zmian w budżecie gminy na rok bieżący oraz udzieliła upoważnienia Wójtowi do zaciągnięcia zobowiązania inwestycyjnego na rok następny na zadania : budowa boiska sportowego w Albigowej (wykonanie zjazdów) oraz rozbudowa drogi gminnej „Kraczkowa przez wieś”.

RG rozpatrzyła skargę na działalność kierownika gminnej jednostki organizacyjnej.

Przewodniczący Rady oraz Wójt złożyli informacje o składanych w roku bieżącym oświadczeniach majątkowych.

Marta Pyda

EFIS

INFORMACJA

Urząd Gminy Łańcut przygotował projekt pn. „Nowe umiejętności szansą na znalezienie zatrudnienia poza sektorem rolnym - kursy szkoleniowe dla rolników”. Projekt ten w dniu 02.10.2006 r. został złożony w Wojewódzkim Urzędzie Pracy w Rzeszowie do konkursu w ramach działania 2.3 ZPORR Reorientacja zawodowa osób odchodzących z rolnictwa.

W chwili obecnej wszystkie złożone do konkursu projekty przechodzą ocenę w Instytucji Wdrażającej. Decyzja o przyznaniu dofinansowania zostanie podjęta do końca listopada bieżącego roku.

W przypadku gdy przygotowany przez nas projekt otrzyma dofinansowanie będzie realizowany w okresie od 01.01.2007 r. do 31.12.2007 r.

W ramach projektu zostanie przeszkolonych łącz-

nie 75 osób - rolników i ich domowników w rozumieniu przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w zakresie :

- prawa jazdy kat. C oraz kat. C+E – 30 osób,
- obsługi koparko-ładowarek – 15 osób,
- obsługi wózków widłowych – 15 osób,
- kursu gastronomicznego – 15 osób.

Trzy pierwsze kursy zostaną zakończone egzaminami państwowymi połączonymi z uzyskaniem odpowiednich uprawnień co pozwoli uczestnikom projektu na zdobycie kosztownych kwalifikacji. Natomiast kurs gastronomiczny zakończony zostanie egzaminem wewnętrznym.

Dzięki wsparciu przynajmniej część osób odchodzących z rolnictwa będzie miała szansę na stosunkowo płynne znalezienie zatrudnienia poza tym sektorem.

Rejestracja przedpoborowych

Realizując zadania ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z wyciągiem wojewódzkiego planu na terenie Gminy Łańcut została przeprowadzona rejestracja przedpoborowych. Trwała od 2 do 06 października 2006 r.

Rejestracji podlegali mężczyźni urodzeni w 1988 roku, a także mężczyźni roczników starszych, którzy nie spełnili tego obowiązku we właściwym czasie (przebywali zagranicą), a obowiązek zgłoszenia się do rejestracji ciąży na nich do końca roku kalendarzowego, w którym kończą 24 lata życia.

Do rejestracji wezwanych zostało 158 mężczyzn. Spośród wezwanych wszyscy zgłosili się do rejestracji. Zostali oni wpisani do rejestru przedpoborowych. Każdy z wezwanych otrzymał pisemne potwierdzenie zgłoszenia się do rejestracji. Do czasu komisji poborowej potwierdzenie jest ważnym dokumentem wojskowym do chwili otrzymania książeczki wojskowej.

Stefania Zuba

Złote gody małżeńskie

Wzruszający i doniosły jubileusz obchodziło 8 Par Małżeńskich z 5 miejscowości naszej gminy. Było to wręczenie Medali za Długoletnie Pożycie Małżeńskie dla małżonków z ponad 50-letnim stażem. Uroczystość odbywała się 28 września 2006 r. w Urzędzie Gminy Łańcut. Mieliśmy zaszczyt gościć następujące pary: **Państwo Irena i Adolf Falger z Albigowej** (50 rocznica ślubu, 2 dzieci, 6 wnuków), **Państwo Joanna i Bolesław Fołta z Głuchowa** (50 rocznica ślubu, 2 dzieci, 4 wnuków), **Państwo Janina i Tadeusz Krukowie z Kosiny** (50 rocznica ślubu, 2 dzieci, 8 wnuków i 5 prawnuków), **Państwo Maria i Eugeniusz Ryznarowie z Kosiny** (51 rocznica ślubu, 3 dzieci, 6 wnuków), **Państwo Władysława i Jan Staszewscy z Rogóżna** (51 rocznica ślubu, 6 dzieci, 18 wnuków, 1 prawnuczka), **Państwo Józefa i Władysław Bardianowie z Soniny** (57 rocznica ślubu, 2 dzieci, 5 wnuków i 2 prawnuków), **Państwo Czesława i Alfred Szpunarowie z Soniny** (51 rocznica ślubu, 4 dzieci, 10 wnuków), **Państwo Helena i Władysław Polińscy z Soniny** (56 rocznica ślubu, 5 dzieci, 15 wnuków)

Ceremonii dekoracji medalami dokonał Wójt Gminy. Cieszymy się, że mogliśmy gościć w Urzędzie dostojnych Jubilatów. Wszystkim Parom życzymy jeszcze wielu wspólnie przeżytych lat w zdrowiu, wzajemnej miłości i w otoczeniu życzliwości.

Marta Pyda

STARAM SIĘ MYŚLEĆ REALNIE ...

Wywiad z Wójtem Gminy Łańcut mgr inż. Zbigniewem Łożą

– *Czas szybko mija i ...oto kończy się kolejna kadencja Pańskiego gospodarowania gminą Łańcut. Wiemy, że gmina w ostatnich latach wypracowała sobie pozycję wśród gmin Podkarpacia, ba, nawet wśród 2489 gmin w Polsce. Dowodem tego są prestiżowe nagrody, tj. nominacja dla Najlepszego Wójta w konkursie Podkarpacka Nagroda Samorządowa (2004 i 2005), nadanie gminie tytułu „Gmina Fair Play”, czyli gminy przyjaznej inwestorom (2005 i 2006) oraz Wyróżnienie Ministra MSWiA w konkursie „Bezpieczna Gmina” (2004)...*

– Tak, nasza gmina rozwija się w różnych dziedzinach, co cieszy mnie jako wójta. Wymienione przez Panią nagrody dają satysfakcję i są materialnym dowodem, że to, co robimy, że kierunek, jaki obraliśmy jest właściwy. Nie chciałbym, żeby to zabrzmiało nieskromnie, ale to rzeczywiście cieszy, że w różnych rankingach nasza gmina jest wysoko notowana, np. w rankingu Wspólnoty (ogólnopolskiego pisma samorządu terytorialnego) jesteśmy na 13 miejscu w kraju, jako gmina o najmniejszym nakładzie na administrację (wśród gmin o podobnej liczbie mieszkańców). Dodam, że to zasługa nie tylko moja, ale wszystkich pracowników samorządowych i że bez ich wkładu pracy nie byłoby tych sukcesów. Obok tych sukcesów są inne – zdobywane przez uczniów, sportowców, samorządowców, zespoły artystyczne.

– *Porozmawiamy w tym miejscu o sukce-*

sach i porażkach, słowem, o mijającej kadencji 2002-2006.

– Zacznę od porażek. Nie wszystkie plany udało się zrealizować. I tak, nadal borykamy się z trudnościami lokalowymi w Urzędzie (np. GOPS), nie udało się rozwiązać problemu parkowania przy Urzędzie dla interesantów i pracowników, ani zamontować windy w budynku, by ułatwić kontakt niepełnosprawnym. Nie wszystkie miejscowości udało nam się skanalizować. Została nam Handzlówka, która ma już prawomocne pozwolenie na budowę. Nie przyjęło się też gminne targowisko. Sukcesem natomiast jest fakt, że gmina kończy tę kadencję z dodatnim wynikiem finansowym. Świadczy to o bardzo dobrej polityce finansowej gminy i stwarza komfortową sytuację pod przyszłe kontrakty i inwestycje, w tym związane ze środkami pomocowymi UE. Warta podkreślenia jest bardzo dobra współpraca z Radą Gminy oraz z gminnymi jednostkami i organizacjami społeczno-gospodarczymi we wsiach, co umożliwia stabilność i pełniejszy rozwój Gminy. Dalej, w oświacie utrzymaliśmy wszystkie placówki (szkoły i przedszkola), zapewniliśmy funkcjonowanie stołówek szkolnych. Zrealizowaliśmy wiele inwestycji, wśród nich: sale gimnastyczne przy szkole w Głuchowie i Kraczkowej. Przejęliśmy budynki ośrodków zdrowia, doposażyliśmy je. Otworzona została przychodnia rehabilitacyjna w Kosinie z myślą o ludziach starszych, po wypadkach. Ważne jest też to, że jeste-

śmy gminą czystą ekologicznie, że mamy dobrze rozwiniętą infrastrukturę techniczną. Nasze wioski mają kompleksowo rozwiązana gospodarkę odpadami komunalnymi. To chyba jest sukces...

– *W jakim stopniu gmina wykorzystuje unijne dotacje i co z tego wynika? W co Unia inwestuje i czy wykorzystujemy wszystkie możliwości, jakie nam daje?*

– Około (23%) budżetu przeznaczona jest na rozwój gminy, dlatego szukamy różnych źródeł finansowego wsparcia, tzw. środków pozabudżetowych, aby realizować jak największą liczbę zadań. W tej kadencji udało się ściągnąć do gminy niebagatelną kwotę prawie 4 mln zł. Tutaj należy się ukłon w stronę mojej zastępczyni Pani Haliny Szpunar, która pilotuje te sprawy. Prawdą jest, że wymaga to żmudnej pracy wielu osób oraz to, że tylko część składanych wniosków znajduje swój pozytywny finał.

– *Wielu mieszkańców nadal boryka się z problemami braku pracy, wielu jest bezrobotnych, wielu młodych opuszcza gminę, kraj – szukając pracy za granicą.*

– To bardzo bolesny problem i szkoda, że gmina nie dysponuje takimi instrumentami, które globalnie mogłyby temu przeciwdziałać. Jednak by temu zapobiec nasza gmina wprowadziła ulgi podatkowe dla inwestorów, którzy rozpoczną działalność i zapewnią pracę mieszkańcom. W tym zakresie staramy się być elastyczni i sprzyjać inwe-

c.d. na str. 22

STARAM SIĘ MYŚLEĆ REALNIE ...

storom. Zatrudniony jest pracownik, który podpowiada jak zarejestrować i prowadzić własną firmę. Ponadto wprowadziliśmy roboty interwencyjne oraz, jako jedyni na terenie powiatu, wprowadziliśmy prace społeczno-użyteczne (2 dni w tygodniu) dla tych, którzy przez dłuższy okres czasu nie mogą znaleźć pracy, a bardzo chcą pracować. Staramy się zatrudniać wielu młodych ludzi, stażystów i zachęcać ich do zakładania własnego „interesu”.

– *Poszerza się zakres kompetencji gminy. Czy idą za tym środki finansowe ze strony rządu?*

– To prawda, zakres zadań wzrasta. Niestety, środków jest wciąż mniej niż zadań. W najbliższym czasie Urząd czeka wprowadzenie elektronicznego obiegu dokumentów i podpisu elektronicznego. Środki na ten cel też musimy sami wygospodarować. Mimo tego gmina włącza się w realizację zadań wykraczających poza nasze kompetencje. Myślę tutaj szczególnie o modernizacjach dróg powiatowych, wojewódzkich i krajowych (E 4) oraz o budowie chodników. Tego oczekują nasi mieszkańcy, których raczej niewiele interesuje kategoria drogi, a raczej jakość jej nawierzchni i bezpieczeństwa.

– *Co czeka gminę w najbliższym czasie? Jakie zadania stoją przed nią i przed wójtem?*

– Dalszy zrównoważony rozwój. Kontynuować będziemy opracowywanie projektów i realizację zadań. Chciałbym skupić się na polityce prorodzinnej. Mam tu na myśli konkretną pomoc, wsparcie dla rodzin. Zależy mi też na utrzymaniu wszystkich gminnych placówek oświatowych (zmiany mogą dotyczyć jedynie poprawy systemu organizacyjnego). W związku z bezrobociem chciałbym zwiększyć zakres robót publicznych oraz stworzyć warunki do rozwoju usług.

– *Jakie są formy promocji gminy, jej potencjału?*

– Żyjemy w dobie powszechnego dostępu do informacji. Pomysłów na promocję jest wiele; gazeta „Głos Gminy Łańcut” docierająca do szerokiego kręgu odbiorców, strona internetowa, BIP, foldery, ogólnopolskie rankingi. Rozwijamy wymianę kulturalną, głównie z Węgrami i Ukrainą. Potencjałem gminy jest dobra infrastruktura oraz to, że deklarujemy sprawne dostosowanie planów przestrzennych do potrzeb inwestora. Proponujemy też ulgi podatkowe, o których już wspominałem.

– *Za Pańskiej kadencji „dorastaliśmy do samorządności”. Czy ten etap za nami? Czy jesteście bardziej zdyscyplinowani, od-*

powiedzialni społecznie za kształt i rozwój swoich wiosek?

– Jesteśmy, można powiedzieć, w „wieku szkolnym starszym”. Nawet wielkie zachodnie demokracje stale się doskonalą. Myślę, że nam też potrzeba będzie jeszcze trochę czasu, choć zrobiliśmy naprawdę „milowe kroki”.

– *Powiedział Pan kiedyś z dumą i satysfakcją, że „społeczność dojrzewa do zmian, które są nieuniknione, bo zgodne z duchem czasu. Od ich akceptacji zależy to, czy będzie lepiej”. Czy dodałby Pan coś dzisiaj?*

– Jest zdecydowanie lepiej, ale ciągle trzeba pracować.

– *Nielatwo być wójtem. Czy po 8 latach doświadczenia na tym stanowisku wkradła się rutyna, czy może przeważa życiowa mądrość?*

– ... rutyna – absolutnie nie. Powiem tak, że na rutynę po prostu nie ma czasu... Zdecydowanie przeważa mądrość życiowa, zdrowy „chłopski rozsądek”. Przyznam, że osoba na tym stanowisku musi posiadać pewne predyspozycje, tj. umiejętność współpracy z ludźmi, wsłuchiwanie się w ludzkie potrzeby, wewnętrzną rozwagę i odporność psychiczną. Musi być cierpliwa, wrażliwa, odpowiedzialna i stanowcza. Powinna szybko podejmować decyzje oraz umieć mediuwać i negocjować. To ważne, bo ciągła zmiana przepisów, nie sprzyja realizacji zamierzeń. Często wstrzymuje je nawet w „połowie drogi” i wtedy trzeba być gotowym do kompromisów. Pracuję według zasady, że wójt winien gminą gospodarować, a nie tylko zarządzać.

– *Czy zrealizował Pan swój „ideal gminy”?*

– Marzyła mi się i nadal marzy „estetyczna” gmina. Taka, w której panuje idealny porządek, czystość, przy drogach kwitną kwiaty. Z zadowoleniem stwierdzam, że 80% mieszkańców dba o estetykę własnych

obejść. Są jednak przypadki (może nieodrodnione) wyrzucania odpadów, palenia śmieci. To trudny temat. Myślę, że musi nastąpić zmiana mentalności tej grupy osób w zakresie ekologii. Inny temat to edukacja. Wiem, jak ważne jest wszechstronne i staranne wykształcenie młodego człowieka, wyposażenie go w umiejętność posługiwania się językiem obcym. Z tym wiąże się jego pozycja społeczna, praca, płaca. A za tym podąża już pomyślność, zarówno jednostkowa, jak i społeczna, czyli gminna. Bo bogaty mieszkaniec wioski, przedsiębiorca - to bogata gmina (sprzężenie zwrotne). Dlatego rozumiem konieczność dobrego kształcenia i nadal stawiam na inwestowanie w młodych. To nie wszystko. Chciałbym, aby zamiar utworzenia skansenu w Soninie został zrealizowany, aby służył on utrzymaniu dziedzictwa kulturowego i uatrakcyjnieniu poznawania lokalnej historii. Mamy bogaty kalendarz kulturalny, ale myślę o święcie – nowej tradycji – Dniu Gminy Łańcut, która przecież ma już za sobą 30-letnią historię. Byłoby to doskonałą formą corocznej prezentacji dorobku poszczególnych sołectw oraz integracji mieszkańców.

– *Wkrótce wybory do władz samorządowych. Społeczeństwo jest już sceptycznie nastawione do przedwyborczych obietnic, twierdząc, że nie mają one nic wspólnego z rzeczywistością i są tylko elementem kampanii. Co chciałby im Wójt powiedzieć?*

– ... No cóż, jestem realistą. Mam plany rozwoju gminy, ale nie są one rewolucyjne. Staram się myśleć o tym, co realne i możliwe do zrealizowania. Chciałbym kontynuować wiele zadań. Stawiam na zrównoważony rozwój gminy. Myślę, że ludzie wiedzą, czego mogą się po mnie spodziewać, czego oczekiwać. Znamy moje dobre i złe strony - atuty, wady. Jedyne, co mogę powiedzieć tym, którzy mi zaufają, to, że będę się starał nikogo nie zawieść.

Rozmawiała Joanna Ząbek

Dożynki Gminne 2006 – fot. W. Rajzer

“...Otwórz nam panie szeroko wrota,
wieniec ci niesiemy
ze szczerego złota.
Plon niesiemy,
plon w gospodarza dom...”

DOŻYŃKI GMINNE 2006

Już od wielu lat dożynki są tradycyjnym świętem, podczas którego rolnicy dziękują za zabrane plony. Są też okazją do wypoczynku i zabawy po pełnej wysiłku pracy na roli.

W tym roku Dożynki Gminne odbyły się 3 września w Kraczkowej i zakończyły cykl dożynek wiejskich odbywających się w miejscowościach naszej gminy.

Gminne święto rolników rozpoczęło się Mszą Świętą dziękczynną za plony. Następnie w uroczystym korowodzie - przedstawiciele sołectw z wieńcami dożynkowymi, władze samorządowe, sołtysi, zaproszeni goście, księża – przeszli na stadion LKS w Kraczkowej. Dożynki uświetnili swoją obecnością: Kazimierz Gołojuch – Poseł na Sejm RP, Jan Bury – Poseł na Sejm RP, Stanisław Bartman – Prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej, Adam Krzysztoń – Starosta Łańcucki.

Tradycyjny bochen chleba, wypieczony z tegorocznej maki, Wójt Gminy Zbigniew Łoza otrzymał z rąk **Starostów dożynek Renaty Bartman i Romana Barana**. Chleb został podzielony i rozdany wśród uczestników uroczystości.

Po krótkich wystąpieniach gospodarzy dożynek i zaproszonych gości rozpoczęły się obrzędy dożynkowe i koncert zespołów artystycznych. Wszyscy chętni mogli obejrzeć wystawę maszyn, narzędzi, plodów rolnych itp. oraz skorzystać z bufetu. Na zakończenie odbyła się zabawa taneczna.

Dożynki mają długą tradycję na polskiej ziemi. Obchodzono je już w XVI wieku. Urządzali je dla zniwiarzy właściciele majątków. Była to zabawa, poczęstunek i tańce, jako nagroda za pracę, zebrane plony i urodzaj. Na przestrzeni wieków dożynki zmieniały swój charakter.

W XIX wieku były to dożynki chłopskie. Bogaci gospodarze wyprawiali je dla swoich domowników, rodziny, najemników. Przebiegały one bardzo podobnie do dożynek dworskich, choć były skromniejsze.

W okresie międzywojennym zaczęto organizować dożynki gminne, powiatowe

Korowód dożynkowy – fot. Witosław Rajzer

oraz parafialne. Organizowały je lokalne samorządy i partie chłopskie, Kółka Rolnicze, Kościoł. Dożynki tamtych czasów były manifestacją odrębności chłopskiej i dumy.

Po II wojnie światowej przez wiele lat uroczystości dożynkowe miały charakter bardziej polityczny. Po 1980 roku dożynki po raz kolejny zmieniły swój charakter – pozostając świętem rolników, stały się jednocześnie uroczystością religijną i dziękczynieniem składanym Bogu za plony i szczęśliwy przebieg zniw.

Mimo zmieniającej formy, dożynki pozostały ważnym świętem. W codziennym zabieganym życiu przypominają nam o tym, że chleb nosi w sobie znak ludzkiej pracy.

Nigdy nie zapomniał o tym nasz rodak Papież Jan Paweł II, dziękując rolnikom słowami: *“Oddaję hold spracowanym rękom polskiego rolnika. Tym rękami, które z trudnej, ciężkiej ziemi wydobywały chleb dla kraju, a w chwilach zagrożenia były gotowe tej ziemi strzec i bronić”*.

Katarzyna Karczmarska

- Na terenie naszej gminy **uroczystości dożynkowe** odbyły się: **15.08** – w Wysokiej, **20.08** – w Cierpiszu i Głuchowie, **27.08** – w Albigowej, Kosinie i Rogóźnie.
- 24 września br., starostowie dożynek gminnych reprezentowali gminę Łańcut na **dożynkach powiatowych** w Łańcucie.
- Warto zauważyć, że zespoły: „Młodzi Albigowianie”, „Solo”, „Solinki” z Kosiny oraz zespół taneczny z Głuchowa przygotowały program artystyczny na pierwszych **dożynkach w Gminie Lutowiska w Ustrzykach Górnych**.

fot. Tadeusz Rupa

Wizyta bratanków

W dniach 15-17 września 2006 r. gościła w gminie Łañcut delegacja zaprzyjaźnionej gminy Ökörítöfűpös na Węgrzech. W jej skład wchodził – zespół folklorystyczny „Fergeteges”, kapela Vargi Istvána młodszego oraz przedstawiciele samorządu: pani wiceburmistrz Husztiné Nagy Anikó, radni Török Józsefné i Kajus István, Császár József – kierownik zespołu, koordynator kontaktów węgiersko-polskich od 1992 r.

W piątek 15.09. w godzinach przedpołudniowych goście z Węgier zwiedzili naszą gminę, a po południu wzięli udział w koncercie „Spotkanie dwóch kultur” na rzeszowskim Rynku. Koncert zorganizowany został przez Centrum Kultury Gmi-

ny Łañcut pod patronatem prezydenta Rzeszowa i Wójta Gminy Łañcut, trwał 4 godziny. Wykonawcami prócz grupy „Fergeteges” byli: zespół jazzu tradycyjnego „Iksband” z Rzeszowa, zespół pieśni i tańca „Patria” i zespół taneczny „Contrast” z Kraczkowej, kapela biesiadna „Śwagry” z Soniny, zespół wokalny „Chanson”, zespół śpiewaczy „Jagódki” i kapela lwowska „Batiary od Zochy” z Głuchowa oraz na finał kapela ludowa „Albigowianie” z Albigowej. Na początku koncertu Węgrzy przekazali Wójtowi Gminy Łañcut piękny bochen chleba.

W sobotę 16.09. w programie wizyty znalazł się koncert organowy w leżajskiej bazylice u oo. Bernardynów, zwiedzanie klasztornej muzeum, a popołudniu zajęcia z ceramiki w Ośrodku Garncarskim

w Medyni Głogowskiej. Wieczorem zaś odbył się kolejny koncert, tym razem w Ośrodku Kultury w Wysokiej, gdzie Węgrzy wystąpili z miejscowymi zespołami: obrzędowym „Tkacze”, orkiestrą dętą, tanecznym „Perełki” i kapelą podwórkową „Wysoczenie”. Podobnie jak w Rzeszowie nasi goście przekazali chleb i piękny wieniec żniwny na ręce Wójta Gminy Zbigniewa Łoży, przewodniczącego Rady Gminy Ryszarda Bara i ks. proboszcz Feliksa Paściaka.

W Wysokiej również przedstawiciele obydwu samorządów zapoznali się z roboczą wersją porozumienia o współpracy między gminą Łañcut i gminą Ökörítöfűpös, które w niedługim czasie powinno zostać podpisane.

Andrzej Łobaza

Konkurs „Piękna i bezpieczna zagroda” zakończony

Podsumowanie XI edycji konkursu odbyło się 4 października 2006r w Wiejskim Domu Kultury w Kosinie. Na finał konkursu przybyli: Wójt Gminy Z. Łoza, przedstawiciele WZKiOR S. Michałek, KRUS-u Rzeszów J. Kuceł, oraz PODR w Łańcucie K. Szubart oraz sołtys wsi Kosina.

Komisja w składzie: Janina Głuszek, Maria Bytnar, Anna Golba – dokonała oceny ogródków oraz obejść gospodarczych oraz przedstawiła listę zwycięzców.

I miejsca uzyskali:

Łańcut–Przedmieście – Dzierżak Anna, Kulka Zofia, Kolek Julia
Głuchów – Machowska Dorota
Kosina – Kryła Lucyna
Albigowa – Drozd Anna, Falger Helena, Kluz Stanisława, Strzygieł Irena, Filar Marta, Szpunar Jadwiga, Zembroń Antonina
Rogóźno – Paluch Jadwiga, Kmiecik Urszula
Sonina – Kielar Maria, Broszkiewicz Jolanta
Handzlówka – Sokołowska Zofia, Pelc Joanna

Kraczkowa – Bartman Alicja
Cierpisz – Ruszel Halina, Blajer Halina, Menard Julia
Wysoka – Bieniek Walentyna

II miejsca uzyskali:

Głuchów – Bartman Anna, Olechowska Krystyna
Kosina – Trojnar Elżbieta, Urban Agnieszka,
Sonina – Józefczyk Zofia, Szpunar Dorota
Handzlówka – Maczuga Elżbieta
Kraczkowa – Kunysz Stefania, Ingot Renata, Bartman Irena
Wysoka – Hadław Renata, Pelc Zofia
Wyróżnienia otrzymali:
Kosina – Filip Paweł,

Handzlówka – Cieszyńska Halina
Wysoka – Fleszar Janina – Nosek Agnieszka
Kraczkowa – Szczęch Anna

Wszystkim uczestnikom konkursu gratulujemy i życzymy jeszcze piękniejszych ogrodów i wszelkiej pomyślności.

Rada Gminna KGW serdecznie dziękuje Wójtowi Z. Łozie oraz Radzie Gminy Łańcut za nagrody dla uczestników konkursu w postaci krzewów i za inne formy wsparcia dla działalności kół w ciągu całego roku.

Miłym akcentem podsumowania imprezy było wręczenie sadzonek kwiatów przygotowanych przez Krystynę Olechowską z Głuchowa – dziękujemy.

Poprzez konkurs „Piękna i bezpieczna zagroda” chcemy poprawić estetykę wsi, dając satysfakcję miłośnikom kwiatów i zieleni. Zachęcamy Panie i ich rodziny do udziału w konkursie w przyszłym roku. Niech nasze ogrody będą miłym miejscem spotkań rodzinnych, bezpiecznym miejscem zabaw dla naszych dzieci. Wszystkich mieszkańców gminy zachęcamy do upiększania domostw oraz dbania o brzoży dróg, które są wizytówką każdej wsi.

Do miłego zobaczenia za rok !

Janina Kuźniar

VII Festiwal Kwiatów

6 sierpnia 2006 roku spotkali się w Albigowej miłośnicy i hodowcy kwiatów z kilku powiatów województwa podkarpackiego. Okazją do tego był VII Festiwal Kwiatów, impreza ciesząca się coraz większą popularnością. Wśród wielu atrakcji nale-

ży wymienić m.in. konkursy: na piosenkę o kwiatach, na wiązankę okolicznościową, na ziele, na kompozycję w kwietnym korowodzie. Pięknie prezentowały się panie z kół gospodyń wiejskich z powiatów łańcuckiego, strzyżowskiego (te przyjechały efektowną kwietną ciuchcią), rzeszowskiego, dębickiego... Festiwal urozmaiciły występami zespoły artystyczne, a wśród nich gość specjalny zespół folklorystyczny „Posada” z Curtea de Arges z Rumunii, przebywający w Polsce na zaproszenie Centrum Kultury Gminy Łańcut i zespołu tanecznego „Młodzi Albigowianie”.

Patronat nad tegorocznym Festiwalem Kwiatów objęli Marszałek Województwa Podkarpackiego, Prezes WZKiOR oraz Wójt Gminy Łańcut. Organizatorami imprezy byli zaś Gminna Rada Kół Gospodyń Wiejskich w Łańcucie, Centrum Kultury Gminy Łańcut, Ośrodek Kultury w Albigowej oraz organizacje albigowskie: Koło Gospodyń Wiejskich, Stowarzyszenie „Dla Albigowej”, Ochotnicza Straz Pożarna, klub sportowy „Arka”, zespoły „Młodzi Albigowianie”, chór „Alcanto”.
(ok)

Zdjęcia Anna Łobaza

Spotkanie dwóch kultur

W sobotnie popołudnie 5 sierpnia na rzeszowskim Rynku zgromadziło się sporo publiczności. Pominąwszy siedzących w

ogródkach piwnych, zapełniły się ławeczki bliższe i dalsze estrady ustawione pod Ratuszem. Po raz trzeci Prezydent Rze-

szowa i Centrum Kultury Gminy Łańcut organizowali koncert „Spotkanie dwóch kultur”. Tym razem spotkały się zespoły z Polski i Rumunii (poprzednie dwa koncerty w 2003 i 2005 r. prezentowały kulturę francuską).

Z Rumunii przyjechał zespół folklorystyczny „Posada” z Curtea de Arges, a Polskę reprezentowały zespoły z Albigowej („Młodzi Albigowianie”, „Pyza”, „Mikado”), Kosiny („Solo”, „Solinki”) i Wysokiej (kapela podwórkowa „Wysoczanie”). Barwny i żywy koncert dostarczył wielu wrażeń licznie zgromadzonej publiczności.

Goście z Rumunii zachwycili żywiołowymi tańcami i popisowymi partiami muzycznymi, szczególnie wykonywanymi na instrumentach pasterskich. Następnego dnia Rumuni koncertowali jeszcze w Albigowej na VII Festiwalu Kwiatów oraz w Soninie na III Biesiadzie Pszczelarskiej.

(z), fot. Anna Łobaza

Niecodzienna wizyta w Gimnazjum w Kosinie czyli o „Socratesie” ciąg dalszy

*„(...) Poloneza czas zacząć. – Podkomorzy rusza
I z lekka zarzuciwszy wyloty kontusza,
I wąsa podkręcając, podał rękę Zosi,
I skłoniwszy się grzecznie, w pierwszą parę
prosi.
Za Podkomorzym szereg w pary się gromadzi;
Dano hasło, zaczęto taniec – on prowadzi...”*

...tym cytatem z „Pana Tadeusza” uczennica gimnazjum, Anna Kontek, wprowadziła gości w klimat poloneza, który zatańczyli uczniowie klas trzecich ubrani w stroje ludowe z terenu Rzeszowszczyzny oraz z okresu Księstwa Warszawskiego.

Tak wyglądała 12 maja w Gimnazjum w Kosinie ceremonia powitania dyrektorów i nauczycieli z partnerskich szkół z Sardynii i Niemiec pracujących nad wspólnym projektem „From local to global”.

Wielkie owacje otrzymał dyrektor szkoły w Knittlingen, Niemcy, Roland Evers, przemawiający po ... polsku.

Na uroczystą akademię zostali zaproszeni przedstawiciele władz samorządowych: Starosta Łańcucki Adam Krzysztoń, Wójt Gminy Zbigniew Łoza, przedstawiciele Rady Gminy, pani wizytator Barbara Wal – koordynator Programu Socrates na teren województwa podkarpackiego, która monitorowała pracę nad projektem oraz dyrekcja Szkoły Podstawowej w Kosinie.

Po części oficjalnej uczniowie działający w szkolnym kole „Comenius” mie-

li możliwość porozmawiać w języku angielskim i niemieckim (oba języki są nauczane w gimnazjum w Kosinie) z gośćmi. Była to wspaniała okazja dla uczniów do sprawdzenia ich umiejętności językowych w praktyce.

Program wizyty obejmował także zwiedzanie Muzeum Zamku w Łańcucie, zażytków Rzeszowa, gimnazjum w Krzywoczu (druga polska szkoła uczestnicząca w projekcie), Starówki w Przemyślu z katedrami rzymsko i greko – katolickimi, zamku w Krasieczynie, zapory w Solinie, kopalni soli w Wieliczce oraz Krakowa.

Mottem organizatorów wizyty było

przedstawienie różnorodności architektonicznej, etnicznej i krajobrazowej Polski południowo-wschodniej, bogactwa i piękna jej tradycji i historii.

Te sześć dni spędzonych wspólnie zbliżyły nas jeszcze bardziej, czuliśmy się jak jedna drużyna pracująca nad wspólnym dziełem, nad projektem „From local to global”.

Jak owocna była to praca niech świadczą słowa dyrektora Evers’a: *Polska dla Niemiec była zawsze krajem odległym, nie w kategoriach geograficznych lecz mentalnych. Projekt taki jak nasz pozwala to zmienić.*

Anna Baltowska, Barbara Kucha

W dniu 19 maja br. Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Kraczkowej, realizująca program „Szkoły Marzeń” oraz Publiczne Gimnazjum w Kraczkowej zorganizowały I Gminne Targi Szkół Średnich. Pomysłodawcą tego przedsięwzięcia był Andrzej Dyrda, który tak ocenił wydarzenie: *Myszę że impreza się udała. Jestem mile zaskoczony z powodu liczby przybyłych gości oraz zainteresowanych gimnazjalistów. Każdy z nich mógł wybrać coś dla siebie z szerokiej oferty szkół średnich.*

Na targach swoje propozycje na specjalnie przygotowanych stoiskach przedstawiali uczniowie z 24 szkół ponadgimnazjalnych z Łańcuta, Rzeszowa, Rakszawy, Wysokiej. Prawie każda ekipa posiadała na stanowisku ważne informacje dotyczące miejsca nauki, proponowanych profilów oraz całego procesu kształcenia. W interesujący sposób przekonywali mło-

GMINNE TARGI SZKÓŁ ŚREDNICH W „SZKOLE MARZEŃ” W KRACZKOWEJ

dzie gimnazjalną do kontynuowania edukacji w szkołach, które reprezentują. W tym celu wykorzystywano m.in. pokazy multimedialne, rozdawano ulotki informacyjne, foldery reklamowe, wystawiono np. modele silników samolotów. Można było poczęstować się ciasteczkami albo zobaczyć pokazy cheerleaderek, artystyczne wykonanie manicure czy fryzury. Niektórzy zwracali na siebie uwagę nietypowym strojem.

Licznie przybyli gimnazjaliści (ok. 200) z terenu Gminy Łańcut byli zafascynowani tym, co zobaczyli. Zapytana o wrażenia uczennica III klasy Publicznego Gimnazjum w Kraczkowej – Katarzyna Niedziałek – stwierdziła: *Mam ogromny dylemat.*

Nie wiem, którą szkołę wybrać spotkałam się z samymi ciekawymi ofertami dotyczącymi nie tylko nauki, ale również sposobami spędzania wolnego czasu.

Targi spotkały się z wielką aprobatą zarówno ze strony uczniów, nauczycieli, rodziców jak i władz samorządowych. Okazało się również, że przedstawiciele szkół średnich chętnie przybyli do Kraczkowej, by promować siebie na zewnątrz i zainteresować przyszłych uczniów swoją ofertą edukacyjną. Dzięki targom nie tylko uczniowie klas trzecich gimnazjum, ale i młodszy nawet szóstoklasiści szkoły podstawowej mogli wybrać coś dla siebie i już teraz snuć plany na przyszłość.

Alina Maciuła

Bezpiecznie w Soninie i w gminie

W Szkole Podstawowej w Soninie realizowany jest program autorski „Bezpiecznie w Soninie i w gminie.” W ramach jego realizacji odbyła się już szósta edycja Konkursu „Bezpieczne dziecko”, organizowanego przez zespół nauczycieli kształcenia zintegrowanego, na którym patronat sprawuje Komenda Powiatowa Policji w Łańcutcie oraz Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w Rzeszowie.

We wspólnej zabawie uczestniczyli ucz-

niowie ze szkół podstawowych w Handzłówce, Wysokiej, Albigowej, Cierpiszu i Kraczkowej oraz Soniny. Uczestnicy zmagali się w różnych konkurencjach. Rozwiązywali testy, wypełniali krzyżówki, układali pomysłowe rymowanki związane z bezpieczeństwem dzieci. Zgodnie z zasadą konkursu, poznali kolejną zabawę, którą można wykorzystać podczas zajęć w klasie, na boisku czy podwórku.

c.d. na str. 28

Wycieczka wozem strażackim „Florek”

Bezpiecznie w Soninie i w gminie

W konkursie maksymalną liczbę punktów uzyskały drużyny ze szkół w Soninie

i w Wysokiej i zajęły pierwsze miejsce. Na drugim miejscu uplasowały się drużyny z Albigowej i Handzlówki a na trzecim z Cierpisza i Kraczkowej.

Uczestnicy otrzymali pamiątkowe dy-

plomy oraz nagrody ufundowane przez Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w Rzeszowie. Organizatorzy cieszyli się, widząc zadowolone i rozpromienione dzieciaki, pałaszujące ze smakiem kiełbaski w towarzystwie zaprzyjaźnionych policjantów i komendanta Straży Pożarnej w Soninie. Na koniec imprezy przygotowaliśmy dla wszystkich niespodziankę - wycieczkę po okolicy wozem strażackim o wdzięcznym imieniu „Florek”. Przewodnikiem i kierowcą w jednej osobie był sam Prezes Ochotniczej Straży Pożarnej w Soninie Tadeusz Kaszyca, który zawsze służy nam pomocą.

Organizatorzy konkursu składają podziękowania wszystkim uczestnikom konkursu za udział w zabawie, opiekunom za przygotowanie uczniów do konkurencji, WORD w Rzeszowie za sponsorowanie nagród, KPP w Łańcucie i OSP w Soninie za pomoc w organizacji i przebiegu konkursu.

Zapraszamy do udziału w siódmej edycji konkursu, który odbędzie się w czerwcu 2007 roku, tradycyjnie w Szkole Podstawowej w Soninie.

Hala... jak marzenie!?

Ogłaszam podwoje nowej sali gimnastycznej przy Gimnazjum w Kraczkowej za otwarte....

Tymi słowami dyrektor Gimnazjum w Kraczkowej mgr Aleksander Łojko inaugurował rok szkolny 2006-2007 i oddał w „używanie” dzieciom i młodzieży nową salę gimnastyczną. 2 września 2006 roku był więc dla kraczkowskich szkół – Publicznego Gimnazjum i Szkoły Podstawowej, dniem szczególnie uroczystym.

Dyr. Gimnazjum A. Łojko wita gości i przedstawia historię powstania nowej sali

Po 2 latach budowy (2004-2006) oddano do użytku salę gimnastyczną. Jest ona efektem zaangażowania wielu ludzi. Społeczny Komitet Budowy Sali Gimnastycznej zawiązał się 15 stycznia 2000 roku. W jego skład weszli: przewodniczący – dyr. gimnazjum Aleksander Łojko; zastępcy przewodniczącego - Antoni Międlar, Kazimierz Bem, Józef Mazurkiewicz; sekretarz - Henryk Kisała; członkowie - Franciszek Młynek, ks. Mieczysław Bizior, Adam Krzysztoń, Stanisław Skomra i Stanisław Bartman. Jako pierwsi podjęli oni starania o uzyskanie aprobaty Urzędu Gminy na inwestycję, wydzielenie środków finansowych i wszczęcie budowy. Po wielu, niejednokrotnie trudnych debatach, przystąpiono do realizacji projektu. Salę zaprojektowała kielecka firma STOMM, głównym wykonawcą została firma ABM SOLID z Tarnowa, a głównym podwykonawcą rzeszowska firma RES-BUD. 2 maja 2004 roku wmurowano „kameień węgielny”. Budowa postępowała, choć nie zawsze było łatwo i problemy piętrzyły się, głównie te związane z finansami. Dzięki wielkiemu zaangażowaniu kraczkow-

Uczniowie w programie artystycznym

skiego społecznika i wieloletniego członka Rady Rodziców – **Andrzeja Bartmana**, jego uporowi i wytrwałemu dążeniu do celu oraz stanowczości w mediowaniu z członkami Rady Gminy, udało się dopiąć celu. Inwestycja kosztowała ok. 2,5 mln zł. Były to środki przeznaczone z budżetu gminy (72%) oraz pozabudżetowe (100 tys. pozyskane z kontraktu wojewódzkiego i 600 tys. z MEN i S). Nowa sala ma wymiary 30m na 18 m, nowoczesne zaplecze sanitarne (sanitariaty dla dziewcząt i chłopców, szatnie z natryskami dla dziewcząt i chłopców, sanitariat dla osób niepełnosprawnych, pokój z zapleczem sanitarnym dla nauczycieli wychowania fizycznego, magazyn na sprzęt sportowy, pomieszczenie dla sprzętaczek), szatnie oraz galerię dla widzów. Sala gimnastyczna została wyposażona w podstawowy sprzęt do piłki koszykowej i siatkówki. Są też drabinki na całej długości ściany oraz ławeczki gimnastyczne.

od lewej: Mariusz Szpunar, Alina Becla, Barbara Michna, Andrzej Bartman, Halina Szpunar, Bogumila Falger-Bachnacka, Stanisław Bartman – osoby, które przyczyniły się do powstania sali

Uroczyste otwarcie sali nastąpiło 2 września. Przecięcia wstęgi dokonali poseł Jan Bury, wójt Zbigniew Łoza i dyrektor Aleksander Łojko. Podziękował też za bezinteresowną pomoc przy realizacji tego zadania radnemu wsi Kraczkowa Andrzejowi Bartmanowi oraz Prezesowi Podkarpackiej Izby Rolniczej Stanisławowi Bartmanowi. Następnie ks. proboszcz Mieczysław Bizior poświęcił nową salę gimnastyczną. Wójt podziękował Marszałkowi Województwa Podkarpackiego Leszkowi Deptule, posłowi Janowi Buremu i Stanisławie Szydłowskiej z Ministerstwa Sportu za pomoc finansową w realizacji tej inwestycji oraz tym wszystkim, którzy przyczynili się do powstania tego obiektu. Uroczystość w Kraczkowej uświetnili swoją obecnością: dyrektor Kancelarii Zarządu Województwa Podkarpackiego Jerzy Wiśniewski, po-

słanka Halina Murias, poseł Jan Bury; poseł Kazimierz Gołojuch, starosta Powiatu Łańcuckiego Adam Krzysztoń i wicekurator Podkarpacki Jerzy Cypryś.

Uczniowie i środowisko lokalne Kraczkowej wyrażają wdzięczność wszystkim tym, bez których zaangażowania nie byłoby sali i doskonałych warunków do szerzenia kultury fizycznej.

Na zakończenie warto dodać, że z dobrodziejstwa sali korzystają już uczniowie obu szkół; gimnazjum i podstawowej. Popołudniami mogą z niej korzystać mieszkańcy wsi oraz organizacje, stowarzyszenia, kluby chętne do jej wynajęcia, np. na treningi lub inną społeczną działalność. Żał bowiem, by taki obiekt pozostawał w pełni niewykorzystany!

Joanna Ząbek

(od lewej): T. Semik, ks. M. Bizior, A. Krzysztoń, J. Szczygiel, Z. Łoza, J. Mądry, W. Łagowska, H. Szpunar, K. Gołojuch, J. Cypryś, H. Murias, T. Kucaba, J. Bury, J. Wiśniewski, St. Bartman, K. Bem

Zofia Piwońska

„Szkoła bez przemocy”

Dyskusyjny Klub Filmowy receptą na zmniejszenie nadpobudliwości dzieci

Z roku na rok wzrasta nadpobudliwość psychoruchowa dzieci i młodzieży, spowodowana niejednokrotnie stylem ich życia, np. spędzaniem wolnego czasu przy komputerze. Pasjonują się oni graniem w gry przeziąknięte przemocą lub oglądają filmy tego rodzaju. Wnioski te wyciągnęłam na podstawie przeprowadzonych przeze mnie ankiet i wielokrotnych rozmów o oglądanych filmach, formach spędzania wolnego czasu i zainteresowaniach. Większość uczniów stwierdziła, że najbardziej interesuje się filmami akcji, kryminalnymi bądź sensacyjnymi, ukazującymi przemoc i rodzajami podobne zachowania, które można zaobserwować, np. w czasie zabaw dziecięcych. Zauważyłam także zbyt małą świadomość dzieci na temat zagrożeń wynikających z neodpowiedzialnego korzystania z mediów. Postanowiłam przeciwdziałać, nauczyć je świadomego odbioru filmów, a kolega Marek Gwizdak – uświadamiał zagrożenia, jakie czyhają na dziecko w sieci i grach komputerowych. Tak powstał Dyskusyjny Klub Filmowy na zajęciach, którego młodzież uczyła się poznawać m.in. tworzywo filmowe, dyskutować o filmach, zagrożeniach, jakie niosą ze sobą obrazy przemocy i agresji. Dostrzegać wartości estetyczne, moralne i edukacyjne filmów oraz programów bez przemocy. Pod kierunkiem pana Jana Barana – pracownika Centrum Kultury Gminy Łańcut uczniowie poznawali tajniki filmowania. Nagrywali samodzielnie scenki rodzajowe z życia szkolnego oraz przedstawienie „Święta Jadwiga i jej czasy”. Zabawa w filmowanie, dyskusje nad filmem cieszyły się dużym zainteresowaniem. Uczniowie nie tylko zdobyli umiejętność nagrywania kamerą, ale także uświadomili sobie, że można czas wolny spędzić inaczej, na nauce przez zabawę. Członkowie Klubu postanowili także w sposób obrazowy przedstawić wpływ telewizji na psychikę dziecka. Przygotowali symulację pt. *Telewizja bawi, uczy i wychowuje*. „- Proszę wstać! Sąd idzie. – rozległ się głos woźnego. Rozpoczęła się rozprawa –

cd. na str 31

„Szkoła bez przemocy”

gra symulacyjna. Zeznawali świadkowie oskarżenia i obrony. Rodzice, dziadkowie, dzieci. Prokurator i obrońca prezentowali dowody rzeczowe, np. tygodniową analizę filmów i programów przeznaczonych dla dzieci, kasyety wideo z bajkami bądź filmami przesiąkniętymi scenami przemocy, portrety pamięciowe. Obie strony wygłosiły mowy końcowe. Oto ich fragmenty:

„Wysoki Sądzie! Ławo przysięgłych!

Zebraliśmy się tutaj, aby rozstrzygnąć spór dotyczący telewizji. Zdaniem matki agresywnego chłopca, zachowującego się tak jak bohaterowie różnych filmów kryminalnych, sensacyjnych, telewizja przyczyniła się do tego, iż nastąpiły zmiany w jego psychice. Podobne opinie wyrażają także inni ludzie, którzy znaleźli się już wcześniej w wyżej postawionej sytuacji.

Ławo przysięgłych! Zwracam się do was, jako do rodziców, dziadków, którym leży na sercu dobro dziecka, zanim rozstrzygniecie problem zagrożeń, jakie niesie ze sobą repertuar telewizyjny i orzeknicie o winie lub braku winy telewizji, przyjrzyjcie się dobrze nadpobudliwemu chłopcu, który nie jest w stanie odnaleźć się w swoim środowisku. Pomyślcie także o tych dzieciach, które mając 4-5 lat, oglądają bajki uczące agresji i nierzadko filmy dla dorosłych. Dostępne dla nich w porze porannej, południowej, kiedy to znajdują się pod opieką tolerancyjnych dziadków czy rodzeństwa.

Mowa obrońcy

Wysoki Sądzie! Sędziowie przysięgli!

Zapoznaliście się przed chwilą ze stanowiskiem prokuratora w tej sprawie i za jego pośrednictwem z opinią wybranych osób. Powiedział on, iż telewizja stanowi zagrożenie dla dzieci i młodzieży, gdyż oddziałuje negatywnie na osobowość nastolatka. Nie zgadzam się z tym poglądem. Jest wiele programów edukacyjnych, informacyjnych, rozrywkowych, muzycznych czy filmów, które nie tylko zaspokajają potrzebę rozrywki, ale także uczą i wychowują. Jedynie od świadomości rodzica czy dorosłego opiekuna zależy, co będzie oglądał młody człowiek i o której godzinie. Takie dziecko, które od najmłodszych lat jest wdrożone do wspólnego podejmowania decyzji w tym względzie, dyskutowania z dorosłymi na temat wartości konkretnego programu telewizyjnego, na pewno nie wybierze filmów przesiąkniętych przemocą, brutalnych lub mało wartościowych. Czas ten wykorzysta na naukę, wypełnianie obowiązków domowych, wypoczynek. Natomiast odbiorca mniej świadomy, znajdujący się w sytuacji sprzyjającej dobrowolnemu wyborowi stacji, repertua-

ru może się spotkać, np. ze scenami agresji, które niestety występują coraz częściej w rzeczywistości. Tylko od niego, od jego intuicji będzie zależeć, czy spróbuje przenieść je do codziennego życia. Bardzo ważne staje się zatem przygotowanie, np. przez szkoły, instytucje kulturalne i dom rodzicielski młodzieży do świadomego odbioru proponowanych dzieł filmowych i książkowych.

Dzieci z zainteresowaniem słuchały zeznań świadków odpowiadających na pytania:

- Co sądzisz o programach telewizyjnych?
- Jakiego rodzaju programy telewizyjne oglądasz najczęściej i w jakich godzinach?
- Kto pomaga ci w doborze repertuaru?
- Czy rozmawiasz z rodzicami, dorosłymi, rówieśnikami i nauczycielami o oglądanych programach, jeśli tak, to o czym są te rozmowy?
- Czy według ciebie, telewizja wpływa na twoją psychikę?

Uczyły się, na co należy zwracać uwagę przy wyborze programów telewizyjnych, kto powinien być ich doradcą. Jak zdrowo spędzić czas wolny.

Rozprawa zakończyła się odczytaniem wyroku podkreślającego w uzasadnieniu walory edukacyjne i wychowawcze telewizji oraz wskazującego na zagrożenia dla rozwoju osobowości osób bezkrytycznie przyjmujących treści programowe i mówiącego o potrzebie świadomego wyboru oferty telewizyjnej, kinowej, lekturowej.

Odgrywający role doskonale wczuli się w zachowania postaci, które odtwarzali. Odpowiadali z emocją w głosie i powagą, często modulowali głos i gestykulowali, chcąc podkreślić sens swych wypowiedzi. Udało im się stworzyć typowy klimat dla sali sądowej, co wpłynęło dodatkowo na atmosferę twórczą i postawy twórcze odgrywających główne role.

Oto wypowiedzi niektórych uczestników gry:

Odgrywając rolę obrońcy, czulem się podobnie jak adwokat wezwany na salę sądową do obrony groźnego winowajcy... Po wielu trudach udało mi się udowodnić, że telewizja nie ponosi winy za nieodpowiedzialne korzystanie przez dzieci z bogatej oferty programowej dla widzów powyżej 16 roku życia. Dorośli powinni kontrolować, co i o jakiej porze ogląda ich dziecko.

Krzysztof

Rola świadka była interesująca. Bronilem telewizji. Czulem się jak w prawdziwym sądzie... Od tego czasu zwracam uwagę na znaczek w górnym rogu ekranu informujący od ilu lat dozwolony jest dany film lub program.

Kamil

Rozprawa bardzo się nam podobała, Uświadomiła nam, że nie należy oglądać programów dla dorosłych. Warto przeczytać książkę, gdyż rozwija ona wyobraźnię.

Kasia i Gabrysia

To przedstawienie bardzo się nam podobało ze względu na to, iż uświadomiło nam, że programy telewizyjne, w których jest przemoc źle wpływają na prawidłowy rozwój dzieci. Nie powinniśmy oglądać filmów ukazujących agresję bohaterów. Tę rozprawę powinni zobaczyć rodzice, którzy niejednokrotnie przyzwalają dzieciom oglądać filmy i bajki późniejszych przemocą.

Arek, Seweryn i Paweł

W późniejszych dyskusjach członków Klubu można było usłyszeć rozważne głosy na temat wartości edukacyjnych i wychowawczych, estetycznych właściwie dobranych programów i filmów. Rozmawiano o potrzebie oddzielania fikcji świata filmu od życia codziennego. Stwierdzono, że odkąd zaprzestali oglądania filmów kryminalnych, sensacyjnych, stali się spokojniejsi, mniej impulsywni, znaleźli czas na rozwijanie własnych zainteresowań.

Warto i trzeba rozmawiać na temat mediów i ich wpływu na osobowość dziecka. Uczyć ich świadomego i odpowiedzialnego wyboru programów.

VI Konkurs Wiedzy o Gminie Łańcut w Kraczkowej

Zgodnie z tradycją na początku maja – w rocznicę nadania gminie Łańcut herbu i flagi – zjechali się do Szkoły Podstawowej w Kraczkowej mali znawcy wszelkich zagadnień związanych z rodziną gminą. W dniu 11 maja 2006 roku odbył się tu VI Konkurs Wiedzy o Gminie Łańcut. Przybyło 18 zawodników z 7 szkół podsta-

wowych: z Albigowej, Cierpisza, Kosiny, Kraczkowej, Rogóżna, Soniny i Wysokiej. Byli to uczniowie klas czwartych, piątych i szóstych.

Wszystkie pytania konkursowe opracował Pan Marek Jucha.

Jury uhonorowało następujących uczniów: I miejsce – **Jaromir Kargol** ze

Komisja konkursowa

Szkoły Podstawowej w Kraczkowej, II miejsce – **Martyna Kaszyk** z Zespołu Szkół w Rogóźnie, III miejsce – **Patrycja Łęcznar** ze Szkoły Podstawowej w Kraczkowej, IV miejsce – **Paulina Lew** i **Pa-**

tryk Lutak z Zespołu Szkół w Cierpiszu, V miejsce – **Michał Bajer** ze Szkoły Podstawowej w Wysokiej, V miejsce – **Barłomiej Mroszczyk** z Zespołu Szkół w Rogóźnie, VI miejsce – **Marcin Gawel** ze

Uczestnicy konkursu

ze Szkoły Podstawowej w Albigowej, VII miejsce – **Mikołaj Pysz** ze Szkoły Podstawowej w Albigowej, VII miejsce – **Mikołaj Hadlaw** ze Szkoły Podstawowej w Wysokiej. Zwycięzcy otrzymali nagrody książkowe.

W bieżącym roku organizatorki konkursu – Alina Maciuła i Agata Kargol – zmieniły jego formułę. Do tej pory eliminacje odbywały się w dwóch etapach. Najpierw uczestnicy konkursu rozwiązywali test wyboru składający się z 20 pytań. Następnie zwykle dziesięciu uczniów rywalizowało ze sobą, biorąc udział w zabawie wzorowanej na telewizyjnej grze pt. „Jeden z dziesięciu”. Podczas tegorocznego konkursu zwycięzców wyłoniono na podstawie rozwiązywanego przez nich testu wyboru składającego się z 50 pytań. Dzieci bardzo szybko ukończyły pracę, mimo że miały na to 45 minut, a pytania z roku na rok są trudniejsze. Świadczy to o szerokiej wiedzy o samorządzie terytorialnym i gminie Łańcut.

Organizatorki konkursu składają serdeczne podziękowania sponsorom konkursu: Państwu Lekowskiemu – właścicielom sklepu „STOKROTKA” w Kraczkowej, Państwu Golonkom – właścicielom Restauracji „PAOLA” w Kraczkowej, Państwu Ubermanom – właścicielom Piekarni w Kraczkowej, Firmie „UNIPEST” – oddział w Kraczkowej, Sołtysowi Panu Kazimierzowi Bemowi.

Alina Maciuła

Teatr to magia, to gra, udawanie, ale są w nim prawdziwe uczucia, dramaty. Daje możliwość przeistaczania się, stawania się kimś innym. Sprawia radość, zadowolenie. Przynosi ulgę, odprężenie. Jest powodem wielu wzruszeń. Dostarcza i widzom, i aktorom sporą dawkę emocji.

Przygoda z teatrem

Swoją przygodę z teatrem przeżywają uczniowie Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Kraczkowej. Na przełomie października i listopada 2005 r. utworzono tam kółko teatralne, które działa w ramach programu „Szkoła Marzeń” dotowanego przez Unię Europejską. Program koła opracowała Alina Maciuła – nauczycielka języka polskiego, a w prowadzeniu zajęć wspierali ją: bibliotekarka – Jadwiga Grad i nauczyciel muzyki – Krzysztof Czyjt. W szeregi koła teatralnego wstąpili bardzo chętnie uczniowie klas piątych i szóstych. Najpierw doskonalili dykcję, poznawali swe możliwości głosowe, wokalne, a przede wszystkim aktorskie, wzbogacili swój język.

Później rozpoczęły się próby do „Jasełek”. Dzieci zapoznały się z historią tych żywych obrazów przedstawiających okoliczności Narodzenia Pana Jezusa. Dotarli do

informacji o św. Franciszku z Asyżu, który jako pierwszy (w roku 1223) urządził jasełka w skalnej grocie w Greccio. Dowiedziały się, że wyraz *jasełka* pochodzi od staropolskiego słowa *jasła*, które oznaczało żłób bydłocy. Później dzieci wchodziły w poszczególne role, ćwiczyły śpiew kołęd. Same zaprojektowały i wykonały przy niewielkiej pomocy dorosłych dekoracje. Wraz z rodzicami przygotowały oryginalne, ciekawe, wielobarwne kostiumy, które zachwycały pomysłowymi rozwiązaniami i starannym wykonaniem. Zgromadziły niezbędne rekwizyty.

Premiera widowiska odbyła się 22 grudnia 2005 r. Uczniowie wystąpili przed swoimi kolegami ze szkoły. Jasełka tradycyjnie rozpoczęły się sceną zbudzenia pasterzy przez aniołów. W drugiej scenie pojawił się okrutny król Herod, niesforny dia-

beł namawiający go do zabicia dzieci w Betlejem i śmierć z kosą krążącą wokół tronu. W trzeciej odsłonie oczom widzów ukazała się Święta Rodzina przy żłóbku małego Jezusa oraz pasterze, wieśniacy i trzej królowie przychodzący z darami. Mali aktorzy świetnie wcielili się w swe role. Byli dobrze dobrani do charakteru odgrywanych postaci. Wszystkich rozśmieszył Dominik Peszko jako Diabeł. Mówił chrapliwym, zabawnym głosem. Chwilami przerażający, chwilami śmieszny był Jakub Krzysztoń odtwarzający rolę Heroda. Ciekawą kreację stworzyła Patrycja Łęcznar jako Królowa, która błagała swego męża o litość i odwołanie wyroku śmierci wydanego na ich dziecko. Bardzo

c.d. na str. 32

Bal z dziećmi z grupy integracyjnej

Przygoda z teatrem

dobrze grali role pastuszków Dominik Bartkiewicz i Hubert Cyran. Na koniec wszyscy kołędnicy złożyli życzenia zebrany i zaśpiewali pastorałkę *Skrzypi wóz, wielki mróz na ziemi*. Przedstawienie zostało nagrodzone gromkimi brawami.

Tuż po Nowym Roku, 5 stycznia 2006 r. mali artyści wystąpili przed **dziećmi z grupy integracyjnej**, działającej także w ramach programu „Szkoła Marzeń” (na te zajęcia przyjeżdżają dzieci niepełnosprawne z całej gminy Łańcut). Po wystawieniu „Jasełek” wszystkie zebrane dzieci, ich rodzice i nauczyciele wzięli udział w zabawie karnawałowej z kotylionami.

Grupa teatralna wraz z opiekunami odwiedziła 13 stycznia **pensjonariuszy Domu Pomocy Społecznej Łańcut**. Dzieci zostały bardzo ciepło przyjęte, a ich występ był przerywany oklaskami. To spotkanie przebiegało w bardzo miłej atmosferze i było potrzebne dla obu stron. Starsi ludzie bardzo żywo reagowali i byli świetnymi, wdzięcznymi odbiorcami, wyraźnie ucieszyli się z kontaktu z dziećmi. Z kolei mali aktorzy uczyli się szacunku, taktu. Wspomnienia pozostaną na długo w ich pamięci.

Walory przedstawienia przygotowanego przez kółko teatralne ze Szkoły Podstawowej w Kraczkowej zostały dostrzeżone w trakcie **XIII Międzyszkolnego Przeglądu Kołęd, Pastorałek i Jasełek** odbywającego się corocznie w Rzeszowie. Organizatorem tego konkursu była Szkoła Podstawowa Nr 10 w Rzeszowie. Komisja najpierw przegląda nagrania z występami wykonawców zarejestrowane na kasetach VHS, a potem na ich podstawie wybiera najlepsze zespoły do udziału w finale. Wręczenie nagród odbyło się 18. stycznia 2006 roku w **Teatrze „Maska” w Rzeszowie**. Byliśmy mile zaskoczeni i bardzo szczęśliwi, gdy okazało się, że nasze widowisko zdobyło **I miejsce w kategorii „Jasełek”**. Dla dzieci niezwykłym wydarzeniem w życiu i wyróżnieniem było wystąpienie na deskach prawdziwego teatru, na prawdziwej scenie. Towarzyszyła im też prawdziwa trema, ale i duma z osiągniętego sukcesu.

W styczniu mali aktorzy zaprezentowali „Jasełka” na spotkaniu opłatkowym kraczkowskiego Klubu Seniora i Koła Gospodyń Wiejskich. Widzowie nie szczędzili braw dla młodych artystów i przyjęli ich bardzo serdecznie.

Jest taki kwiat

Od lutego rozpoczęły się przygotowania do następnego przedstawienia pt. **„Wielkanocne świętowanie”**. Dzieci wcielały się w role Skrybów, opowiadających o dawnych zwyczajach i obrzędach, w role Postu, Piątku, Wielkiej Soboty. Inne odtwarzały role pisanek pięknie wymalowanych czy też role wielkanocnych bab. Przygotowywały pracochłonne dekoracje i liczne rekwizyty. Śpiewały piosenki i opracowywały drobne elementy choreograficzne. Widowisko ukończono tuż przed świętami i zaprezentowano społeczności uczniowskiej i gimnazjalnej

logia Greków – interpretacje” i wziąć udział w **lekcji teatralnej**. Uczniowie nie tylko obejrzyli kulisy teatru, ale i odwiedzili muzeum lalek teatralnych. Poznali różne rodzaje lalek i sposoby ich animacji. Nauce towarzyszyła świetna zabawa.

8 maja br. Teatr „Kłopotek” odwiedził mieszkańców Domu Pomocy Społecznej w Łańcut. Młodzi aktorzy zaprezentowali widowisko teatralne pt. **„Wielkanocne świętowanie”**.

Od połowy maja nasi „artyści” rozpoczęli pracę nad dwoma kolejnymi przedsta-

Wielkanocne świętowanie

12.04.2006r. Przedstawienie zrobiło duże wrażenie na publiczności. Szczególnie spodobały się wielkanocne baby w ciekawych kostiumach i skaczące pisanek. Dużą radość u widzów wywołał widok chłopców pędzących za dziewczynkami z wiaderkami wody. Przedstawienie zostało ciepło przyjęte i nagrodzone gromkimi brawami. Przypomniało stare, czasem zupełnie zapomniane tradycje związane ze świętami wielkanocnymi i wszystkich wprowadziło w świąteczny nastrój.

W kwietniu wszyscy członkowie koła teatralnego wyjechali do Teatru „Maska” w Rzeszowie, by obejrzeć spektakl pt. „Mito-

wieniami: **„Jest taki kwiat”** i **„Niech żyje król Zdrówko!”**. Premierę zaplanowano na Dzień Otwarty Szkoły w niedzielę 11 czerwca 2006 r. Tak krótki okres czasu na przygotowanie tych sztuk wymagał od dzieci wiele wysiłku i dużej koncentracji. Jednak wszyscy świetnie wywiązali się z tego zadania. Występy zostały nagrodzone gromkimi brawami. Później przedstawienia obejrzały też przedszkolaki. Radość na twarzy widzów rekompensował „aktorom” wszystkie poniesione trudy. Praca nie poszła na marne. Zabawa w teatr okazała się prawdziwą przygodą.

Alina Maciuła

MUZYKA W SZKOLE PODSTAWOWEJ I PUBLICZNYM GIMNAZJUM

W ALBIGOWEJ

Jest oczywiste, że obcowanie ze sztuką ma pozytywny wpływ na kształtowanie osobowości, a więc pośrednio na los człowieka i na całe społeczeństwo. Młodego człowieka, do kontaktu z pięknym trzeba przygotować pod względem emocjonalnym (wyszkolić wrażliwość) i intelektualnym. W szczególności muzyka, jak głoszą liczne teorie pedagogiczne i psychologiczne, wspomaga ogólny rozwój dziecka. W muzyce tkwią wartości humanistyczne, co opisuje powszechnie znana fraza o „Jagodzeniu obyczajów”. Obcowanie z tą dziedziną sztuki rozwija umysł i uczucia, wyobraźnię i zdolności twórcze. Na nas dorosłych spoczywa obowiązek wskazywania dzieciom wartości i przyjemności płynących z obcowania z muzyką. Przedstawiam wysiłki szkół albigowskich w zakresie wychowania muzycznego czy raczej: wychowania do muzyki.

Podstawową formą kształcenia muzycznego w szkole są zajęcia dydaktyczne. Biorąc pod uwagę małą liczbę godzin muzyki, podejmujemy działania mające na celu zapewnienie uczniom szerszego kontaktu z muzyką, a więc w SP w Albigowej działają dwa zespoły: wokalny i instrumentalny. Na zajęciach kształci się umiejętność starannego śpiewu i gry na instrumentach, jak również wytrwałość, współdziałanie w zespole oraz odwagę do publicznych występów. Zapewniamy uczniom możliwość prezentacji własnych umiejętności. Zespoły przygotowują oprawę szkolnych i środowiskowych uroczystości, w tym: na Święcie Kwitnących Sądów, dożynkach, na uroczystości otwarcia stadionu w Albigowej.

Ważną formą działalności jest przygotowanie i udział uczniów w różnych konkursach. Obydwa zespoły wokalny i instrumentalny otrzymały wyróżnienia na Powiatowym Artystycznym Przeglądzie Pracy Szkolnej i Pozaszkolnej w Łańcucie. Uczennica gimnazjum Agnieszka Barman otrzymała nagrodę główną dyrektora CKGŁ w konkursie „Śpiewać każdy potrafi”, III miejsce w konkursie piosenek Agnieszki Osieckiej organizowanym przez

Miejską Bibliotekę Publiczną w Łańcucie oraz wzięła udział w wojewódzkim konkursie „Wygraj sukces”.

Młodzież z gimnazjum zgłębiała wiedzę o Chopinie i Mozarcie, a następnie wzięła udział w zorganizowanych w szkole konkursach obejmujących życie i twórczość tych kompozytorów. Dały one możliwość samodzielnego zdobywania wiedzy muzycznej z dostępnej literatury i głębszego poznania kompozycji tych twórców.

Niezastąpioną formą przeżywania muzyki jest udział w koncertach. By kształcić kulturę muzyczną, regularnie organizuje się wyjazdy do Filharmonii w Rzeszowie. W minionym roku szkolnym dzieci ze szkoły podstawowej uczestniczyły w koncercie kołęd polskich i innych narodów wy-

konanym przez chór katedry rzeszowskiej obchodzący jubileusz dwudziestolecia. Obejrzały przedstawienie baletowe Piotra Czajkowskiego „Dziadek do orzechów”, przygotowane przez młodych tancerzy pod kierownictwem Lali Arifuliny i filharmoników rzeszowskich. Już dzieci z klas I-III uczestniczą corocznie w koncertach z lekką, zabawną muzyką, organizowanych z okazji Dnia Dziecka. Młodzież z gimnazjum z zainteresowaniem wysłuchała w filharmonii koncertów muzyki barokowej, klasycznej, współczesnej, a także zapoznała się z brzmieniem fletu poprzecznego, fletu piccolo, marimby, była pod urokiem klimatu amerykańskiej muzyki symfonicznej.

Na zajęciach muzycznych nauczyciel kształtuje właściwą postawę wobec własnej kultury i tożsamości narodowej. Wskazuje twórców, którzy na trwałe wpisali się w dorobek muzyki polskiej i europejskiej. W tym celu dzieci z klas piątych od kilku lat **wyjeżdżają na audycję zapoznającą ich z życiem i twórczością Fryderyka Chopina do Szkoły Muzycznej w Łańcucie** oraz oglądają zabytkowe instrumenty zgromadzone w Muzeum-Zamku w Łańcucie.

Zapraszamy również uczniów Państwowej Szkoły Muzycznej w Łańcucie do Albigowej. Młodzi artyści prezentując różne utwory, zapoznają nasze dzieci z brzmieniem instrumentów muzycznych. Obserwacja grających rówieśników stała się niejednokrotnie inspiracją dla naszych uczniów do podjęcia nauki gry.

Pozostaje więc nadzieja, że te przedstawione działania rozbudzą w uczniach trwałą chęć do udziału w życiu muzycznym, choćby w charakterze słuchaczy, wyposażą ich na całe życie w umiejętność odbioru utworów będących dziełami sztuki, nauczą czerpać radość ze słuchania muzyki poważnej, ambitnej.

Alina Szpunar

Mamy nową pracownię komputerową!

Szkoła Podstawowa im. ks. Antoniego Tyczyńskiego w Albigowej za pośrednictwem Ministerstwa Edukacji wzięła udział w projekcie „Pracownie komputerowe dla szkół” współfinansowanym z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Jednym z głównych celów tego projektu była pomoc w rozwoju nowoczesnej struktury teleinformatycznej szkół i placówek oświatowych niezbędnej do: promocji ustawicznego kształcenia się uczniów, nauczycieli, społeczności lokalnej, wspierania realizacji zadań szkoły zapisanych w podstawie programowej różnych przed-

miotów, zwiększenia stosowania wizualizacji w procesie dydaktycznym poprzez wykorzystanie komputera przenośnego i wideoprojektora, wyrównywania szans edukacyjnych młodzieży niezależnie od miejsca zamieszkania i statusu majątkowego, wspierania integracji młodzieży w

aspekcie różnic kulturowych, sprawności fizycznej i intelektualnej.

Cele szczegółowe projektu obejmowały m.in.: umożliwienie realizacji zadań szkoły wynikających z nauczania informatyki i innych przedmiotów, przygotowanie uczniów do życia w globalnym społeczeństwie informacji, wyrównywanie szans edukacyjnych i podniesienie jakości edukacji, stworzenie możliwości wykorzystania pracowni dla potrzeb uczniów i działań w środowisku lokalnym, promowanie wykorzystania technologii informacyjnej w nauczaniu innych przedmiotów w różnych wariantach organizacyjnych (lekcje w pracowni komputerowej, lekcje poza pracownią z wykorzystaniem komputera przenośnego i projektora).

Pracownia w naszej szkole składa się z 10 stacji roboczych dla uczniów (z systemem operacyjnym Microsoft Windows XP Professional PL), komputera serwera, drukarki i skanera oraz mobilnego zestawu multimedialnego, w skład którego wchodzi komputer przenośny i wideoprojektor. Aby w pełni wykorzystać otrzymany sprzęt komputerowy przygotowaliśmy salę lekcyjną do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem sieci Internet i mobilnego zestawu multimedialnego.

Cieszymy się ogromnie, że udało nam się otrzymać tak wspaniale wyposażoną pracownię. Mamy nadzieję, że dzięki niej nasi uczniowie i nauczyciele będą mogli realizować cele przewidziane w projekcie pogłębiając swoje wiadomości i umiejętności informatyczne.

Opiekun pracowni – Agata Falger

Uroczystość 5-lecia powstania Niepublicznego Gimnazjum i 80-lecia utworzenia Orkiestry Dętej Ochotniczej Straży Pożarnej w Handzlówce

Dnia 30 września 2006 roku w Handzlówce obchodzono podwójny jubileusz: piątej rocznicy utworzenia Niepublicznego Gimnazjum i osiemdziesiątej rocznicy powstania Orkiestry Dętej Ochotniczej Straży Pożarnej.

Goście i młodzież udali się do kościoła parafialnego, gdzie uczestniczyli we Mszy świętej celebrowanej przez księdza Stanisława Turonia. Po nabożeństwie uczniowie NG wystąpili z okolicznościowym programem słowno-muzycznym prezentującym historię szkoły i Orkiestry Dętej. Część artystyczną przygotowały Panie: Barbara Hoły i Sylwia Cieszyńska.

Druga część uroczystości jubileuszowych odbyła się na terenie boisk szkolnych. Przy pięknej, słonecznej pogodzie na estradzie zajęła miejsca orkiestra, której członkami są w większości uczniowie

NG. Życzenia i gratulacje dla jubilatów składali przybyli goście, m.in.: Posłowie na Sejm RP – Halina Murias i Kazimierz

Gołojuch. Jana Burego reprezentował jego sekretarz – Marcin Rupa. Władze samorządowe reprezentował: gospodarz gmi-

Uczniowie Niepublicznego Gimnazjum w Handzlówce

ny Łańcut – Zbigniew Łoza, natomiast list gratulacyjny z okazji uroczystości przysłał Starosta Łańcucki – Adam Krzysztoń. Podkarpacki Wicekurator Oświaty w Rzeszowie – Jerzy Cypryś reprezentował nadzór pedagogiczny.

Licznie przybyli na uroczystość nauczyciele, dyrektorzy szkół i przedszkoli oraz dyrektorzy instytucji oraz przedsiębiorstw wspierających lokalną społeczność i obchodzących swoje święto jubilatów.

Profesor dr hab. Tadeusz Markowski od początku starań o utworzenie NG towarzyszył mieszkańcom Handzlówki i wspierał ich inicjatywę, w dniu uroczystości także był obecny.

Po okolicznościowych wystąpieniach Zespół Orkiestry Dętej pod dyrekcją Aleksandra Kuźniara zaprezentował wspaniały koncert.

Goście przybyli na uroczystość obdarowali szkołę prezentami. Były to: komputer (od Pana prof. Markowskiego), albumy, słowniki. Orkiestra zaś otrzymała od Wójta Gminy Łańcut saksofon.

Koncert Orkiestry Dętej OSP w Handzlówce

Pod koniec uroczystości Prezes Stowarzyszenia Promocji i Rozwoju Wsi Handzlówka, Aleksander Kuźniar otrzymał listy gratulacyjne od społeczności lokalnej, Sołtysa, Rady Sołeckiej. Na ręce dyrektora szkoły władze samorządowe i oświatowe przekazały listy gratulacyjne dla NG.

Prezes Stowarzyszenia Promocji i Rozwoju Wsi Handzlówka jako organ prowadzący szkołę wręczył list gratulacyjny dyrektorowi.

Sylwia Cieszyńska, Stefan Ruta
fot. Stanisław Kisala

Gimnazjaliści z Handzlówki stawiają na twórczość

Czy warto być twórcą? Z pewnością tak. Niecodzienne spojrzenie na rzeczywistość, poszukiwanie nowych rozwiązań, otwartość na nowe idee – to wszystko daje nam możliwość rozwoju i zmiany zastanego świata.

Młodzież w sposób naturalny jest twórcza i aktywna. Swą potrzebę wypowiedzi realizuje m.in. biorąc udział w zajęciach gimnazjalnego koła plastycznego, które prowadzi Agnieszka Cieszyńska.

Pierwsza połowa 2006 roku była niezwykle bogata w artystyczne dokonania uczniów. W marcu Katarzyna Trojnar z kl. I została laureatką VII Wojewódzkiego Konkursu „Sacrum w literaturze”, organizowanego przez Prywatne Gimnazjum s. Niepokalanek w Jarosławiu.

W maju br. prace sześciorga młodych artystów z Niepublicznego Gimnazjum w Handzlówce zostały zakwalifikowane do wystawy pokonkursowej VIII Podkarpackiego Przeglądu Plastyki Dzieci i Młodzieży. Prace Barbary Sochy, Sandry Kisały, Magdaleny Grad, Eweliny Krupczak, Krzysztofa Trojnara, Maksymiliana Cwynara można było podziwiać wśród innych ze 107 placówek woj. podkarpackiego, podczas prezentacji w Biurze Wystaw Artystycznych w Rzeszowie.

W czerwcu br. został rozstrzygnięty konkurs na EX LIBRIS biblioteki publicznej organizowany przez Centrum Kultury Gminy Łańcut. Dariusz Magryś (kl. III) zdobył III miejsce, a Barbara Socha (kl. III) wyróżnienie.

Agnieszka Wrona – II nagroda
w III Międzynarodowym „Biennale Pastelu
„Wyspiański 2006”

Jednak największy sukces, w dziedzinie plastycznej, osiągnęła Agnieszka Wrona (kl. II), która za pracę pt. „Portret Katarzyny” otrzymała II nagrodę w III Międzynarodowym Biennale Pastelu „Wyspiański 2006” organizowanym przez Pierwsze Prywatne Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące im. S. Wyspiańskiego o Profilu Artystycznym w Bielsku-Białej. Uroczyste rozstrzygnięcie konkursu odbyło się w Teatrze Polskim w Bielsku-Białej. 4 września br. Agnieszka Wrona otrzymała statuetkę S. Wyspiańskiego z rąk prof. Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach – Józefa Hołarda. Jej praca, wraz z innymi nagrodzonymi, prezentowana była na wystawie pokonkursowej, gdzie znalazły się również pastele Dariusza Magrysia (kl. III) i Eweliny Krupczak (kl. II).

Nagrodzona w konkursie - Agnieszka Wrona od dwóch lat aktywnie działa w kole plastycznym NG. Kształtuje swoje umiejętności warsztatowe, pozostając jednak wierną subiektywnemu spojrzeniu. Przepuszcza świat przez filtr własnej wyobraźni, dlatego tworzy prace oryginalne, oparte na subtelnej grze barw i giętkiej linii. Wkraczący w jej świat istniejący na pograniczu harmonii i emocji. Prace Agnieszki były prezentowane podczas wystawy koła plastycznego w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Łańcucie w listopadzie 2005 r.

Okres wakacji nie stanowił dla pasjonatów sztuki przeszkody w realizacji artystycznych projektów. Zajęcia plastyczne w gimnazjum odbywały się w lipcu. Każdego dnia przez kilka godzin tętniło ono ży-

Gimnazjaliści z Handzlówki stawiają na twórczość

ciem. Magdalena Grad, Ewelina Krupczak, Agnieszka Wrona, Justyna Puziewicz i Katarzyna Trojnar z determinacją realizowały przyjęte założenia udziału w ogólnopolskim konkursie organizowanym przez Krajowy Fundusz na Rzecz Dzieci z siedzibą w Warszawie. To było niezwykle przeżycie uczestniczyć w narodzinach pomysłów i ich realizacji. Każda z dziewcząt wykonała po 30 prac w różnych technikach.

Młodzi artyści z NG rozwijają twórcze spojrzenie. Sprzeciwiając się stereotypom – tworzą z potrzeby serca. Pozwalają nam - odbiorcom i twórcom, oderwać się od szarej rzeczywistości i zapraszają do rozmowy w języku sztuki – nigdy nie jest za późno, by się go nauczyć. Odrzucają schemat – stawiają na twórczość.

Agnieszka Cieszyńska

Młodzi artyści podczas wyprawy w BWA w Rzeszowie

Wycieczki pełne wrażeń

Przed Zagrodą Garncarską w Medyni Głogowskiej

Dzieci z Przedszkola Publicznego w Głuchowie realizując treści programowe z edukacji regionalnej odwiedziły ciekawe miejsca naszego regionu. W październiku 2005 r. wybrały się na wycieczkę do Zagrody Garncarskiej w Medyni Głogowskiej. Tam miały okazję obserwować pracę garncarza pana St. Kot oraz uczestniczyć w warsztatach garncarskich, podczas któ-

rych samodzielnie lepiły z gliny. Następnie zwiedziły całą Zagrodę, obejrzały wystawę prac z gliny miejscowych twórców. Było to ich pierwsze zetknięcie się z materiałem rzeźbiarskim, jakim jest glina.

W maju 2006 r. głuchowskie przedszkolaki odwiedziły kolebkę dziedzictwa kulturowego naszego regionu-Skansen w Markowej. Podczas zwiedzania Skanse-

Skansen w Markowej

nu zapoznały się z przeszłością naszego regionu, pogłębiły swoją wiedzę na temat kultury, historii Ziemi Łańcuckiej.

Wycieczki te dostarczyły dzieciom nie tylko bogatych przeżyć i radości, ale poszerzyły i pogłębiły ich wiedzę dotyczącą naszego pięknego regionu.

Agata Zajac

Łańcucki ZOZ otrzymał ISO

W dniu 1 października 2006 r. odbyło się wręczenie certyfikatu Zarządzania Jakością ISO 9001:2000 dla Zespołu Opieki Zdrowotnej w Łańcucie na ręce Dyrektora lek. med. Krzysztofa Przyśliwskiego i Pełnomocnika ds. Zarządzania Jakością mgr Barbary Ryznar.

Wręczenia dokonali przedstawiciele Jednost-

ki Certyfikującej CESI na terenie Polski, Pani Joanna Adamczyk i Pan Łukasz Dylewski.

Zespół Opieki Zdrowotnej w Łańcucie chcąc zwiększyć wiarygodność placówki w kontaktach z pacjentami, personelem, płatnikiem, dostawcami oraz wśród

Nagroda Starosty Łańcuckiego Statuetka Świętego Michała Archanioła

W dniach od 23 września do 1 października miały miejsce Dni Powiatu Łańcuckiego. W niedzielę 1 października br. w trakcie koncertu finałowego kończącego Polsko-Ukraiński Festiwal Tańców Ludowych, jaki odbył się w maneużu Muzeum Zamku w Łańcucie została wręczona **Nagroda Starosty Łańcuckiego Statuetka Świętego Michała Archanioła**. Nagroda ta jest przyznawana tylko raz w roku za wybitne osiągnięcia społeczne, naukowe, sportowe, kulturalne, artystyczne i popularyzatorskie dla dobra Powiatu Łańcuckiego.

W roku bieżącym kapituła na swoim posiedzeniu nominowała do nagrody 3 osoby oraz przyznała nagrodę specjalną.

Laureatem V edycji konkursu został pan **Jan Bury** zgłoszony przez Wójta Gminy Markowa Przewodniczący Zarządu Fundacji Pomocy Młodzieży im. Jana Pawła II „WZRASTANIE” w Lipni-

ku. Nie żałując czasu i starań zorganizował i prowadzi liczne placówki opiekuńczo-wychowawcze i pomocy społecznej, m.in. również w Łańcucie. Angażuje się w różne inicjatywy na rzecz osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Jest osobą o wielkim sercu, świetlistą postacią która wiele lat życia i prywatnego czasu bezinteresownie poświęcił pomagając ludziom pokrzywdzonym przez los. Ponadto przywrócił świetność wielu zabytkowym obiektom m.in. Dworowi w Lipniku i Łopuszce Małej.

Ponadto wyróżnieni zostali również Bogdan Dudek – nauczyciel I LO w Łańcucie oraz Kazimierz Markowicz – członek zespołu Teatru Ziemi Białobrzeskiej w Białobrzegach. Nagrodę honorową otrzymał Marian Wrona, prezes Łańcuckiego Koła Niewidomych.

Serdecznie gratulujemy nagród.

Tekst źródłowy: www.powiat-lancut.com.pl

CHAOS czy PORZĄDEK w ATMOSFERZE? (refleksja meteorologiczna)

Od początku dziejów ludzkości człowiek patrzył w niebo ze strachem i nadzieją. Potężne zjawiska meteorologiczne i sejsmiczne napawały go grozą. Wszystko to przerastało jego umysł. Czy tak jest do dzisiaj? W pewnym sensie tak, bo marzenia o wpływanie na siły natury, nie wszystkie chcą się spełniać. Mieli więc rację Rzymianie, że „Nec Hercules contra plures” (ani H. przeciwko wielu). Czy pozostaje tylko pesymizm? Chyba nie, bo jeszcze jest drugi aspekt tego zagadnienia - świadomość prawdziwych przyczyn powstawania kataklizmów i w związku z tym, stosowanie działań zapobiegawczych. Aby tego dokonać, ludziom nauki **nie wolno bagatelizować praw fizyki**. (Np. tragedia w hali targowej na Śląsku). Te nie pozwolą się oszukać!

Człowiek rozsądny musi być przewidujący, a to przewidywanie powinien opierać na wiedzy praktycznej. /„Dobra teoria, to czysta praktyka” - powiedział nam pewien doktor na studium podyplomowym w Jeleniej Górze w roku 1979./ A więc w sprawach pogodowych trzeba się zastanowić nad tym, kiedy i gdzie mogą nastąpić klęski meteorologiczne? Współczesna synoptyka, oparta o wywiad satelitarny, jest genialna - niestety na krótką metę. Rejestruje tylko to, co „widać i słychać”. Ogranicza się więc do prognoz kilkudniowych. Na pół roku wcześniej żadnej daty spodziewanego zjawiska nie wyznaczy, nie mówiąc o miejscu tego zdarzenia. W tym wypadku można przypuszczać, że nauka meteorologii stała w „ślepych zaułku”. Należy więc sprawdzić czy słuszne są założenia, na których się opiera ?

Powszechne jest mniemanie, że w atmosferze panuje „chaos”. Gdyby ono było słuszne, nie byłoby cyklicznie powtarzających się zjawisk. Z tym z pewnością trzeba się zgodzić, że na te same skutki, muszą

c.d. na str. 38

społeczności lokalnej, przed 9-ciu miesiącami podjął decyzję o opracowaniu i wdrożeniu systemu Zarządzania Jakością według ISO 9001:2000, którą poprzedzał 3-letni okres przygotowawczy.

Po długim okresie wyťažonej pracy w dniach 5-7 lipca 2006 r. zakład poddał się ocenie przez jednostkę certyfikującą CESI. Ocena ta zakończyła się wynikiem pozytywnym.

Szczegóły pod adresem: www.zoz-lancut.pl

Krzysztof Przyśliwski – Dyrektor ZOZ w Łańcucie

CHAOS czy PORZĄDEK w ATMOSFERZE?

oddziaływać podobne przyczyny. Prawdopodobnie tu jest źródło trudności długoterminowego prognozowania. Wydaje się, że skutki działania pewnej siły, utożsamia się z przyczynami. Synoptycy z wielkim zachwytem wyjaśniają kataklizm nadzwyczajnych opadów, że „zderzyły się dwie masy powietrza w warunkach kontrastu termiczno-barycznego. Główny „winowajca” - stopień nagrzania. Na tym kończy się dociekanie przyczyn pogodowych. Czasem dodaje się, że gorące masy powietrza przyszły z południa, a zimne z północy. Przyczyna ruchu: różnica ciśnień z powodu nagrzania. Tak koło się zamyka. Przypomina to psa, który kręci się w kółko za swym ogonem. Czy mamy sytuację bez wyjścia? Jak rozwiązać ten problem?

W tym „śledztwie meteorologicznym” trzeba jeszcze postawić kilka zasadniczych pytań: czym meteorologia tłumaczy skrajną różnorodność aury w okresie kilkunastoletnim? Np. cyklony w wyższych szerokościach geograficznych i dlaczego „lekcważy” siły pływowe?

Nad tymi zagadnieniami zastanawiam się od początku lat 60 - tych ub. wieku. Swoje spostrzeżenia konfrontuję z tradycją i z kalendarzem astronomicznym. Te wieloletnie dociekania można streścić w postaci bardzo krótkiego wniosku: **pogoda zmienia się w rytmie deklinacji faz Księżycy w podstawowym okresie 18,6 - letnim** (zmiana oscylacji okołorównikowej od plus, minus 18 stopni kątowych, do plus, minus 28 stopni 42 minuty z sekundami w br.). Tę hipotezę można sprawdzać na bieżąco, w każdym tygodniu, miesiącu, w ciągu roku i w okresie prawie 19 - tu lat. Stosując metodę heurystyczną, na podstawie obserwacji można zauważyć, że nasze spostrzeżenia - „puzzle”, układają się w piękny, wyraźny obraz.

Ciągle dręczy mnie pytanie czy synoptycy zauważyli, że pogoda często zmienia się w tym samym dniu tygodnia? /prawdopodobnie to ich nie obchodzi /. Gdyby się temu bliżej przyjrzeni i porównali z pozycją deklinacyjną Księżycy, może odkryliby dziwną zgodność pomiędzy meteorologią i astronomią ?

Tak głośno mówi się o ociepleniu klimatu, ale zapomina się, że ostatnie pięćdziesiąt lat ub. wieku było mokre i upałów nie było. A przecież ostatnia zima na początku br. roku była ciężka - wielokrotnie temperatura przekraczała minus 30 stopni C. Wyjaśnienie tych „anomalii” mamy w tradycji i ...w astronomii. Ta pierwsza mówi, że „jaka zima, takie lato”, a astronomia pokazuje prawie ten sam równoleżnik, do

którego dochodzi Księżyc w tych porach roku. Można się więc spodziewać, że następna zima też będzie ostra, jeśli jest plus 30 stopni w lecie, to w zimie powinno być minus 30 s.C.

No, dobrze, ale skąd ta różnica pomiędzy mokrym końcem wieku, a obecnym upalnym latem ?

Astronomia tę zagadkę znowu prosto wyjaśnia: w pierwszym przypadku, Księżyc oscylował wewnątrz pasa równikowego i w 2000 roku przekroczył Zwrotniki Raka oraz Koziorożca - przestało padać, zaczęły się lata suche i nawet upalne. Najciekawsze jest to, że największe opady nawiedziły górne dorzecze Odry, a obecnie już drugi rok południowo -wschodnią Polskę atakuje niż bałkański. Podobnych zjawisk meteorologicznych należy się spodziewać za 18,19 lat.

Śmiem twierdzić, że wektor pola grawitacyjnego Księżycy działa tak w naszej atmosferze, jak potężne, niewidoczne „mie-

szadło”. Jeśli źródło grawitacji przemieszcza się o ponad 10 stopni dalej na północ i o tyle na południe, to nie należy się dziwić, że mamy wreszcie normalne zimy i normalne lata. Wtedy uwypuklenie powłoki gazowej Ziemi ma miejsce w wyższych szerokościach geograficznych. Sprzyja to powstawaniu rozległych niżów i wyżów w wyższych szerokościach geograficznych. Przecież rozumowanie takie jest logiczne!

Tak więc na podstawie minionych prawie 19-tu lat, można w ogólnych zarysach, prognozować sobie pogodę prawie na 20 lat do przodu. Stosując metodę grawitacyjną w prognozowaniu, zauważymy, że „puzzle” układają się w przejrzysty obraz. Piszący te słowa, obserwujący zjawiska meteorologiczne i fakty astronomiczne, czuje się tak, jakby słuchał najpiękniejszego koncertu symfonicznego, zgodnego z partyturą. Zatem, przekonanie o chaosie w przyrodzie trzeba wyrzucić do kosza?

Łańcut, 02. 07. 2006. r. Marian Gluszek

Wielkie ucieczki (część III)

Moja droga do Szwecji

Pod koniec jednego tygodnia przez dwa dni panował na morzu sztorm. Jak zwykle ja, Józek, Tadzik i Marian poszliśmy na zabawę by trochę się rozerwać i potaćzyć. W przerwie zabawy Tadzik podszedł do dwóch szwedzkich marynarzy i wdał się w dyskusję. Porozumienie się nie sprawiło mu problemu bo znał niemiecki. Zauważył to oficer z WOP-u. Podszedł do niego i powiedział: „Jutro macie zgłosić się na komendę”. Po czym Tadzik podszedł do nas i opowiedział o zajściu. Cała nasza czwórka zebrała się na środku sali i na cały głos zaczęliśmy śpiewać „Zakwitwały jabłonie i grusze”. Wszyscy się na nas patrzyli i bili brawa. Oficer z WOP-u podszedł znowu do Tadzika i powiedział: „Już nie potrzebujecie jutro meldować się na komendzie”.

Kilka dni przed trzecią próbą naszej ucieczki w „Barce” odbyło się Walne Zebranie organizacji ZMP. Ponieważ moja ewidencja wojskowa była w firmie, wiadano, że jestem jej członkiem. W porządku zebrania dziennego był m.in. wybór nowego zarządu. Podano wniosek, aby kandydaci na przewodniczącego zgłaszali się na ochotnika, jednak nikt się nie zgłosił. Ktoś zaproponował, aby inni zgłaszali swoich kandydatów. Jeden z członków zebrania wstał i zaproponował mnie. Nie chciałem się zgodzić, tłumaczyłem, że nie jestem kompetentną osobą, i że nie sprostam temu zadaniu, ale to nie pomogło. W głosowaniu wszyscy podnieśli ręce, niektórzy po dwie – zostałem wybrany. Podszedłem do po-

dium i podziękowałem za wybór i zaufanie. Funkcja jaką mi powierzono obarczyła mnie dużym obowiązkiem i odpowiedzialnością za działalność organizacji. Wątpiłem czy temu podołam Powiedziałem tylko: „Przyszłość pokaże, czy wybraлиście odpowiednią osobę i czy wywiążę się z powierzonych mi zadań”. Nikt nie miał pojęcia co miałem na myśli, mówiąc te słowa.

27 czerwca 1951 r. nadarzyła nam się jeszcze jedna, być może już ostatnia szansa. Jeden z członków załogi, którego uważaliśmy za „człowieka z kontaktami”, otrzymał telegram zawiadamiający o śmierci matki i z tego powodu dostał 3 dni wolnego. Drugiego z załogi oszukaliśmy, mówiąc, że wypływamy w morze o 23 - cie, zamiast o 22-giej godzinie, jak było planowane. Schowałem Olka i Mariana do zbiornika. Podpłynęliśmy pod placówkę WOP-u, oficer sprawdził książkę morską i rzekł: „Dziś w morze nie popłyniecie”. Zdziwieni pytamy dlaczego? „Bo za małą macie załogę. W pięciu nie jest dozwolone, najmniej musi was być sześciu”. Józek tłumaczył, że jeden otrzymał przepustkę na pogrzeb mamy, a drugi nie zjawił się, a musimy płynąć bo mamy nałożone duże plany. Po chwili zjawił się dyrektor „Barcki” - mieszkał on obok placówki WOP-u i musiał widzieć przez okno, że tak długo stoimy, zapytał się więc dlaczego? Oficer wyjaśnił mu sprawę. „Panie poruczniku, my mamy takie duże plany, leżymy w tyle na sto ton i musimy to nadrabiać” – nalegaliśmy. Dyrektor rzekł: „Niech ich

Pan wypuści. To są młodzi ludzie, zgrana załoga, dadzą sobie radę”. Żołnierze sprawdzili kuter, oficer przybił pieczętkę na książce morskiej i wypłynęliśmy w morze. Nasze serca uradowały się. Dwóch z załogi, którzy nie wiedzieli o naszej ucieczce położyło się spać. Gdy wystarczająco odpłynęliśmy od wybrzeża, wypuściliśmy Olka i Mariana ze zbiornika. Poszliśmy wszyscy na rufę i padliśmy sobie w objęcia. W oczach mieliśmy łzy szczęścia, że narreszcie poczuliśmy się wolni i z żalu, że zostawiamy za sobą ojczysty kraj, rodzinę i miłość. Popatrzyliśmy jeszcze, może już po ostatni, na latarnie morską, która tyle razy w sztormach i we mgle wskazywała nam drogę do portu.

Płynęliśmy całą noc. Olek, Marian i Tadzik byli w sterówce z Józkiem szyprem, a ja chodziłem z pistoletem w kieszeni po pokładzie. Rano przyszli dwaj z załogi, którzy spali i pytali dlaczego nie zarzucamy sieci? Odpowiedziałem, że dziś łowić nie będziemy. Dlaczego? “Płyniemy do Szwecji. Jest nas pięciu na kutrze i nie ważne się robić jakiegóż sabotażu.” Zdziwili się też, gdy zobaczyli na kutrze obcych ludzi. Nie mieli żadnej szansy, by nam stawić opór. Na kutrze mieliśmy radio komunikacyjne. Na morzu informowaliśmy się z innymi kutrami o połowach i położeniu geograficznym. Wszystkie rozmowy podsłuchiwane były przez WOP. Minęło około godziny, jak przepłynęliśmy obok duńskiej wyspy Bornholm. Usłyszeliśmy wołanie: „Walery!!! Walery!!! odezwij się”. Milczeliśmy, ale po krótkiej naradzie zdecydowaliśmy się odpowiedzieć, żeby nie budzić podejrzeń co się z nami dzieje. Obawialiśmy się, że mogli wysłać ścigacze, albo nawet samolot by nas odszukać. Był tylko jeden kuter oprócz nas, miał słabe połowy, więc chcieli dowiedzieć się czy u nas jest lepiej. Odpowiedzieliśmy, że właśnie wyciągnęliśmy pierwszy trał, i że mamy mnóstwo ryb, podaliśmy również nieprawdziwą pozycję. Wołali nas przez radio jeszcze wiele razy, ale już nie odpowiadaliśmy. Byliśmy już nie daleko Szwecji.

Patrząc przez lornetkę, widzieliśmy kształt szwedzkiego łądu. Zbliżaliśmy się do wód terytorialnych i czuliśmy się już bezpiecznie. Po wypłynięciu do portu w Simrishamn zacumowaliśmy kuter do mola. Przyszedł urzędnik portowy i pytał po niemiecku czego chcemy? Odpowiadamy: “Chcemy prosić o prawo politycznego azylu”. Odpowiedział: “Musicie zaczekać, aż przyjdzie policja. Do tego czasu nie wolno wam się z nikim kontaktować”. Dostaliśmy jedzenie, chleb, kiełbasę i szynkę. Koło kutra zebrała się grupa ludzi i spoglądała na nas. Po paru godzinach przyjechała policja, oddaliśmy im pistolet. Wzięli nas na przesłuchanie, mieli dwóch polskich tłumaczy. Pozostali z załogi zostali na kutrze, chcieli wrócić do kraju. Po przesłuchaniu wzięto nas do dwóch poli-

cyjnych samochodów. Policja powiadomiła nas, że Polskie Władze Konsularne przyjechały z Malmö, są tu i chcą z nami rozmawiać, my jednak odmówiliśmy spotkania. Zawieźli nas do obozu przejściowego w Landskronie, tzw. „Cytadeli”, która otoczona była dwoma pierścieniami głębokich rowów wypełnionych wodą. Wejście na teren obozu prowadziło przez zwodzony most. Tu spotkaliśmy Polaka, Hiszpana i kilku Jugosłowian. Nie wolno nam było wychodzić poza obręb obozu. Po dwóch tygodniach zawieźli nas do rolnika na przerywanie buraków cukrowych. Pracowaliśmy tam dwa dni, dostaliśmy po 10 koron za dzień i wyżywienie. Po trzech tygodniach otrzymaliśmy prawo azylu politycznego. Zaprowadzili nas do sklepu z odzieżą i kazali wybrać sobie na kredyt ubranie, należność mieli nam później odciąć z zarobków.

Wieczorem wsadzili nas w pociąg i powiedzieli, żeby nie wysiadać, aż ktoś po nas nie przyjdzie. Jechaliśmy całą noc. Rano dojechaliśmy do Kryl. Do wagonu wszedł młody mężczyzna i zapytał czy jesteśmy Polakami, i że teraz pojedziemy z nim. Przesiedliśmy się do innego pociągu, którym dotarliśmy do Morgongálva.

Tam każdy dostał własny umeblowany pokój, dano nam na tydzień kupony żywnościowe, pokazano stolówkę i zawieziono do fabryki produkcji maszyn rolniczych, gdzie czekała na nas praca. Ponieważ ja miałem zawód techniczny, praca w fabryce szła mi sprawnie.

Zaczęliśmy nowe życie na wolności choć początki nie były łatwe. Brak znajomości języka utrudniał kontakty z ludźmi, przez to nieraz czułem się jak bez ręki. Kursów języka nie było, trzeba było samemu się uczyć. Szwedzi przyjęli nas dość gościnnie. Zaprośili nawet do domu na pierwsze święta Bożego Narodzenia. Ale byli i tacy, którzy krzywo na nas patrzyli, głównie komuniści. Gdy opowiadaliśmy o tym nieludzkim sowieckim, komunistycznym systemie, ostrzegali nas, żeby nie siać „propagandy”. Dziwiło nas to, przecież w Szwecji panowała wolność i ludzie żyli dobrze. Nawiązaliśmy kontakt z redaktorem Robertem Żabą, który przeprowadził wywiad z nami na temat ucieczki i opublikował go w Stockholm Tidningen i Dagens Nyheter. Pokazał nam piękne miasto Sztokholm i skontaktował nas z Radą Uchodźstwa Polskiego, gdzie udzielono nam pożyczki 30 koron dla każdego. Później mieliśmy kontakty z dziennikarzem Jerzym Adamskim. Na początku chodziliśmy wszyscy razem na zabawy, do kina czy na spacer. Pamiętaliśmy stalinowską propagandę wciskającą jak źle jest na zachodzie. Tymczasem przekonaliśmy się, że zachód to zupełnie przeciwieństwo tego co nam mówiono. Zaczęliśmy oddychać świeżym powietrzem. Szwecja w porównaniu do Polski

stała bardzo wysoko technicznie, a ludzie mieli wysoki standard życiowy. Nie było widać różnic między zamożnymi i biedniejszymi ludźmi. Ludzie mało chodzili do kościoła, ale byli na bardzo wysokim poziomie moralnym i etycznym. Przystępstwa były bardzo rzadkim zjawiskiem.

Po roku Józek przeniósł się do Sala i pracował tam jako fryzjer, później wyemigrował do Kanady, a za nim Olek. Marian ożenił się i został w Morgongálvie.

Dla mnie też miał być tu tylko przystanek. Myślałem, że za rok lub dwa wyjadę do ojca do Kanady, los chciał inaczej. Przepracowałem tu 3 lata i razem z Tadzikiem pojechaliśmy na pierwsze wczasy w Szwecji, na wyspę Gotland. W drodze powrotnej odwiedziliśmy kolegę w Södertälje. Powiedział nam, że Scania Vabis - fabryka produkcji samochodów ciężarowych poszukuje ludzi do pracy. Poszliśmy do urzędu personalnego. Tam powiedziano nam, że praca jest ale musimy mieć świadectwo zakończenia pracy z poprzedniego miejsca. Tydzień później pracowaliśmy już w fabryce. Tu poznałem moją przyszłą żonę Szwedkę. W 1959 roku dowiedziałem się, że mama wyjechała z kraju do ojca. Myślała, że tam również będzie ja. Miałem już 33 lata i planowaliśmy z żoną, że w podróż poślubną pojedziemy do Kanady na spotkanie z rodzicami. Niestety mamy już nie zobaczyliśmy. Krótko przed naszym przyjazdem zginęła w wypadku samochodowym.

Spotkanie z ojcem było dramatyczne. Trzymaliśmy się z ojcem w objęciach przez długą chwilę i płakaliśmy. Nie mogliśmy po tylu latach rozłąki napatrzeć się na siebie. Ojciec chciał abyśmy zostali w Kanadzie. Miał dla mnie dobrą pracę. Jednak moja żona przekonywała mnie: “Tak, Ty będziesz miał tu dobrze, a ja muszę się wszystkiego od nowa uczyć – wracajmy do Szwecji”. Posłuchałem jej i nigdy tego nie żałowałem. Życie w Szwecji ułożyło mi się bardzo dobrze.

Pierwszy raz o wizę do Polski starałem się w 1970 r. Odmówiono mi. Namówiłem żonę, żeby sama pojechała i poznała moją rodzinę. Nie chciała jechać, ale załatwiłem jej tłumaczkę i zdecydowała się. Wyjechała na tydzień. Ja w tym czasie byłem w Ystad u jej wujka. Wychodziłem codziennie na brzeg morza i patrzyłem w stronę Polski.

W Scani pracowałem przez 37 lat. Najpierw przez 15 lat w produkcji części samochodowych, a później po ukończeniu dwóch kursów technicznych przez 22 lata w Centrum Technicznym (Laboratorium) przy rozwoju i próbach silnika dizla. W roku 1991 przeszedłem na emeryturę. Angażowałem się w działania politycznie na rzecz wolnej Polski. Należałem do Rady Uchodźstwa Polskiego w Sztokholmie, byłem również członkiem w ZKP w Vesterås

Moja droga do Szwecji

(Związek Kombatantów Polskich). Od roku 1975 byłem sekretarzem w Stowarzyszeniu Polaków w Södertälje zrzeszającym, część emigracji niepodległościowej i tej po PRL-owskiej, która później razem z CZOP-em (Centralny Związek Organizacji Polonijnych) bojkotowała naszą działalność na rzecz Solidarności i wolnej Polski. W grudniu 1981 r. gdy w Polsce wprowadzono stan wojenny, byłem inicjatorem założenia i prezesem Komitetu Solidarności w Södertälje. Działalność ta nie była w stu procentach bezpieczna. Z UB z Warszawy otrzymywałem listy z podszytymi groźbami „kwasu siarkowego i jadowitych strzał”. Po upadku komunizmu w Polsce w ramach Komitetu Solidarności z Polską, przy pomocy członków, rodaków i przyjaciół szwedzkich, organizowałem pomoc humanitarną dla mojego kraju. Do dnia dzisiejszego wysłanych zostało 118 transportów, większość z nich osobiście pilotowałem. W roku 1989, gdy nastąpiły zmiany społeczno-polityczne w Polsce, pojechałem z żoną do kraju. Była to jedna z najpiękniejszych chwil mojego życia. Po 38-śmiu latach rozłąki, znowu zobaczyłem polski ląd i stanąłem na ojczyźnej ziemi, by móc ją przytulić i ucałować, spotkać rodzinę i przyjaciół. I tym wydarzeniem koło mojego życia zostało zamknięte.

Gdy kolega Tadzik był kilka lat temu w Kołobrzegu, spotkał znajomego z dawnych czasów. Dowiedział się, że WOP i UB byli już na naszym tropie, i że nasze aresztowanie było tylko kwestią czasu.

Odwiedziny w Polsce i kontakty z macierzą dały mi dużo energii i motywacji do organizowania dalszej pomocy. Wiele zawdzięczam mojej żonie Ingrid, która polubiła mój kraj. Bez jej wsparcia, pomocy i oddania mój bilans pracy dla Polski i moje życie, miałyby całkiem inną wymowę. Wiele zawdzięczam także rodakom w kraju, którzy za niesioną pomoc obdarzyli mnie ciepłym sercem, uznaniem i gościnnością. Dało mi radość i zadowolenie życiowe. Jestem ogromnie wdzięczny naszym przyjaciołom z Polski oraz Szwedom, którzy przez tyle lat nas wspomagają. W grudniu będzie 25 lat tej niestrudzonej pracy dla mojego „starego” kraju.

Z naszej piątki Józek i Olek, ci którzy wyjechali do Kanady już nie żyje. Pozostałych dwóch mieszka w Szwecji i boryka się z problemami zdrowotnymi. Ja wkrótce skończę 80 lat. Nie patrzę już w przyszłość, bo tam nic na mnie nie czeka, często spoglądam jednak za siebie, bo tam jest odblask mojego życia i miłe wspomnienia.

Mieczysław Nycz
24 marca 2006 r., Szwecja

Historia Krzyża na Kraczkowskich Błoniach

*Krzyżu Chrystusa bądźże pochwalony
Na wieczne czasy bądźże pozdrowiony
Z Ciebie moc płynie i męstwo
W Tobie jest nasze zwycięstwo*

Nad wzgórzem Kraczkowskich Błoni od wielu lat góruje krzyż. Pierwszy krzyż na tym miejscu został postawiony na przełomie wieków XIX i XX i poświęcony przez ks. Stojałowskiego. Ksiądz Stanisław Stojałowski (1845-1911), duszpasterz o ogromnej wrażliwości społecznej, na łamach wydawanego przez siebie pisma „Wieniec i Pszczółka”, prostym, chłopskim językiem uświadamiał polskiemu rolnikowi jego przyrodzone – dzisiaj powiedzielibyśmy naturalne – prawa społeczne i ludzkie.

Z dużym oddźwiękiem jego słowa spotkały się we wsi Kraczkowa. Ksiądz znalazł tu pilnych czytelników swoich pism i zwolenników głoszonych przez siebie poglądów.

Jednym ze zwolenników księdza Stojałowskiego, który realizował jego politykę społeczną był rodowity Kraczkowianin, Tomasz Szajer – poseł do Sejmu Galicyjskiego (wraz z Antonim Bombą z Budziwoja i Wincentym Witosem).

20 października 1901 r. na kraczkowskich błoniach, na naturalnym kopczyku, na gruncie Jakuba Skoczylasa ustawiono Krzyż upamiętniający początek XX wieku. Zbudowano go z inicjatywy owego Jakuba Skoczylasa, przy wsparciu naczelnika gminy Jana Uchmana. Drewno na Krzyż dali Łukasz Uchman i Paweł Szydełko, a pracę wykonali Józef Sobkowicz z Przedmieścia Łańcuckiego i Józef Kunysz z Kraczkowej.

Do Kraczkowej na poświęcenia Krzyża, oprócz Ks. Stojałowskiego, przybył poseł Fijak.

Od tego czasu, w tym miejscu odbywały się uroczystości religijno-patriotyczne. Górujący nad okolicą Krzyż, widoczny z

Ocalmy od zapomnienia

Oddziałowe Biuro Edukacji Publicznej Instytutu Pamięci Narodowej w Rzeszowie ogłosiło w maju 2006 roku wyniki konkursu *Ocalić od zapomnienia*. Wśród nagrodzonych prac znalazły się wspomnienia zebrane i opracowane przez uczennicę Publicznego Gimnazjum w Wysokiej. Dominika Broszkowska otrzymała wyróżnienie pierwszego stopnia za pracę *Spotkania po latach*.

Konkurs *Ocalić od zapomnienia* był organizowany już po raz czwarty, jednak po raz pierwszy dopuszczono do udziału w nim gimnazjalistów. Celem pomysłodawców konkursu było zainteresowanie młodych ludzi historią lokalną i nawiązanie przez nich kontaktu z osobami ją tworzącymi. Uczniowie mieli zebrać i opracować mało znane i niepublikowane relacje i wspomnienia dotyczące najnowszej historii Polski.

Fragmenty nagrodzonej pracy zostaną zamieszczone w następnym numerze Głosu Gminy Łańcut.

Anna Trawka

Łańcuta, a nawet Leżajska, przetrwał prawie do końca II wojny światowej.

Krzyż ten był oddany Bogu na chwałę i ludowi na pociechę. Był pośrednikiem między Bogiem a ludem oraz ochroną pól i zagród przed klęską huraganu, gradobicia, powodzi i pożaru. Obejmował wszystkich zasięgiem swoich ramion do pamiętnej nocy z 29 na 30 lipca 1944, kiedy to wojska bolszewickie stacjonujące tutaj ścięły ten krzyż, używając go do gotowania stawy w polowej kuchni. Pozostał tylko dąb rosnący obok - niemy świadek tamtego barbarzyństwa.

Mieszkańcy Kraczkowej pragnęli odbudować krzyż, ale sytuacja polityczna nie sprzyjała takiej inicjatywie. Od czasu spalania krzyża na okolicę spadały huragany, powódzie i gradobicie, które były rozumiane jako upomnienie się Pana Boga o powrót krzyża na Błonie.

Dopiero powstanie Solidarności dało nadzieję na odbudowę krzyża. Nowy Krzyż został postawiony ze zbiórki funduszy wśród mieszkańców Kraczkowej. Uroczystość postawienia nowego Krzyża na Błoniach miała miejsce 16 sierpnia

Pamiętkowa tablica z 1981 r.

nia 1981 r. i stała się wielką manifestacją religijno-patriotyczną.

Krzyż został poświęcony przez ks. dziekana Józefa Pelca z Białobrzeg. U stóp krzyża została umieszczona pamiętkowa tablica, na której widnieje napis „Niech będzie pochwalony Pan nasz Jezus Chrystus. Krzyż ten wzniesiony Bogu na chwałę, ludowi polskiemu na pociechę poświęcony 20 października 1901 roku przez ks. Stanisława Stojalowskiego, obalony w lipcu 1944, podniesiony na nowo dla upamiętnienia wytrwałego i ofiarnego ruchu chłopskiego, w imię prawdy i sprawiedliwości w I rocznicę polskiego sierpnia

przez NSZZRI Solidarność. Kraczkowa, 15 sierpnia 1981.” Niestety, mroźna noc grudniowa stanu wojennego na długo nie pozwoliła na dokończenie dzieła, jakim było umieszczenie na krzyżu wizerunku Pana Jezusa Ukrzyżowanego. Dopiero teraz, w 105 rocznicę jego powstania i 25 odbudowy staraniem Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej w Kraczkowej z prezesem Tadeuszem Bukiem udało się wykonać i umieścić na krzyżu wizerunek Pana Jezusa Ukrzyżowanego.

Uroczystość poświęcenia wizerunku przypadła w 350 rocznicę Ślubów Królewskich Jana Kazimierza i 50 rocznicę Jasnogórskich Ślubów Narodu, gdzie Naród przyrzekał m.in. wierność Bogu, Krzyżowi i Kościołowi Świętemu.

Poświęcenia dokonał ks. Bp. Marian Rojek w niedzielę 20 sierpnia 2006 r. Uroczystość zgromadziła liczną rzeszę Kraczkowian i mieszkańców okolicy.

Materiały opracowano dzięki uprzejmości Ks. Proboszcza Parafii Kraczkowa Mieczysława Biziora oraz na podstawie „Jednodniówki stulecia Kraczkowskiego Krzyża” wydanej przez Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” w Rzeszowie, z 19.08.2001 r. Serdecznie dziękujemy - Redakcja

Teresa Gałczyńska

Rada Gminna w Albigowej cz. I

Analiza zachowanych protokołów zebrań Rady Gminnej, w oparciu o które powstał ten artykuł, dostarcza bogatego materiału o treści historycznej, dokumentującego życie mieszkańców wsi Albigowa na początku XX wieku.

Radę tworzyło do 1902 r. - 12 radnych, od 1903 - 18 radnych, z tego 7 z poprzedniej Rady, a 11 nowych członków. Spośród nich wybierano naczelnika i jednocześnie wójta (byli to kolejno od roku 1897: Walenty Kluz „od Kościoła”, Jakub Kuźniar, Franciszek Reizer „od Figury”, Wojciech Szpunar „z Pustki”), jego zastępcę - podwójciego, dwóch asesorów. W roli radnych występowali też księża kanonicy - Antoni Tyczyński i Edward Sandalowski.

Pisarzem gminnym był Franciszek Jarsiewicz, potem Tomasz Szpunar, a następnie od 1909 do 1935 r., Franciszek Falger, który ukończył kurs pisarski we Lwowie. Pisze on, że groszem publicznym gospodarowano oszczędnie, budżety gminne zestawiane były troskliwie, na wydatki administracyjne Rada miała 309 koron za prawo polowania i procent od obligacji, a główne przychody na wydatki to dodatki do podatków wypłacane przez Urząd Podatkowy.

Posiedzenia Rady Gminnej do roku 1885 odbywały się w „Szkolówce” - budynku stojącym na dawnym cmentarzu z południowej strony kościoła, od 1886 r. w nowo wybudowanej szkole powszechnej, a od 1907 r. gminna kancelaria mieściła się w pożydowskiej karczmie zwanej sądową. Budynek i do tego około 600 sążni ogrodu kupiono od Żyda Wele Melona za 4050 koron. Kontrakt podpisano 11 IV 1907 r.

Dom kryty gontami miał dwie izby, dwie komory i sieni. Odrestaurowano go, by mógł służyć za gminną kancelarię, komory przerobiono na salę posiedzeń, z połowy sieni zrobiono małą kajutę na areszt. W 1921 r. dom ten sprzedano, a na jego miejscu w tym samym roku wybudowano obszerny, drewniany Dom Ludowy i tam na jesieni przeniosła się Rada Gminna.

Prace Rady Gminnej we wsi Albigowa dotyczyły takich spraw jak: rozszerzenie cmentarza, podtrzymanie dobrych obyczajów, pomoc ubogim i sierotom, rozbudowa szkoły powszechnej, utrzymanie dróg i mostów, udzielanie koncesji na handel, przyznawanie prawa przynależności. Zwierzchność gminna miała dużą władzę, rządziła gminą, pilnie strzegła jej majątku, godziła zwaśnionych i w razie ostrych konfliktów i zatargów mogła ukarać winnych.

Rada uchwałała wynagrodzenie policjantowi, organiście, akuszerce, wartnikom (nocnym strażnikom), strażnikowi polowemu, stróżowi kościelnemu, detaksatorowi szacującemu szkody polowe, osobie obsługującej wagę do ważenia bydła, oglądaczowi bydła i zwłok (chodzi o padłe zwierzęta), pisarzowi, asesorom, posłańcowi pocztowemu.

Jedna z uchwał brzmiała: „Naczelnik gminny wnosi Radzie Gminnej, by uchwalono organistowi zamiast zbierania od posiadaczy w gminie zbożnych snopków i innych danin, pensyj pieniężną kwotę. Rada Gminna przyjmuje takowy wniosek i jednogłośnie uchwalamy, by na rok 1905 na pensyj organistowi do budżetu wstawiono 500 koron. Zarazem uchwalono, by organista do domów w gminie chodził 2 razy tj. 1. spis do wydawania kartek do spowiedzi, 2. roznoszenie kołody przed Bożym Narodzeniem”.

W 1907 r. Rada Gminna uchwaliła kupno wagi potrzebnej do ważenia bydła i trzody przed wyjazdem na jarmark, aby ochronić gospodarzy przed nieuczciwością kupujących i pośredników. Przypisywano jej duże znaczenie w podniesieniu hodowli i obrocie zwierzętami. Postawiono również budkę do umieszczenia tej wagi, wydając łącznie kwotę 220 koron z kasy gminnego funduszu administracyjnego. Waga najpierw stała przy karczmie sądowej, potem przy Domu Ludowym, a w 1952 r. Gminna

c.d. na str. 42

Rada Gminna w Albigowej

Spółdzielnia przeniosła ją do nowo wybudowanej szopy na gruncie pożydowskim Chaima Kestena na skotniku.

W roku 1912 zajmowano się sprawą uporządkowania „grzebowiska” i jego powiększeniem, bo teren na pochówek się kończył. Naczelnik gminy rozmawiał z Sebastianem Kuźniarem i Józefem Tomaszkiem o wykupie gruntu pod cmentarz. Dwa lata później, po pertraktacjach, zawarto ugodę, dobito targu i powiększono go o grunt (za 2600 koron) Katarzyni Falger, żony Jędrzeja. Dzięki Sebastianowi Kuźniarowi uchwalono zakupić na podstawie wywłaszczenia. Nadawała się ona, bo zagrzebano tam krowę padłą na węglik, w odległości 300 m nie było domu mieszkalnego, studzien, „dostęp jest dobry i o każdej porze możliwy”.

W 1917 r. radzono nad ogrodzeniem cmentarza i „*uchwalono tymczasowo ogrodzić żerdziami lub drutem, a następnie zasadzić żywopłotem grabowym względnie głogowym*”. Rada zobowiązała się także dopomóc komitetowi parafialnemu w postawieniu krzyża na cmentarzu.

W 1919 r. kontynuowano wykup terenu i na ten cel ustalono składkę w kościele, która przyniosła 800 koron, a dalsze brakujące 800 koron radni mieli zebrać na wsi i dlatego wybrano sześć par i podzielono rejony zbiórki.

Do ważnych zadań Rady Gminnej należało utrzymanie dróg, wycinanie rozrastających się przydrożnych drzew, naprawianie urwanych brzegów i obsadzanie ich faszyną.

Na posiedzeniu w dniu 1 VII 1900 r. tak radzono: „*Naczelnik gminy Walenty Kluz kompletnie zgromadzonej Radzie Gminnej przedkłada, że droga wiodąca ze wsi zwana „skotnik” obok koszykarni jest nie do przebycia, bo jest błotnista i wąska, ponieważ jest wąwozista przez to wąską, a posiadaczom gminnym niezbędnie do wyjazdu i przyjazdu jest potrzebna, a jest gminną. Kompletnie zgromadzona Rada Gminna jednogłośnie orzekła, by podać do Świątnego Wydziału Powiatowego prośbę, by Świątny Wydział zechciał u którego z sąsiednich posiadaczy obok tej drogi z gruntu tychże kupić szerokości 2 metry, to ta droga do lepszego stanu doprowadzoną być może.*”

Prestacja drogowa bywała różna i ustalano ją co roku. W 1910 r. mieszkańcy zobowiązani byli do usuwania śniegu i do poprawy dróg po dwa dni piesze lub konne. „Wykupno” jednego dnia roboczego wynosiło 1 koronę i 60 halerzy, a ciąglego 5 koron. W 1913 r. były to również dwa dni robocizny pieszej lub konnej z każdego

numeru na drogę od Handzlówki do gościńca rządowego. W 1920 r. do naprawy dróg wyznaczono cztery dni konne dla posiadaczy koni i cztery dni piesze. Dla tych, którzy nie mogli odrobić prestacji, ustalono za wykupienie dnia pieszego 150 marek, za dzień konny 600 marek. W 1926 r. jeden dzień parokonny liczył się za sześć dni pieszych, jeden dzień jednokonny za cztery dni piesze. Za dzień pieszy można było zapłacić 1,35 gr, dzień jednokonny 5,30 gr, a parokonny 8 zł.

W 1927 r. za lokalne uznano drogi: - od Sebastiana Bytnara na dole po wschodniej stronie do Antoniego Bartmana - od Jana Bara do Jana Ulmana - wyjazd koło Franciszka Trojnara - od Kramarki do mostu przy kościele tak zwana wąska ulica - od skotnika koło Tomasza Rejzera do rzeki - koło akuszarki do rzeki - koło Chrzanówki przez rzekę do Walentego Sobka - droga popod Honie - droga tzw. gościńczyk od Handzlówki aż na skotnik przed Szymona Kuźniara - droga na Budach.

Za drogi ekonomiczne – komunikacyjne Rada uznała: - od Handzlówki po zachodniej stronie aż do gościńca wojewódzkiego przez skotnik – od skotnika koło kościoła do gościńca wojewódzkiego przez Jaroszówkę – od Wojciecha Bartmana po zachodniej stronie aż po gościniec do wylotu koło koszykarni – od mostu przy Królce po wschodniej stronie wsi aż do gościńca wojewódzkiego na tzw. stary folwark – od kościoła po wschodniej stronie w górę aż do wylotu koło Stanisława Bema do drogi

z Handzlówki – od granicy Handzlówki na Krzyżku do granicy Woli Rafałowskiej – od młyna hr. Potockiego do granicy gminy Wysokiej drogą prowadzącą do Rzeszowa.

W związku z tym, że przez wieś płynie rzeka Sawa, trzeba było pilnować kładek – naprawiać popsute, budować nowe, bo służyły mieszkańcom w sprawnym poruszaniu się po wsi. Dlatego w protokole z dnia 2 IX 1901 r. możemy przeczytać, że: „*Przy kompletnie zgromadzonej Radzie Gminnej wniósł wójt Walenty Kluz, że most zwany pod kościołem przez powódź zupełnie został zniszczonym, a konieczne potrzeba ten most, by odbudowano, więc wnosi Naczelnik gminy Walenty Kluz, aby pozostały do przejazdu wolne potrzeby, drobne, a konieczne, na nowo zbudowanym [...] i to pod temi warunkami, by po odbudowaniu nowego mostu przez tenże most z gminy tu-tejszej ani też spoza obrębu gminy nie przewożono obornika, nie gnanie bydła było nikomu nie dozwolone pod surową karą*”. Sprawa kupna czterech kładek w poprzek rzeki poruszana była w 1912 r.

Rada Gminna dbała o oświatę i budowę, a następnie rozbudowę szkoły powszechnej.

W 1919 r. zainteresowano się budową łaźni gminnej, która „podniosłaby zdrowotność mieszkańców”, ale z uwagi na brak środków sprawę miano rozpatrywać przy budowie Domu Ludowego. Wiadomo, że do jej budowy nie doszło.

ciąg dalszy w następnym numerze GGL

Stowarzyszenie Promocji i Rozwoju Wsi Handzlówka realizuje Projekt

„OBRAZY PRZESZŁOŚCI” dofinansowany przez Fundację Wspomagania Wsi z programu „Kultura Bliska”

Celem projektu jest zachowanie części lokalnego dziedzictwa kulturowego - **starych fotografii i klisz z końca XIX i XX wieku** obrazujących kulturę materialną, pracę, życie codzienne i społeczne, tradycje, zwyczaje i kulturę z tamtego okresu, a następnie wykorzystanie ich do celów edukacyjnych, promocyjnych. Utrwalona na zdjęciach zostanie też ciekawa, ale ginąca kultura materialna pozostawiona przez naszych ojców.

W ramach Projektu zostaną zgromadzone (wypożyczone od posiadaczy) stare fotografie i klisze z ubiegłych wieków, zagrożone bezpowrotnym zniszczeniem i zagubieniem. Takie obrazy to ostatni świadkowie ważnych wydarzeń oraz życia i pracy naszych przodków. Zeskanowane, cyfrowo poprawione i skatalogowane, a także na nowo wykonane w formie papierowej będą zachowane dla następnego pokolenia. Powstaną z nich tematyczne albumy i prezentacje do wykorzystania edukacyjnego i promocyjnego. Sfotografowane i skatalogowane zostaną też ginące obiekty kultury materialnej na terenie wioski i okolic.

Dotarcie do starych zdjęć nie jest jednak proste. **Prosimy więc osoby posiadające stare fotografie (nawet zniszczone) z lat 80-tych XX wieku i starsze – przedstawiające życie codzienne i obyczaje, działalność społeczną, edukacyjną, ważne wydarzenia, architekturę i pejzaże o udostępnienie do zeskanowania tych cennych pamiątek.** Każdy kto wypożyczy zdjęcia może otrzymać ich cyfrową wersję. **Tylko dzięki Waszej życzliwości i pomocy będziemy mogli zachować dla następnych pokoleń obrazy z życia naszych ojców i rodzinnych wiosek.**

W sprawie szczegółów wypożyczenia zdjęć proszę o kontakt pod nr tel. **0-17-22-64-139 (wieczorem) lub 0-17-225-46-88** do końca b.r.

Koordynator projektu – Krystyna Musz-Kisala

Relacja z I Pielgrzymki Rowerowej – pod opieką bł. Achillesa Puchały Z KOSINY DO CZĘSTOCHOWY

Stowarzyszenie Rozwoju Lokalnego „INICJATYWA” w Kosinie wraz z parafią rzymskokatolicką w Kosinie zorganizowało w dniach 31 lipca - 03 sierpnia 2006r. I Pielgrzymkę rowerową, pod opieką Bł. Achillesa Puchały, z Kosiny do Częstochowy.

W pielgrzymce wzięło udział 27 rowerzystów oraz 5 osób obsługi technicznej i przewozowej. Uczestnikami pielgrzymki byli cykliści z Kosiny oraz innych miejscowości jak z: Łańcuta, Soniny, Rzeszowa, Wysokiej Głogowskiej, Gniewczyny, Nowosielec, Woli Dalszej, Stobiernej i Nowego Borku. Najmłodszy uczestnik pielgrzymki pochodził z Kosiny i liczył 14 lat, natomiast najstarszym był 78 letni rowerzysta z Woli Dalszej.

Pielgrzymkę obsługiwał serwis techniczny - firma KROSS S.A. z Przasnysza (woj. mazowieckie), natomiast obsługa przewozowa liczyła 2 samochody – samochód wiozący bagaże oraz platformę rowerową i samochód osobowy – pilot.

Wyprawa rozpoczęła się Mszą Św. o godz. 7.00 w kościele parafialnym w Kosinie, którą odprawił proboszcz kosińskiej parafii ks. Jan Majkut.

Bezpośrednio po Mszy Św. wszyscy uczestnicy ubrani w żółte koszulki reklamujące Katolickie Radio Rzeszów VIA wyruszyli na I etap pielgrzymki wiodący do Sandomierza.

Trasa pierwszego dnia liczyła ok. 120 km i podzielona była podobnie jak w kolejnych dniach, na 5 krótkich postojów, co 20 km. Na postojach każdy z uczestników dzielił się wrażeniami oraz odczuciami z przebytego odcinka trasy. Nie było żadnych narzekań, mimo że w tym dniu pogoda była bardzo upalna i doskwierało bardzo mocno grzejące słońce. Na postojach oprócz ochładzania się butelką wody, serwis rowerowy sprawdzał stan techniczny rowerów lub usuwał usterki.

Do Sandomierza dojechaliśmy około godz. 17.00. Przywitał nas ks. Józef Szcze-

pański – dyrektor Domu Rekolekcyjnego Diecezji Sandomierskiej im. Świętej Rodziny, w którym zaplanowany był nocleg. Wieczorem przy ognisku i kiełbasie, każdy z uczestników zaprezentował siebie, dzięki czemu grupa lepiej się poznała i zintegrowała. Wieczór zakończyliśmy apelem jasnogórskim i udaliśmy się na spoczynek.

Następny dzień rozpoczęliśmy od Mszy Św. o godz. 6.45 odprawianej przez ks. Szczepańskiego. Później śniadanie i ok. godz. 8.00 wyruszyliśmy na dalszy etap naszej pielgrzymki. Tego dnia dotarliśmy do Jędrzejowia. To był chyba najbardziej trudny etap naszego pielgrzymowania. Trasa liczyła ok. 130 km, teren dość pagórkowaty i zmienna pogoda. Na trasie przejazdu wiał dość silny wiatr, padał ulewny deszcz i nie odbyło się bez kilku kraks rowerowych, ale na szczęście kończących się tylko lekkimi stłuczeniami i otarciami. Mimo tych przeszkód, wszyscy bardzo zadowoleni i z uśmiechem na twarzy dotarli do końca II etapu. Na nocleg udaliśmy się do jednego z internatów szkół jędrzejowskich.

Trzeciego dnia, już nieco zmęczeni i z bolącymi mięśniami nóg, wyruszyliśmy na ok. 85 km kolejny etap pielgrzymki - do Olsztyna k/Częstochowy.

W Olsztynie zakwaterowani zostaliśmy w Centrum Duchowości Archidiecezji Częstochowskiej „Święta Puszcza”. Przywitał nas proboszcz kosiński ks. Jan Majkut,

który przyjechał odprawić nam Mszę Św. Pierwsze pytanie księdza było: „Czy wszyscy zdrowi i cali?”. Troska o nas jako pielgrzymów rowerowych ze strony księdza proboszcza była bardzo widoczna, gdyż dowiedzieliśmy się od swoich rodzin telefonicznie, że na każdej Mszy Św. w Kosinie przez okres naszego pielgrzymowania ksiądz proboszcz o nas wspominał i odprawił krótkie modlitwy, za co jesteśmy bardzo wdzięczni. Po Mszy Św. i kolacji niektórzy uczestnicy wyruszyli na zwiedzanie ruin zamku, a niektórzy odpoczywali. Rano po śniadaniu, pod przewodnictwem najstarszego uczestnika pielgrzymki odmówiliśmy różaniec w kaplicy Centrum Duchowości. Umocnieni modlitwą, ok. godz. 11.00 wyruszyliśmy na ostatni już odcinek naszej pielgrzymki do Częstochowy.

Był to chyba najbardziej oczekiwany dzień przez każdego uczestnika, gdyż trasa liczyła zaledwie ok. 20 km i każdego czekało spotkanie z Panią Jasnogorską.

Po przybyciu do Częstochowy, ubrani w jednakowe koszulki koloru białego z logo stowarzyszenia i jednakowym napisem na plecach: PIELGRZYMKI ROWEROWA KOSINA-CZĘSTOCHOWA 2006 przemarszem z rowerami Alejami NMP do wawłów jasnogórskich - klęcząc przywitaliśmy modlitwą naszą Madonnę, a także dziękowaliśmy za bezpieczne i szczęśliwe pokonanie całej trasy na rowerze z Kosiny do Częstochowy. Radość niektórych uczestników była bardzo duża, objawiająca się łzami w oczach, czy wzajemnymi uściskami. O godz. 14.30 przed cudownym obrazem Matki Bożej w klasztorze jasnogórskim odprawiona została wspólnie z uczestnikami V Pielgrzymki rowerowej z Powiatu Łańcuckiego Msza Św. pod przewodnictwem wikariusza kosińskiego ks. Tomasza Bąka.

Po Mszy Św. wynajętym autokarem, o godz. 17.00 wyjechaliśmy do domu, natomiast rowery zabrał samochód z platformą rowerową. Na tym zakończyła się tak wspaniała wyprawa jaką była I Pielgrzymka rowerowa z Kosiny do Częstochowy.

Stowarzyszenie Rozwoju Lokalnego „INICJATYWA” w Kosinie zaplanowało, że corocznie organizować będzie kolejne pielgrzymki do Częstochowy, a może również do innych sanktuariów.

Janusz Kluz

Prezes Zarządu – uczestnik pielgrzymki

60-lecie LKS „Sawa” Sonina

W lipcu 2006 r. minęło 60 lat od utworzenia we wsi Sonina, organizacji społecznej, skupiającej ludzi, dla których uprawianie sportu było nie tylko rozrywką, ale także wychowaniem młodego pokolenia.

Historię klubu zapoczątkował dzień 17 lipca 1946 roku, kiedy to grupa 17 osób założyła Ludowy Zespół Sportowy w Soninie - jeden z pierwszych w Polsce związków sportowych wiejskich. Grupę założycieli i pierwszy Zarząd stanowili: Tadeusz Borcz - który objął funkcję pierwszego Prezesa, Józef Cebulak, Jan Jabłoński, Stanisław Nycz - wybitny działacz sportowy i trener narciarstwa, ojciec słynnego pilota Wacława (jedyny żyjący do dziś członek pierwszego Zarządu), Józef Nycz, Jan Jaźwa, Henryk Bieniasz i inni.

To oni stanowili grupę inicjatywną, to oni z grupą młodzieży po pożodze wojny i niemieckiej okupacji, po wyjściu z konspiracji poderwali grupę chłopców i dziewcząt do czynnego uprawiania sportu w sposób zorganizowany. Uprawiano takie dyscypliny jak piłka nożna, piłka siatkowa, narciarstwo i szachy oraz lekkoatletyka. Pierwsze grupy sportowców to pionierzy postępu i zmiany mentalności społeczeństwa na wsi, którzy doprowadzili, że na bieżni i boiskach stanęły dziewczęta ubrane w stroje sportowe, co wtedy budziło zgorzniecie. W latach 40-tych i 50-tych minionego wieku, sport w Soninie rozwijał się prężnie i szybko. Był jedną z niewielu rozrywek na wsi.

Pierwszym miejscem uprawiania sportu był teren tzw. „wielkiego pastwiska”, rozgrywano mecze piłkarskie piłką wykonaną ze szmat, zwaną „szmacionką”, w asyście pasących się krów i koni. Po wielu staraniach wyznaczono miejsce na pastwisku, które miało być boiskiem. Wkopano bramki i oznaczono granicę. Pierwsze boisko usytuowane było na linii wschód - zachód. Od strony południowej wydzielono dwa obszary do piłki siatkowej. W okresie elektryfikacji wsi w rejonie boiska ustawiono transformator, w związku z czym zmienił jego lokalizację na obecną. W 1953

roku przystosowano place gier do wymogu przepisów i rozpoczęto budowę stadionu sportowego, która zakończona została w 1955 roku. Całość prac przy budowie wykonano społecznie przy udziale sportowców, a pracami kierowali Pan Stanisław Nycz i Pan Jerzy Krzan - późniejszy wieloletni Prezes Zarządu. Po zakończeniu budowy stadionu (a stadiony były wtedy na terenie powiatu tylko w Łańcucie i Rakszawie) społeczność Soniny podjęło się budowy hali sportowej - był to rok 1955. Gromadzka Rada Narodowa pod przewodnictwem Jana Barana i sekretarza Roberta Hałonia podjęła temat budowy domu społecznego sytuując przy nim halę. W skład społecznego komitetu budowy wchodził Jan Baran, Stanisław Nycz, Antoni Szybist, Jerzy Krzan, Bronisław Bieniasz, Michał Gruzeł, Jan Szmuc i inni. Po 4 latach budowy w 1960 roku stanął w Soninie Dom Społeczny z pełnowymiarową halą sportową - jedną z pierwszych w kraju na wsi. Hala dawała możliwości rozwoju sportów halowych, szczególnie piłki siatkowej. Na obiektach sportowych Soniny wyrastali wybitni sportowcy jak Helena Jucha - Krogulecka reprezentantka Polski w biegu na 100 m i skoku w dal, Grzegorz Kuźniar - żuźlowiec Stali Rzeszów i najbardziej znany Wacław Nycz - pilot - reprezentant Polski, mistrz świata. Wielu innych sportowców swoje pierwsze kroki w dziedzinie sportu stawiało w sonińskim klubie, by później iść wyżej do klubów ligowych. W okresie 60-lecia istnienia klubu wiele dyscyplin zanikło ze względów finansowych i formalnych. Przez cały ten okres nieprzerwanie uprawiano piłkę nożną. Piłkarze występowali w kl. C, B, A i klasie okręgowej. Wiele sukcesów osiągnęli także siatkarze. Z przyjeżdżającymi drużynami Resovi Rzeszów, MKS Sanok, Stali Mielec, Karpat Krosno czy AZS Lublina, rywalizowały zawodniczki z Soniny: Maria Kielar, Adela Krzan, Danuta Kuźniar, Łucja Kuźniar, Helena Krogulecka, Irena Kuźniar, Janina Gut, Zofia Strzępka, Stefania Szal, Stanisława Świętoniowska, Barbara Świętoniowska, Stanisława Hepnar i

inne trenowane przez Bronisława Bieniasza, później Józefa Krzywonosą.

Wiele emocji dostarczały rozgrywki siatkarki. Ta drużyna pod wodzą Józefa Krzywonosą odnosiła sukcesy na skalę województwa. Mecze siatek i siatkarki na hali gromadziły dziesiątki, a nawet setki kibiców. W bogatej historii klubu czołowe karty zapisali narciarze. Sekcja narciarska założona i prowadzona przez Stanisława Borczą odnosiła sukcesy na terenie województwa i kraju. Mimo braku warunków do treningu (płaski teren) trener Nycz nauczył zawodników narciarskiego rzemiosła i hartu ducha tak, że dziewczęta i chłopcy - narciarze stawili czoła góralom godnie reprezentując klub i Podkarpacie. Klub jako Ludowy Zespół Sportowy przetrwał do 1996 r. Wówczas przyjął nazwę Ludowy Klub Sportowy „Sawa” Przez sześćdziesiąt lat pracy klubowej poświęcało się dziesiątki oddanych działaczy społecznych, którzy kochali to co robili, a ich praca owocowała tym, że setki zawodników i zawodniczek mogło uprawiać czynny sport pod ich opieką w godziwych warunkach.

Trenerzy LKS SAWA Sonina: **Stanisław Nycz, Bronisław Bieniasz, Józef Krzywonos, Jan Chwostek, Kazimierz Jurkiewicz, Roman Uberman, Jan Szopa, Andrzej Bem, Jan Stypa, Marek Stryjewski, Adam Kuźniar, Oleg Morozow, Jacek Bińkowski, Jan Kuźstra, Edward Joniec, Jerzy Kontek, Kazimierz Pondel, Robert Cyburt, Grzegorz Barabas, Witold Kuźniar.**

Obecnie młodzież szkołą: **Sławomir Kubis, Grzegorz Lekki oraz Wiesław Cisek - wspaniały piłkarz ligowy - były reprezentant Polski.**

Grono szkoleniowców uzupełniają społeczni działacze, tacy jak: **Roman Kuźniar - pierwszy kierownik drużyny piłki nożnej, jeden z najstarszych żyjących piłkarzy Józef Cebulak, Jan Szupernak, Józef Krzywonos, Adam Baran, Józef Pelc, Czesław Strzępka, Czesław Michno, Marian Owsiak, Tadeusz Gut, Zdzisław Nycz, Marian Kruk, Józef Grad, Jerzy Cisek, Krzysztof Lekki, Stanisław Kuźniar, Jan Kuźniar, Ryszard Krauz, Tomasz Jaroń, Stanisław Krzywonos i inni.**

Funkcję prezesa klubu pełnili: **Tadeusz Borcz, Jan Jaźwa, Stanisław Nycz, Stanisław Świętoniowski, Jerzy Krzan, Andrzej Drewniak, Jacek Sekunda, Marian Kruk, Roman Skomra, obecnie Marek Kuźniar.**

Uroczystość 60-lecia LKS Sawa odbyła się 23 lipca na stadionie w Soninie, podczas której wręczono medale, dyplomy i odznaczenia za osiągnięcia w dziedzinie sportu. Złożono podziękowania za wieloletnią pracę i zaangażowanie na rzecz rozwoju sportu w Soninie.

Opracowano na podst. przemówienia z uroczystości

Gminne Zawody Sportowo Pożarnicze

26 września 2006 r. na stadionie w Głuchowie odbyły się Gminne Zawody Sportowo-Pożarnicze, w których udział wzięły drużyny OSP z terenu naszej gminy. Wśród startujących w zawodach bezkonkurencyjna okazała się drużyna z Rogóżna.

Na zawodach wszystko było jak trzeba, a więc doskonała pogoda, wspaniała atmosfera na trybunach. Publiczność zagrzewała zawodników do walki o jak najlepsze wyniki. O tym jakie znaczenie przywiązują strażacy ochotnicy do swoich obowiązków nie trzeba nikogo przekonywać. Wszyscy chcieli wypaść jak najlepiej.

Jednak czasami radość zwycięzców skraplana była łzami pokonanych.

Zawody rozgrywane były w dwóch konkurencjach: w sztafecie i tzw. bojówce. Najpierw rozpoczęły się zmagania członków Młodzieżowych Drużyn Pożarniczych, według regulaminu CTIF. Startowało 4 drużyny. Wynik był następujący:

I. Dziewczęta; OSP Sonina (startowała jedna drużyna)

II. Chłopcy; 1. OSP Rogóżno, 2. OSP Wysoka, 3. OSP Sonina

Następnie do rywalizacji stanęli dorośli. Największy aplauz otrzymała drużyna OSP Kosina występująca w konkurencji grupy "C" kobiet. W rywalizacji padły następujące wyniki:

I. Kobiety grupy "C"; OSP Wysoka

II. Mężczyźni grupa "A"; 1. OSP Rogóżno, 2. OSP Albigowa, 3. OSP Sonina, 4. OSP Kosina, 5. OSP Handzlówka, 6. OSP Głuchów, 7. OSP Kraczkowa, 8. OSP Wysoka, 9. OSP Cierpisz

Wśród widzów dostrzec można było Prezesa ZPZOSPRP w Łąncucie druha Tadeusza Świątoniowskiego, Komendanta KPPSP w Łąncucie Krzysztofa Wojnara, Wójta Gminy Zbigniewa Łożę, radnych i gminne władze strażackie.

Wójt Gminy podziękował wszystkim za udział w zawodach, zauważając że wszyscy są zwycięzcami.

Kuba

INFORMACJE SPORTOWE

Drużyny klasy A i B grupy Łańcuckiej piłki nożnej seniorów Soniny, Kraczkowej, Kosiny, Rogóżna, Głuchowa, Cierpisha, Handzlówki rozpoczęły sezon 2006/2007. Grają też drużyny młodzieżowe z naszej gminy.

Tabela A klasy po 5-ciu kolejkach				
1.	Sonina	5	15	14-4
2.	Kraczkowa	5	11	10-5
3.	Medynia G.	5	10	14-9
4.	Wola Dalsza	5	10	9-8
5.	Brzoza S.	5	9	12-7
6.	Dylałówka	5	8	9-10
7.	Wólka N.	5	7	11-7
8.	Kosina	5	6	10-8
9.	Markowa	5	6	6-9
10.	Wólka P.	5	4	10-10
11.	Dynovia	5	4	7-8
12.	Budy Ł.	5	4	9-18
13.	Jasionka	5	3	9-14
14.	Grodzisko II	5	1	6-19

Tabela B klasy po 4-ch kolejkach				
1.	Jawornik P.	4	12	19-2
2.	Hyżne	4	9	13-4
3.	Rogóżno	4	7	9-6
4.	Bachórz	4	7	7-7
5.	Wola R.	4	6	10-9
6.	Husów	4	6	10-10
7.	Cierpisz	4	5	9-8
8.	Głuchów	4	5	6-6
9.	Chmielnik	4	3	8-13
10.	Strażów	4	3	4-9
11.	Handzlówka	4	3	5-14
12.	Tarnawka	4	1	6-16

W dniu 10 września 2006 r. mecz pożegnalny rozegrał zawodnik "Czarni" Kraczkowa – Jacek Hejnosz. W barwach "Czarnych" występował od 1991 r. do 2006 r.. Rozegrał 205 meczów strzelając 47 goli. Zarząd, koledzy, kibice i sympatycy klubu serdecznie dziękują za to co uczynił dla klubu i miejscowości Kraczkowa.

Stanisław Bartman

Final Pucharu Wójta

26 wrzesień 2006 r. w Albigowej

SKŁAD: Patryk Bytnar, Damian Kluz, Mateusz Rogowski, Kamil Bartman, Paweł Pysz, Michał Nizioł, Dariusz Sobek, Mikołaj Pysz, Piotr Pelc, Tomasz Bojda, Bartosz Bartman.

REZERWA: Jacek Początek, Mirosław Szpunar, Marcin Baran, Kuba Kuźniar, Dawid Kopala, Mateusz Kluz, Sebastian Reizer, Kuba Falger, Kamil Międlar.

MECZE:

Ćwierćfinał: Arka Albigowa – Orzeł Wysoka 4 - 0, Sawa Sonina – Czarni Kraczkowa 0 - 9

Finał: Arka Albigowa – Czarni Kraczkowa 5 - 4(karne)

Mecz o 3 miejsce: Sawa Sonina - Orzeł Wysoka 0 - 2

BRAMKI:

Ćwierćfinał: Mikołaj Pysz, Mateusz Rogowski, Sebastian Reizer, Michał Nizioł

Finał:

Karne: Tomasz Bojda, Mikołaj Pysz, Damian Kluz, Michał Nizioł, Piotr Pelc

„Arka” Albigowa

KOMENTARZ:

Po meczu cała drużyna podarowała Puchar naszemu trenerowi Andrzejowi Ruparowi. Oczywiście po była kiełbasa i ciastka. Finał był bardzo zacięły, jedna i druga drużyna miała okazje do strzelenia gola. Skończyło się na karnych. Nasi zawodnicy strzelili wszystkie karne, a w ostatnim karnym Patryk Bytnar popisał się i obronił strzał rywala.

Arka Albigowa	I miejsce
Czarni Kraczkowa	II miejsce
Orzeł Wysoka	III miejsce
Sawa Sonina	IV miejsce

Kolory strojów:

Arka Albigowa -	granatowe
Czarni Kraczkowa -	żółte
Orzeł Wysoka -	zielone
Sawa Sonina -	czerwone

28 września 2006 r. budynek Urzędu Gminy w Łąncucie – wspólna fotografia Dostojnych Jubilatów: Państwo Irena i Adolf Falger z Albigowej, Państwo Joanna i Bolesław Folta z Gluchowa, Państwo Janina i Tadeusz Krukowie z Kosiny, Państwo Maria i Eugeniusz Ryznarowie z Kosiny, Państwo Władysława i Jan Staszewscy z Rogóżna, Państwo Józefa i Władysław Bardianowie z Soniny, Państwo Czesława i Alfred Szpunarowie z Soniny, Państwo Helena i Władysław Polińscy z Soniny. fot. Jan Baran

Dnia 14 września 2006 roku, po ciężkiej chorobie odeszła od nas bliska nam osoba, nasza koleżanka

Lucyna Kuszał

Długoletni pracownik Urzędu Gminy Łąncut, w latach 1985-1990, a od 1 kwietnia 1990 roku pracownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łąncucie.

W osobie zmarłej straciliśmy wzorowego pracownika, współpracownika i człowieka wielkiego serca, gotowego nieść pomoc potrzebującemu.

*Pracownicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
oraz Urzędu Gminy Łąncut*

